



HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/44

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 10. lipnja 2021.



Hs**NP*022-03/21-01/44*65-21-02**Hs

P.Z.E. br. 147

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 10. lipnja 2021. godine uz prijedlog da se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Juru Martinovića, mr. sc. Josipa Salapića i Sanjina Rukavinu.


PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković



P.Z.E. br. 147

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/36
URBROJ: 50301-21/06-21-2

Zagreb, 10. lipnja 2021.



REPUBLIKA HRVATSKA		
65 - HRVATSKI SABOR		
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6		
Primljeno:	10-06-2021	
Klasifikacijska oznaka:	022-03/21-01/44	Org. jed. 05
Uredbeni broj:	50-21-01	Pril. 1 Vrij. CD

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172., 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Juru Martinovića, mr. sc. Josipa Salapića i Sanjina Rukavinu.

2
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2021.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Kazneni zakon („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19.; u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) donesen je 2011., a stupio je na snagu 1. siječnja 2013. Od svog donošenja Kazneni zakon izmijenjen je pet puta, te je jednom ispravljen. Prvi put je izmijenjen 2012., prije stupanja na snagu, tako da su prve izmjene stupile na snagu danom stupanja na snagu Kaznenog zakona, drugi put 2015., zbog uočenih problema u praksi, potrebe dodatnog usklađenja s pravnom stečevinom Europske unije i međunarodnim dokumentima te zbog potrebe da se Kazneni zakon nomotehnički i jezično doradi, dok su treće izmjene i dopune, one iz 2017., inicirane potrebom usklađenja domaćeg kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije na području zlouporabe tržišta kapitala. Četvrte izmijene i dopune Kaznenog zakona iz 2018., nastale su kao rezultat implementacije regionalnih instrumenata Vijeća Europe, potrebe daljnjeg usklađenja prostornog važenja kaznenog zakonodavstva sa schengenskom pravnom stečevinom te potrebe daljnje harmonizacije s pravnim instrumentima Europske unije na području suzbijanja terorizma i prijevара počinjenih na štetu financijskih interesa Europske unije. Pete izmjene i dopune Kaznenog zakona, bile su prvenstveno motivirane osnaženjem kaznenopravne zaštite od nasilja u obitelji i izmjenom koncepta kaznenog djela silovanja iz članka 153. Kaznenog zakona.

Ovim Prijedlogom zakona predlaže se šesta izmjena Kaznenog zakona, a prvenstveni razlog za to je usklađenje nacionalnog kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije. Usklađenje je potrebno izvršiti na području borbe protiv prijevара i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim instrumentima plaćanja kroz transpoziciju Direktive (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevара i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP (SL L 123, 10.5.2019.) – u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2019/713.

Ovim Prijedlogom zakona provodi se i revizija usklađenosti Kaznenoga zakona sa Direktivom (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima (SL L 284, 12.11.2018.)-u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2018/1673.

Nadalje, predloženim izmjenama i dopunama uskladit će se kazneno djelo ratnog zločina iz članka 91. stavka 2. Kaznenog zakona sa izmjenama i dopunama članka 8. Rimskog

statuta Međunarodnog kaznenog suda koje će se potvrditi sukladno članku 16. stavku 1. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

U cilju jače, odnosno učinkovitije kaznenopravne zaštite žrtava kaznenog djela spolnog uznemiravanja, redefinirat će se i procesna pretpostavka progona za kazneno djelo spolnog uznemiravanja iz članka 156. Kaznenog zakona. Revidirat će se i sigurnosne mjere zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti iz članka 71. stavka 3. Kaznenog zakona i zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora iz članka 76. Kaznenog zakona te predložiti obvezno izricanje sigurnosne mjere obveznog psihosocijalnog tretmana (članak 70. Kaznenog zakona) i sigurnosne mjere udaljenja iz zajedničkog kućanstva (iz članka 74. Kaznenog zakona) uz zadržavanje uvjeta opasnosti na strani počinitelja u trenutku donošenja presude. Značajna izmjena koja se predlaže odnosi se na propisivanje nezastarijevanja teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta kojim je kao kvalifikatorna okolnost propisana teška tjelesna ozljeda djeteta, narušenost njegovog tjelesnog ili emocionalnog razvoja, trudnoća, počinjenje djela od strane bliske osobe, osobe s kojom dijete živi u istom kućanstvu ili od strane više počinitelja, ili na osobito okrutan ili ponižavajući način (članak 166. stavak 2. Kaznenog zakona).

Također, predlaže se nova inkriminacija zlouporabe snimke spolno eksplicitnog sadržaja (novi članak 144.a Kaznenog zakona), kao i revizija kaznenog djela neprovođenja odluke za zaštitu dobrobiti djeteta (članak 173. Kaznenog zakona) te proširenje značenja izraza bliske osobe.

Preostale izmjene rezultat su otklanjanja nedostataka uočenih u praksi primjene Kaznenog zakona.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Direktiva (EU) 2019/713 je sekundarni izvor prava Europske unije kojom se regulira suzbijanje prijevare i krivotvorenje bezgotovinskih instrumenta plaćanja. Njome se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća od 28. svibnja 2001. o borbi protiv prijevare i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja 2001/413/PUP (SL L 149, 2.6.2001.). Direktiva (EU) 2019/713 uspostavlja minimalna pravila u pogledu značenja izraza bezgotovinskih instrumenta plaćanja, zaštićenih uređaja, digitalnih sredstava razmjene i virtualnih valuta, kao i minimalna pravila u pogledu kaznenih djela prijevare i krivotvorenja bezgotovinskih instrumenata plaćanja, vrste i visine kazni koje se mogu izreći počiniteljima, kao i pravila o primjeni prostornog važenja kaznenog zakonodavstva.

U cilju prijenosa Direktive (EU) 2019/713 u kazneno zakonodavstvo, predlagatelj ovim Prijedlogom prije svega predlaže dopuniti članak 87. Kaznenog zakona značenjem izraza bezgotovinskog instrumenta plaćanja, uz naglasak kako se isti ima smatrati i ispravom, pokretnom stvari ili računalnim podatkom ili programom kako su ti pojmovi definirani Kaznenim zakonom, a ovisno o obliku, fizičkom ili digitalnom u kojem se bezgotovinski instrument plaćanja nalazi.

Direktiva (EU) 2019/713 nameće državama članicama inkriminiranje novih modaliteta počinjenja (imovinskih, krivotvorenja, računalnih kaznenih djela) u odnosu na bezgotovinski instrument plaćanja.

S tim u svezi, Kazneni zakon dopunjava se kaznenim djelom nedozvoljenog posjedovanja bezgotovinskog instrumenta plaćanja u članku 244.a, kao tzv. ciljnim deliktom kojim se inkriminira posjedovanje ukradenog ili na drugi način protupravno prisvojenog ili krivotvorenog bezgotovinskog instrumenta plaćanja u kojem je stjecanje protupravne imovinske koristi za sebe ili drugoga propisano kao subjektivno obilježje kaznenog djela.

Nadalje, uzimajući u obzir da je bezgotovinski instrument plaćanja i isprava, sukladno zahtjevima iz članka 4. b i d Direktive (EU) 2019/713, dopunjava se i kazneno djelo krivotvorenja isprave iz članka 278. Kaznenog zakona. Predmetnom se dopunom temeljni oblik počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. dopunjava generalnom klauzulom „ili na drugi način“, a kvalificirani oblik počinjenja (stavak 3.) „drugim bezgotovinskim instrumentima plaćanja“, koji uz veće propisane objekte počinjenja mjenicu, ček i platnu karticu (koji su također obuhvaćeni značenjem izraza bezgotovinski instrument plaćanja) čini objekt ovog kaznenog djela.

Nadalje, sukladno članku 6. Direktive 2019/713 dopunjeno je i biće kaznenog djela iz članka 271. Kaznenog zakona (računalne prijevare) novim modalitetima počinjenja, kako u odnosu na računalne podatke tako i u odnosu na računalne sustave kao objekte ovog kaznenog djela.

Zaključno, ovim izmjenama i dopunama u kontekstu prijenosa Direktive (EU) 2019/713 u Kazneni zakon, predlagatelj predlaže i propisivanje novog kaznenog djela u članku 331.a (izrada, nabavljanje, posjedovanje, prodaja ili davanje na uporabu sredstava za zlouporabu bezgotovinskih instrumenta plaćanja) čime se osigurava prijenos članka 7. Direktive (EU) 2019/713.

Direktiva (EU) 2018/1673 predstavlja jedinstveni kaznenopravni okvir za borbu protiv pranja novca na razini Europske unije. Ona uspostavlja minimalna pravila u pogledu kaznenog djela pranja novca i vrste te visine kaznenopravnih sankcija koje se mogu izreći njegovim počiniteljima, sankcioniranja sudioništva u užem smislu i pokušaja počinjenja kaznenog djela pranja novca.

Analizom predmetne Direktive uočeno je kako je nacionalno kazneno zakonodavstvo već usklađeno sa zahtjevima koje Direktiva postavlja pred države članice. S tim u svezi, kazneno djelo iz članka 3. Direktive (EU) 2018/1673 po svom zakonskom opisu i vrsti i visini propisane kazne odgovara kaznenom djelu pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona. Institut pokušaja iz članka 4. Direktive (EU) 2018/1673 usklađen je s člankom 34. Kaznenog zakona, dok je institut poticanja i pomaganja iz navedenog članka, obuhvaćen općim institutom sudioništva u užem smislu (poticanja i pomaganja) iz članka 37. i 38. Kaznenog zakona, dok je samo davanje uputa ili savjeta ili uklanjanje prepreka ili na drugi način olakšanje počinjenja kaznenog djela pranja novca iz članka 265. stavka 1., 2. ili 3. Kaznenog zakona propisano kao kazneno djelo pranja novca u članku 265. stavku 4. Kaznenog zakona.

Predlagatelj ovim izmjenama i dopunama predlaže i dopunu kaznenog djela ratnog zločina iz članka 91. stavka 2. Kaznenog zakona sukladno izmjenama i dopunama članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda u odnosu na oružje koje koristi mikrobiološke ili druge biološke agense ili otrove, u odnosu na oružje kojega je primarni učinak ranjavanje fragmentima koji se u ljudskom tijelu ne mogu otkriti rendgenskim zrakama i u odnosu na lasersko oružje koje osljepljuje, kako su sadržane u dodatku Rezolucije ICC-ASP/16/Res.4, od 14. prosinca 2017.

Članak 97. stavak 1. točku 10. Kaznenog zakona (terorizam) predlaže se izmijeniti kako bi se obuhvatila sva postupanja inkriminirana člankom 3. stavkom 1. točkom (i) Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017.) - u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2017/541. Tako će kaznenim djelom terorizma biti obuhvaćeno i ometanje rada računalnog sustava koje nije počinjeno protiv računalnog sustava kritične infrastrukture, a koje uzrokuje znatnu štetu ili kojim je pogođen značajan broj računalnih sustava uporabom naprava namijenjenih ili prilagođenih u tu svrhu te oštećenje računalnih podataka kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture.

Ovim izmjenama i dopunama predlaže se redefiniranje procesne pretpostavke progona kaznenog djela spolnog uznemiravanja iz članka 156. Kaznenog zakona i to na način da se za predmetno kazneno djelo briše odredba članka 156. stavka 3. Kaznenog zakona kojom je propisan progon ovog kaznenog djela po prijedlogu. Predmetnim će se postići da će se kazneno djelo spolnog uznemiravanja progoniti po službenoj dužnosti za sve kategorije žrtava. Budući da je kazneno djelo spolnog uznemiravanja bilo jedino kazneno djelo iz Glave (XVI.) Kaznenog zakona-Kaznena djela protiv spolne slobode koje se progonilo po prijedlogu, ovom izmjenom će se postići da se sva kaznena djela protiv spolne slobode iz Glave (XVI.) Kaznenog zakona progone po službenoj dužnosti.

Također, predlaže se proširenje kataloga kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva propisanih u članku 81. stavku 2. Kaznenog zakona teškim kaznenim djelom spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 2. Kaznenog zakona, a što je posljedično dovelo do sužavanja kataloga kaznenih djela iz članka 82. stavka 3. Kaznenog zakona (tijek zastare kaznenog progona) kojim je ograničeno mirovanje zastare kaznenog progona za kazneno djelo iz članka 166. stavka 1. Kaznenog zakona. Predložene izmjene rezultirale su i izmjenama članka 83. stavku 2. Kaznenog zakona kojim se predlaže i nezastarijevanje izvršenja kazne u odnosu na teško kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 2. Kaznenog zakona.

Nadalje, predlažu se izmjene u pogledu dviju sigurnosnih mjera, u cilju jačanja njihove učinkovitosti u otklanjanju okolnosti koje omogućavaju ili poticajno djeluju na počinjenje novog kaznenog djela, što je njihova zakonska svrha. Sigurnosna mjera zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti iz članka 71. stavka 3. predlaže se izmijeniti na način da se mogućnost njezina izricanja zamjeni obvezom izricanja pod uvjetom utvrđenja opasnosti od recidiva, odnosno opasnosti da će zlouporabom dužnosti ili djelatnosti počinitelj ponovno počinuti kaznena djela iz kataloga članka 71. stavka 3. Kaznenog zakona. Za sigurnosnu mjeru zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora, koja se dosad primjenjivala ex lege, odnosno po slovu zakona, predlaže se propisati da je izriče sud prilikom donošenja presude. Predloženom izmjenom omogućiti će se kažnjavanje osuđenika koji krši sigurnosnu mjeru zaštitnog nadzora po punom izvršenju iz članka 76. Kaznenog zakona za kazneno djelo neizvršenja sudske odluke (članak 311. stavak 2. Kaznenog zakona). Nastavno, predlaže se i obvezno izricanje sigurnosne mjere obveznog psihosocijalnog tretmana iz članka 70. stavku 1. Kaznenog zakona i sigurnosne mjere udaljenja iz zajedničkog kućanstva iz članka 74. stavka 1. Kaznenog zakona, uz zadržavanje uvjeta opasnosti. Opisanim izmjenama postići će se koherentnost u izricanju navedenih sigurnosnih mjera s ostalim sigurnosnim mjerama propisanim Kaznenim zakonom, koje sud obvezno izriče kada postoji uvjet opasnosti na strani počinitelja u vremenu izricanja presude.

Također, predlažu se izmjene kaznenog djela neprovođenja odluke za zaštitu dobrobiti djeteta iz članka 173. Kaznenog zakona, radi preciziranja postupanja službene, odnosno odgovorne osobe koje predstavlja kazneno djelo, kao i širenja kaznenopravne zaštite zajamčene ovim člankom, koja je dosad bila ograničena na djecu, i na druge ranjive skupine osoba.

Ovim izmjenama i dopunama u Kazneni zakon se uvodi novo kazneno djelo zlouporabe snimke spolno eksplicitnog sadržaja (novi članak 144.a Kaznenog zakona). Temeljnim oblikom ovog kaznenog djela se sankcionira onaj tko zlouporabi odnos povjerenja i bez pristanka snimane osobe učini dostupnim trećoj osobi snimku spolno eksplicitnog sadržaja koja je snimljena uz pristanak te osobe za osobnu uporabu i na taj način povrijedi njenu privatnost. Nastavno, ovim se kaznenim djelom u stavku 2. inkriminira i onaj tko uporabom računalnog sustava ili na drugi način izradi novu ili preinači postojeću snimku spolno eksplicitnog sadržaja i tu snimku uporabi kao pravu te time povrijedi privatnost osobe na toj snimci. Kvalificirani oblik, propisan je kada počinitelj opisano kazneno djelo počini putem računalnog sustava ili mreže i na taj način ga učini dostupnim većem broju osoba.

Nadalje, u članku 87. stavku 9. Kaznenog zakona predlaže se proširenje kruga bliskih osoba na način da značenjem izraza „bliske osobe“ budu obuhvaćeni i sadašnji ili bivši partner u intimnoj vezi. Predmetno će rezultirati snažnijom kaznenopravnom zaštitom navedene kategorije osoba kroz kažnjavanje počinitelja određenih kaznenih djela (npr. tjelesne ozljede, prijetnje) na štetu tih osoba za kvalificirani oblik kaznenog djela ili kroz činjenicu da će se kazneni progon poduzimati po službenoj dužnosti, što do sad nije bio slučaj (npr. kod kaznenog djela tjelesne ozljede, prisile).

Preostale izmjene rezultat su potreba na koje je ukazala praksa primjene Kaznenog zakona. Kao najvažnije treba istaknuti sljedeće izmjene:

U članku 45. stavku 2. Kaznenog zakona (iznimnost kratkotrajne kazne zatvora) predlaže se izmjena nomotehničke prirode uzrokovana dopunom članka 55. Kaznenog zakona novim stavkom 2., koje je provedeno Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 101/17.), a koje je uzrokovalo promjenu numeracije u svim sljedećim stavcima toga članka.

U članku 56. stavku 4. Kaznenog zakona (uvjetna osuda) izričito se propisuje da sud osuđeniku uz uvjetnu osudu može odrediti i drugu obvezu izrečenu sigurnosnom mjerom. Ovo iz razloga što je u sudskoj praksi uočeno kako bi sudovi u presudama kojima se uz uvjetnu osudu određuje sigurnosna mjera propustili navesti da će se uvjetna osuda opozvati ukoliko se osuđenik ne podvrgne provođenju sigurnosne mjere ili krši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom uz uvjetnu osudu, slijedom čega su se u slučajevima neizvršenja ili kršenja obveza iz sigurnosnih mjera odbijali prijedlozi nadležnih državnih odvjetništava za opoziv uvjetne osude.

U članku 160. stavku 2. Kaznenog zakona (zadovoljavanje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina) predlaže se izmjena nomotehničke prirode na način da se u stavku 2. predmetnog članka briše pozivanje na članak 152. Kaznenog zakona kao posljedica stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 126/19.), kojim je brisano kazneno djelo spolnog odnošaja bez pristanka iz članka 152. Kaznenog zakona, budući da je isto obuhvaćeno kaznenim djelom silovanja iz članka 153. Kaznenog zakona.

Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Predloženim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona osigurat će se prenošenje odredbi Direktive (EU) 2019/713 koje su rezultirale propisivanjem novih kaznenih djela nedozvoljenog posjedovanja bezgotovinskog instrumenta plaćanja u članku 244. a i izrade, nabavljanja, posjedovanja, prodaje ili davanja na uporabu sredstava za zlouporabu bezgotovinskih instrumenta plaćanja u članku 331.a Kaznenog zakona. Također, prenošenje Direktive (EU) 2019/713 rezultirao je i dopunom značenja izraza iz članka 87. Kaznenog zakona bezgotovinskim instrumentom plaćanja, kao i dopunom kaznenog djela krivotvorenja isprave iz članka 278. Kaznenog zakona i kaznenog djela računalne prijevare iz članka 271. Kaznenog zakona.

Nastavno, predloženim izmjenama i dopunama osigurat će se usklađenost kaznenog djela ratnog zločina iz članka 91. Kaznenog zakona sukladno izmjenama i dopunama članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda kako su sadržane u dodatku Rezolucije ICC-ASP/16/Res.4, od 14. prosinca 2017.

Predloženom izmjenom kaznenog djela terorizma osigurat će se daljnja usklađenost Kaznenog zakona sa zahtjevima Direktive (EU) 2017/541.

Kao posebno važnim ukazuje se brisanje odredbe članka 156. stavka 3. Kaznenog zakona (spolno uznemiravanje) koje će posljedično rezultirati progonom po službenoj dužnosti za ovo kazneno djelo. Uz navedeno, ove izmjene i dopune rezultirat će nezastarijevanjem kaznenog progona iz članka 81. Kaznenog zakona i nezastarijevanjem izvršenja kazne zatvora iz članka 83. Kaznenog zakona za teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 2. Kaznenog zakona.

Predložene izmjene i dopune Kaznenog zakona proširuju katalog kaznenih djela novom inkriminacijom zlouporabe snimke spolno eksplicitnog sadržaja (novi članak 144.a Kaznenog zakona), te proširuju kaznenopravnu zaštitu zajamčenu djeci kroz članak 173. Kaznenog zakona i na druge kategorije ranjivih osoba, uz preciznije propisivanje radnje počinjenja kaznenog djela. Proširuje se i značenje izraza bliske osobe iz članka 87. stavka 9. Kaznenog zakona.

Zaključno, ove će izmjene i dopune rezultirati obveznim izricanjem sigurnosne mjere obveznog psihosocijalnog tretmana iz članka 70. stavka 1. Kaznenog zakona i sigurnosne mjere udaljenja iz zajedničkog kućanstva iz članka 74. stavka 1. Kaznenog zakona, uz zadržavanje uvjeta opasnosti, što će pridonijeti koherentnost u izricanju navedenih sigurnosnih mjera s ostalim sigurnosnim mjerama propisanim Kaznenim zakonom, koje sud obvezno izriče kada postoji uvjet opasnosti na strani počinitelja u vremenu izricanja presude. Uz navedeno, izmjene i dopune dovest će do obveze izricanja sigurnosne mjera zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti iz članka 71. stavka 3. pod uvjetom recidiva, dok se u odnosu na sigurnosnu mjeru zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora iz članka 76. Kaznenog zakona, predlaže propisati da je izriče sud.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 206. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20. 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.) zakoni koji se usklađuju s dokumentima Europske unije donose se po hitnom postupku ako to zatraži predlagatelj.

Ovim Prijedlogom zakona Kazneni zakon se usklađuje sa zahtjevima Direktive (EU) 2019/713, odnosno njime se predmetna direktiva prenosi u nacionalno zakonodavstvo Republike Hrvatske. Rok za prenošenje Direktive (EU) 2019/713 u nacionalno zakonodavstvo je 31. svibnja 2021., iz čega je razvidna potreba hitnosti u postupanju.

Slijedom navedenoga, predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Članak 1.

U Kaznenom zakonu („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19.) u članku 45. stavku 2. broj: „7“ zamjenjuje se brojem: „8“.

Članak 2.

U članku 56. stavku 4. iza riječi: „Zakona“ briše se točka i dodaju riječi: „, ili obvezu izrečenu sigurnosnom mjerom.“.

Članak 3.

U članku 70. stavku 1. riječ: „, može“ zamjenjuje se riječju: „,će“.

Članak 4.

U članku 71. stavku 3. riječ: „, može“ zamjenjuje se riječju: „,će“, a iza riječi: „, i djelatnosti,“ dodaju se riječi: „, ako postoji opasnost da će zlouporabom te dužnosti ili djelatnosti ponovno počinuti ta kaznena djela,“.

Članak 5.

U članku 74. stavku 1. riječ: „, može“ zamjenjuje se riječju: „,će“.

Članak 6.

Članak 76. mijenja se i glasi:

„(1) Sigurnosnu mjeru zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora sud će izreći počinitelju ako mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od pet ili više godina za namjerno kazneno djelo ili u trajanju od dvije ili više godina za namjerno kazneno djelo s obilježjem nasilja ili kazna zatvora za drugo kazneno djelo iz Glave XVI. ili XVII. ovoga Zakona pod uvjetom da kazna bude u potpunosti izdržana jer osuđeniku nije odobren uvjetni otpust.

(2) Nad počiniteljem će se odmah po izlasku iz zatvora započeti provoditi zaštitni nadzor sukladno članku 64. ovoga Zakona i posebne obveze iz članka 62. stavka 2. točke 6. do 9. ako su mu izrečene uz zaštitni nadzor.

(3) Sud prilikom donošenja presude može odrediti da se zaštitni nadzor ne provodi ako ima razloga vjerovati da osoba neće ponovno počinuti kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka i bez njegova provođenja.

(4) Vrijeme provjeravanja traje od jedne do tri godine osim ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta kada vrijeme provjeravanja traje od jedne do pet godina. Sud može vrijeme provjeravanja prije njegova isteka na prijedlog nadležnog tijela za probaciju produljiti za još jednu godinu ako bi bez provođenja zaštitnog nadzora postojala opasnost od ponovnog počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u stavku 1. ovoga članka.

(5) Sud izvršenja će po proteku prve godine od početka provedbe zaštitnog nadzora i potom najmanje jednom godišnje preispitati potrebu njegovog daljnjeg provođenja i o tome donijeti rješenje. Na prijedlog nadležnog tijela za probaciju ili osuđenika ovo preispitivanje može se učiniti i prije, ali ne prije proteka šest mjeseci od zadnjeg preispitivanja. Sud može obustaviti provedbu zaštitnog nadzora ako ima razloga vjerovati da osuđenik neće ponovno počinuti kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka i bez njegova daljnjeg provođenja.“.

Članak 7.

U članku 81. stavku 2. iza riječi: „članak 166. stavak“ dodaju se broj i riječ: „2. i“.

Članak 8.

U članku 82. stavku 3. iza riječi: „članka 166. stavka 1.“ riječ i broj: „i 2.“ brišu se.

Članak 9.

U članku 83. stavku 2. iza riječi: „članak 166. stavak“ dodaju se broj i riječ: „2. i“.

Članak 10.

U članku 87. stavku 9. iza riječi: „neformalni životni partner,“ dodaju se riječi: „sadašnji ili bivši partner u intimnoj vezi,“.

Iza stavka 30. dodaje se stavak 31. koji glasi:

„(31) Bezgotovinski instrument plaćanja je pokretna stvar, isprava i računalni podatak odnosno program, zaštićeni uređaj, predmet ili zapis ili njihova kombinacija, osim zakonskih sredstava plaćanja, koji jest ili nije u fizičkom obliku, a nositelju ili korisniku omogućuje, samostalno ili u vezi s postupkom, odnosno nizom postupaka, prijenos novca ili novčane vrijednosti i pomoću digitalnih sredstava razmjene. Digitalno sredstvo razmjene znači bilo kakav elektronički novac i virtualne valute.“.

Članak 11.

U članku 91. stavku 2. iza točke 18. dodaje se nova točka 19. koja glasi:

„19. uporaba oružja koje koristi mikrobiološke ili druge biološke agense ili otrove, bez obzira na njihovo podrijetlo ili način proizvodnje,“.

Iza dosadašnje točke 19. koja postaje točka 20. dodaju se nove točke 21. i 22. koje glase:

„21. uporaba oružja namijenjenog ranjavanju fragmentima koji se u ljudskom tijelu ne mogu otkriti rendgenskim zrakama,

22. uporaba posebno izrađenog laserskog oružja kojem je jedina ili jedna od namjena uzrokovanje trajnog sljepila,“.

Dosadašnje točke 20. do 27. postaju točke 23. do 30.

Članak 12.

U članku 97. stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi:

„10. ometanje rada računalnog sustava kada je značajan broj računalnih sustava pogođen uporabom naprava namijenjenih ili prilagođenih za tu svrhu ili kada je time prouzročena znatna šteta ili kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture ili oštećenje računalnih podataka kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture.“

Članak 13.

Iza članka 144. dodaje se članak 144.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Zlouporaba snimke spolno eksplicitnog sadržaja

Članak 144.a

(1) Tko zlouporabi odnos povjerenja i bez pristanka snimane osobe učini dostupnim trećoj osobi snimku spolno eksplicitnog sadržaja koja je snimljena uz pristanak te osobe za osobnu uporabu i na taj način povrijedi privatnost te osobe, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko uporabom računalnog sustava ili na drugi način izradi novu ili preinači postojeću snimku spolno eksplicitnog sadržaja i tu snimku uporabi kao pravu te time povrijedi privatnost osobe na toj snimci.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini putem računalnog sustava ili mreže ili na drugi način zbog čega je snimka postala dostupna većem broju osoba, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(4) Kazneno djelo iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka progoni se po prijedlogu.

(5) Snimke i posebne naprave kojima je počinjeno kazneno djelo iz ovoga članka će se oduzeti.“

Članak 14.

Naslov iznad članka 148.a mijenja se i glasi: „Isključenje protupravnosti za kazneno djelo uvrede“.

Članak 15.

U članku 156. stavak 3. briše se.

Članak 16.

U članku 160. stavku 2. broj: „152.“ zamjenjuje se brojem: „153.“.

Članak 17.

Naslov iznad članka 173. i članak 173. mijenjaju se i glase:

„Neprovođenje odluke za zaštitu dobrobiti djeteta i drugih ranjivih skupina ili postupanje protivno pravilima struke

Članak 173.

(1) Tko ne provodi, spriječi ili onemogući provođenje odluke za zaštitu dobrobiti djeteta i drugih ranjivih osoba zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće, koju je odredio sud, centar za socijalnu skrb ili državno tijelo, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Službena osoba na radu u ustanovi ili državnom tijelu ili odgovorna osoba u obavljanju javne ovlasti koja ne provodi odluke suda ili državnih tijela za zaštitu djeteta i druge ranjive osobe zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće pa zbog toga bude ugroženo zdravlje ili razvoj djeteta, odnosno zdravlje i dobrobit ranjive osobe kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Službena osoba na radu u ustanovi ili državnom tijelu ili odgovorna osoba u obavljanju javne ovlasti koja pravodobno ne ispunjava zakonske obveze ili očito ne postupa po pravilima struke u zaštiti djeteta i druge ranjive osobe zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće pa zbog toga bude ugroženo zdravlje ili razvoj djeteta, odnosno zdravlje i dobrobit ranjive osobe kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(4) Ako je kazneno djelo iz stavka 2. i 3. ovoga članka počinjeno iz nehaja, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora do jedne godine.

(5) Počinitelj koji omogući provođenje odluke iz stavka 1. ovoga članka prije započinjanja kaznenog postupka, može se osloboditi kazne.“

Članak 18.

Iza članka 244. dodaje se članak 244.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Nedozvoljeno posjedovanje bezgotovinskog instrumenta plaćanja

Članak 244.a

Tko posjeduje ukradeni ili na drugi način protupravno prisvojeni ili krivotvoreni bezgotovinski instrument plaćanja radi uporabe s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“

Članak 19.

U članku 271. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.“

Članak 20.

U članku 278. stavku 1. iza riječi: „ kao pravu“ briše se zarez i dodaju se riječi: „ili na drugi način učini dostupnom drugome radi uporabe,“.

U stavku 3. iza riječi: „kartice“ dodaju se riječi: „ili drugog bezgotovinskog instrumenta plaćanja“.

Članak 21.

Iza članka 331. dodaje se članak 331.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Izrada, nabavljanje, posjedovanje, prodaja ili davanje na uporabu sredstava za zlouporabu bezgotovinskih instrumenata plaćanja

Članak 331.a

(1) Tko izrađuje, prima, uveze, izveze, preveze, distribuira, nabavlja, posjeduje, prodaje ili daje na uporabu uređaje, predmete, računalne programe i računalne podatke te druga sredstva izrađena ili prilagođena za protupravno prisvajanje, krivotvorenje ili prijevaru glede bezgotovinskog instrumenta plaćanja, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti.“.

Članak 22.

U članku 386. iza točke 13. dodaju se nove točke 14. i 15. koje glase:

„14. Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima (SL L 284, 12.11.2018.),

15. Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP (SL L 123, 10.5.2019.),“.

Dosadašnje točke 14. do 19. postaju točke 16. do 21.

Dosadašnje točke 20., 21. i 22. brišu se.

Članak 23.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Predloženom izmjenom uklanja se nomotehnički nedostatak uzrokovan dopunjavanjem članka 55. Kaznenog zakona novim stavkom 2., koje je provedeno Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 101/17.), a koje je uzrokovalo promjenu numeracije u svim sljedećim stavcima toga članka. Slijedom toga, predlaže se izmjena koja osigurava da članak 45. stavak 2. Kaznenog zakona upućuje na ispravan stavak članka 55. Kaznenog zakona.

Uz članak 2.

U članku 56. stavku 4. Kaznenog zakona (uvjetna osuda) izričito se propisuje da sud osuđeniku uz uvjetnu osudu može odrediti i drugu obvezu izrečenu sigurnosnom mjerom.

Naime, primijećeno je kako je sudska praksa otišla u smjeru odbijanja prijedloga za opoziv uvjetne osude sa sigurnosnom mjerom u slučajevima kada se sigurnosna mjera ne provodi jer osuđeniku opoziv uvjetne osude nije uvjetovan i izvršenjem obveze iz sigurnosne mjere.

Naime, sudovi bi u presudama propustili navesti da će se uvjetna osuda opozvati ukoliko se osuđenik ne podvrgne provođenju sigurnosne mjere ili krši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom uz uvjetnu osudu, odnosno da će se u takvim slučajevima kazna izvršiti. Budući da predmetno nije bilo navedeno u uvjetnoj osudi i da osuđenik ne bi bio upoznat s pravnim posljedicama nepridržavanja izrečenih sigurnosnih mjera uz uvjetnu osudu, sudska praksa bila je mišljenja da bi eventualna odluka suda o izvršavanju kazne zatvora zbog neizvršavanja sigurnosne mjere moglo dovesti do povrede kaznenog zakona na štetu osuđenika.

Uz članak 3.

U članku 70. stavku 1. Kaznenog zakona propisuje se obvezno izricanje sigurnosne mjere obveznog psihosocijalnog tretmana, uz zadržavanje uvjeta opasnosti počinitelja da će počiniti isto ili slično djelo. Zadržavanjem uvjeta opasnosti ostvaruje se svrha sigurnosne mjere koja se i dalje ogleda u otklanjanju uvjeta koji omogućavaju ili poticajno djeluju na počinjenje novog kaznenog djela, a čije izricanje doprinosi ostvarenju specijalne prevencije počinitelja.

Propisivanjem obveznog izricanja ove sigurnosne mjere, uz zadržavanje opisanog uvjeta opasnosti, koji se procjenjuje u vremenu izricanja presude, ukazuje se opravdanim kada se uzmu u obzir ostale sigurnosne mjere propisane Kaznenim zakonom, kod kojih je postojanje opasnost od počinjenja kaznenog djela koje se može očekivati, propisano kao obvezno kada sud utvrdi da su ispunjene pretpostavke za njihovu primjenu.

Uz članak 4.

Članak 71. stavku 3. Kaznenog zakona propisuje sigurnosnu mjeru zabrane obavljanja dužnosti ili djelatnosti u kojima počinitelj taksativno navedenih kaznenih djela na štetu djeteta dolazi u redoviti kontakt s djecom, a koja se mjera može izreći i kad ova djela nisu bila počinjena u obavljanju dužnosti i djelatnosti, a može se izreći i doživotno. Intencija navedene sigurnosne mjere je otklanjanje od počinitelja okolnosti koje mogu poticajno djelovati na njega u smislu ponovnog počinjenja kaznenih djela na štetu djece.

Zbog važnosti ove sigurnosne mjere predlaže se izmjena na način da se mogućnost izricanja ovakve sigurnosne mjere zamjeni obvezom njezinog izricanja pod uvjetom da postoji opasnost da će zlouporabom te dužnosti ili djelatnosti počinitelj ponovno počiniti kaznena djela iz kataloga članak 71. stavka 3. Kaznenog zakona, stoga mu se na određeno vrijeme (ili čak doživotno) brani obavljanje poslova u kojima dolazi u redoviti kontakt s djecom. Ovakvim propisivanjem nastoji se ojačati kaznenopravna zaštita djece otklanjanjem mogućnosti da počinitelj predmetnih kaznenih djela započne ili nastavi obavljati dužnost ili djelatnost u kojima dolazi u redoviti kontakt s djecom.

Uz članak 5.

U članku 74. stavku 1. Kaznenog zakona propisuje se obvezno izricanje sigurnosne mjere udaljenja iz zajedničkog kućanstva, uz zadržavanje uvjeta visokog stupnja opasnosti da bi bez provođenja ove sigurnosne mjere počinitelj mogao ponovno počiniti nasilje prema članu zajedničkog kućanstva.

Uz članak 6.

Ovim člankom predlažu se izmjene sigurnosne mjere zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora iz članka 76. Kaznenog zakona. Dosad se ova sigurnosna mjera primjenjivala ex lege, odnosno nije se izricala pravomoćnom presudom, već se primjenjivala po sili zakona u situacijama kad su bili ispunjeni zakonski uvjeti (u pogledu vrste kaznenog djela, visine i vrste izrečene kazne i izostanka uvjetnog otpusta). Radi o jedinoj takvoj mjeri u Kaznenom zakonu, a obzirom da ju ne izriče sud pravomoćnom presudom, njezino kršenje nije bilo moguće sankcionirati kroz kazneno djelo neizvršenja sudske odluke iz članka 311. stavka 2. Kaznenog zakona.

Ovim Prijedlogom propisuje se da sigurnosnu mjeru počinitelju izriče sud. Opasnost se kod ove sigurnosne mjere presumira zbog vrste kaznenog djela ili visine izrečene kazne. Obzirom da sudu u trenutku donošenja presude za neko od kaznenih djela iz članka 76. stavka 1. Kaznenog zakona nije poznato hoće li osuđeniku biti odobren uvjetni otpust, ova sigurnosna mjera izriče se pod uvjetom da kazna bude u potpunosti izdržana, jer osuđeniku nije odobren uvjetni otpust. Ovime će se također omogućiti kazneni progon za kazneno djelo neizvršenja sudske odluke onog osuđenika koji krši tu sigurnosnu mjeru.

Druga važna novina odnosi se na obvezu suda izvršenja da po proteku prve godine od početka provedbe zaštitnog nadzora i potom najmanje jednom godišnje preispita potrebu njegovog daljnjeg provođenja i o tome donese rješenje. Na prijedlog nadležnog tijela za probaciju ili osuđenika ovo preispitivanje može se učiniti i prije, ali ne prije proteka šest mjeseci od zadnjeg preispitivanja. Sud može obustaviti provedbu zaštitnog nadzora ako ima razloga vjerovati da osuđenik neće ponovno počiniti kazneno djelo iz članka 76. stavka 1. i bez njegova daljnjeg provođenja.

U stavku 4. predmetnog članka, kojim se propisuje trajanje sigurnosne mjere, predlaže se propisati da vrijeme provjeravanja traje od jedne do tri godine osim ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta, kada vrijeme provjeravanja traje od jedne do pet godina.

Uz članak 7.

Zastara kaznenog progona (članak 81. Kaznenog zakona) nije opravdana ako je zbog težine kaznenog djela i nakon proteka vremena, kažnjavanje kriminalno-politički potrebno i pravedno. To vrijedi ne samo za teške zločine prema međunarodnom pravu, kaznena djela: terorizma (članak 97. stavak 4. Kaznenog zakona), teškog ubojstva (članak 111. Kaznenog zakona), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352. Kaznenog zakona), kaznena djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu, nego i za teške oblike kaznenog djela iz članka 166. Kaznenog zakona (teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta).

Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 118/18.) iz navedenih razloga ukinuta je zastara kaznenog progona za teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta kojima je kao kvalifikatorna okolnost propisana smrt djeteta (članak 166. stavak 3. Kaznenog zakona). Ovim zakonom predlaže se daljnje proširenje kataloga kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva propisanih u članku 81. stavku 2. Kaznenog zakona, teškim kaznenim djelima spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 2. Kaznenog zakona. Radi se o teškim oblicima spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta koji su kvalificirani težom posljedicom, koja se sastoji u nanošenju teške tjelesne ozljede djetetu ili narušenju njegovog tjelesnog ili emocionalnog razvoja ili trudnoći djeteta ili je u djelu sudjelovalo više počinitelja, ili je djelo počinjeno nad posebno ranjivim djetetom ili je počinjeno od bliske osobe ili osobe s kojom dijete živi u zajedničkom kućanstvu, ili je počinjeno na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način.

Sukladno ovoj izmjeni predlaže se izvršiti izmjenu i u članku 83. stavku 2. Kaznenog zakona koji propisuje nezastarijevanje izvršenja kazne.

Uz članak 8.

U članku 82. stavku 3. Kaznenog zakona (Tijek zastare kaznenog progona) koji propisuje katalog kaznenih djela za koja zastara počinje teći od punoljetnosti žrtve, predlaže se teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166. Kaznenog zakona) ograničiti na modalitete propisane u stavku 1. predmetnog članka, sve kao posljedica dopune članka 81. stavka 2. Kaznenog zakona na način da se katalog kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva proširuje kaznenim djelom iz članka 166. stavka 2. Kaznenog zakona.

Uz članak 9.

Vidi obrazloženje uz članak 7. Prijedloga zakona.

Uz članak 10.

U članku 87. stavku 9. Kaznenog zakona predlaže se proširenje kruga bliskih osoba na način da značenjem izraza „bliske osobe“ budu obuhvaćeni i sadašnji ili bivši partner u intimnoj vezi. Ovo iz razloga što dosad važeća definicija bliskih osoba, koja je obuhvaćala članove obitelji, bivšeg bračnog ili izvanbračnog druga, bivšeg životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, osobe koje imaju zajedničko dijete i osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu, nije obuhvaćala sadašnjeg ili bivšeg partnera u intimnoj vezi.

Propisivanje da se sadašnji ili bivši partner u intimnoj vezi smatra bliskom osobom, a da se pritom ne mora raditi o osobama koje su povezane ili su bile povezane brakom, životnim

partnerstvom ili izvanbračnom zajednicom ili neformalnim životnim partnerstvom, niti se mora raditi o osobama koje imaju zajedničko dijete ili koje žive u zajedničkom kućanstvu, rezultat će snažnijom kaznenopravnom zaštitom navedene kategorije osoba. Na taj način postići će se kažnjavanje počinitelja za kvalificirani oblik pojedinih kaznenih djela, koja imaju propisanu kao kvalifikatornu okolnost počinjenje prema bliskoj osobi (npr. teško ubojstvo, tjelesna ozljeda, teška tjelesna ozljeda, otmica itd.). Kod određenih kaznenih djela, predložena dopuna značenja izraza bliske osobe rezultat će kaznenim progonom počinitelja po službenoj dužnosti u slučaju počinjenja kaznenog djela na štetu sadašnjeg ili bivšeg partnera u intimnoj vezi (npr. tjelesna ozljeda, prisila).

Novim stavkom 31., definira se bezgotovinski instrument plaćanja i time se u nacionalno zakonodavstvo prenosi članak 2. a) Direktive (EU) 2019/713.

Sve ostale definicije iz članka 2. Direktive prenesene su u naše zakonodavstvo drugim propisima i koristit će se i za potrebu primjene KZ/11 (pr. Zakon o sprječavanju pranja novca u odnosu na definicije virtualne valute i elektronički novac).

Uz prenošenje definicije bezgotovinskog instrumenta plaćanja kako je isti definiran Direktivom, u prvom dijelu stavka 31. naglašeno je da bezgotovinski instrument može biti isprava, pokretna stvar te računalni podatak odnosno program kako su ti pojmovi definirani KZ/11, a sve ovisno o tome u kojem je obliku bezgotovinski instrument u konkretnom slučaju. Predmetno znači da je u odnosu na bezgotovinski instrument plaćanja moguće počinjenje imovinskih kaznenih djela, krivotvorenja, računalnih kaznenih djela, pojedinih službeničkih kaznenih djela i sl., naravno, ovisno o činjenicama svakog konkretnog događaja.

Bezgotovinski instrument plaćanja, iako novi pojam, upravo zato što se već po važećem KZ/11 može smatrati ispravom ili pr. računalnim podatkom, zapravo nije novost u našem kaznenom zakonodavstvu.

U taj pojam ulazile bi platne kartice, mjenice, čekovi, aplikacije za internetsko i mobilno bankarstvo, virtualne valute (BitCoin, Litecoin, Dash, Ripple...) i ostalo. Naime, definicijom iz Direktive bezgotovinski instrumenti plaćanja su vrlo široko definirana iz razloga što se zbog ubrzanog razvoja financijskog poslovanja često pojavljuju novi instrumenti, kako u digitalnom, tako i u fizičkom obliku ili u kombinaciji.

Međutim, Direktiva nameće državama članicama inkriminiranje novih modaliteta počinjenja postojećih kaznenih djela (imovinskih, krivotvorenja, računalnih kaznenih djela) u odnosu na bezgotovinski instrument plaćanja, slijedom čega je ipak potrebno dopuniti neka postojeća kaznena djela novim modalitetima odnosno predložiti nova kaznena djela, a što je i učinjeno ovim Prijedlogom zakona.

Uz članak 11.

Predloženom dopunom kaznenog djela ratnog zločina (članak 91. stavak 2. Kaznenog zakona) vrši se usklađivanje kaznenog zakonodavstva s izmjenama i dopunama članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda u odnosu na oružje koje koristi mikrobiološke ili druge biološke agense ili otrove, u odnosu na oružje kojega je primarni učinak ranjavanje fragmentima koji se u ljudskom tijelu ne mogu otkriti rendgenskim zrakama i u odnosu na lasersko oružje koje osljepljuje, kako su sadržane u dodatku Rezolucije ICC-ASP/16/Res.4, od 14. prosinca 2017.

Predmetne se izmjene i dopune odnose se na značenja izraza „ratnog zločina“ iz članka 8. Rimskog statuta Međunarodnog kaznenog suda, koji za potrebe Statuta sada obuhvaća i uporabu oružja koje koristi mikrobiološke ili druge biološke agense ili otrove, bez obzira na njihovo podrijetlo ili način proizvodnje, oružja namijenjenog ranjavanju fragmentima koji se u ljudskom tijelu ne mogu otkriti rendgenskim zrakama i posebno izrađenog laserskog oružja kojem je jedina ili jedna od namjena uzrokovanje trajnog slijepila.

Slijedom navedenog, članak 91. stavak 2. Kaznenog zakona dopunjen je traženim modalitetima počinjenja, odnosno traženim vrstama oružja, kroz tri nove točke te je izvršeno potrebno usklađivanje numeracije preostalih točaka.

Uz članak 12.

Radi daljnjeg usklađenja Kaznenog zakona s Direktivom (EU) 2017/541 predlažemo izmijeniti članak 97. stavak 1. točku 10. Kaznenog zakona kako bi isti sadržavao sve elemente inkriminacije propisane člankom 3. stavkom 1. točkom (i) predmetne direktive.

Naime, Kazneni zakon u članku 97. stavku 1. točki 10. propisuje samo ometanje rada računalnog sustava kritične infrastrukture. Time nije bilo obuhvaćeno ometanje rada računalnog sustava koje nije počinjeno protiv računalnog sustava kritične infrastrukture, a koje uzrokuje znatnu štetu ili kojim je pogođen značajan broj računalnih sustava uporabom naprava namijenjenih ili prilagođenih u tu svrhu (kao što je navedeno u Direktivi 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP (SL L 218, 14.8.2013.)), niti oštećenje računalnih podataka kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture. Stoga se predlaže izmijeniti članak 97. stavak 1. točku 10. Kaznenog zakona na način da se obuhvate i navedena postupanja, a kako bi se u cijelosti udovoljilo zahtjevima Direktive (EU) 2017/541.

Uz članak 13.

Kazneni zakon dopunjava se novim kaznenim djelom „Zloupotrebna snimke spolno eksplicitnog sadržaja“. Biće ovoga kaznenog djela ostvarit će onaj tko zloupotrebi odnos povjerenja i bez pristanka snimane osobe učini dostupnim trećoj osobi snimku spolno eksplicitnog sadržaja koja je snimljena uz pristanak te osobe za osobnu uporabu i na taj način povrijedi njenu privatnost. Radnja počinjenja sastoji se u činjenju snimke spolno eksplicitnog sadržaja dostupnim trećoj osobi, a ista bi primjerice obuhvaćala objavu snimke ili njeno ustupanje trećemu.

Djelo je propisano kao materijalno kazneno djelo kod kojeg treba utvrditi nastup posljedice koja se sastoji u povredi privatnosti. Ako takve posljedice nema, a počinitelj postupa s namjerom koja mora obuhvatiti činjenicu zlorabe odnosa povjerenja i pristanka snimane osobe, radilo bi se o pokušaju koji s obzirom na visinu propisane kazne nije kažnjiv.

Stavkom 2. inkriminira onaj tko uporabom računalnog sustava ili na drugi način izradi novu ili preinači postojeću snimku spolno eksplicitnog sadržaja i tu snimku uporabi kao pravu te time povrijedi privatnost osobe na toj snimci.

Stavkom 3. ovoga članka strože se kažnjava počinitelj kada je djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka postalo pristupačno većem broju ljudi, odnosno kada je počinitelj kazneno djelo počinio putem računalnog sustava ili mreže ili na drugi način.

Ovo kazneno djelo se progoni po prijedlogu oštećenika (članak 144.a stavak 4. Kaznenog zakona).

U stavku 5. posebno se propisuje oduzimanje snimki i posebnih naprava kojima je počinjeno ovo kazneno djelo (članak 144. a stavak 1., 2. i 3. Kaznenog zakona). Iako bi te snimke mogle biti oduzete i sukladno općim odredbama Kaznenog zakona o oduzimanju predmeta (članak 79. Kaznenog zakona), ratio ove odredbe je sprječavanje novih potencijalnih povreda privatnosti daljnjim činjenjem dostupnih snimki iz ovoga članka trećim osobama.

Uz članak 14.

Predloženom izmjenom naslova iznad članka 148.a Kaznenog zakona usklađuje se naslov članka s njegovim sadržajem. Sam tekst članka 148.a izmijenjen je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 126/19.) slijedom brisanja kaznenog djela teškog sramoćenja, koje je dotad bilo propisano u članku 148. Kaznenog zakona.

Uz članak 15.

U članku 156. Kaznenog zakona predlaže se brisanje stavka 3. temeljem kojeg stavka je za kazneni progon kaznenog djela spolnog uznemiravanja bio potreban prijedlog za progon, osim ako je navedeno kazneno djelo bilo počinjeno prema osobi posebno ranjivoj zbog dobi, u kom slučaju se kazneni progon poduzimao po službenoj dužnosti.

Naime, sukladno članku 47. stavku 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.) prijedlog za progon mora se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kad je ovlaštena fizička ili pravna osoba saznala za kazneno djelo i počinitelja.

Budući da se u praksi pokazalo kako je predmetni rok od tri mjeseca za podnošenje prijedloga za progon prekratak, a obzirom na specifičnost i osjetljivost kaznenog djela spolnog uznemiravanja, ovim Prijedlogom zakona predlaže se brisanje stavka 3. u članku 156. Kaznenog zakona. Predloženom izmjenom osigurat će se kazneni progon počinitelja ovog kaznenog djela po službenoj dužnosti za sve kategorije žrtvi. Ujedno će se postići da se sva kaznena djela protiv spolne slobode progone po službenoj dužnosti.

Uz članak 16.

Obzirom je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 126/19.) brisano kazneno djelo spolnog odnošaja bez pristanka, dotad propisano člankom 152. Kaznenog zakona, bilo je potrebno s navedenom izmjenom uskladiti i ostale odredbe Kaznenog zakona. Slijedom navedenog, predlaže se izmjena članaka 160. stavka 2. Kaznenog zakona na način da isti upućuje na kazneno djelo silovanja iz članka 153. Kaznenog zakona, kojim člankom je sada obuhvaćena inkriminacija koja je ranije bila obuhvaćena brisanim člankom 152. Kaznenog zakona.

Uz članak 17.

Ovim člankom predlažu se izmjene kaznenog djela neprovođenja odluke za zaštitu dobrobiti djeteta iz članka 173. Kaznenog zakona, radi preciziranja postupanja službene, odnosno

odgovorne osobe koje predstavlja kazneno djelo, kao i širenja kaznenopravne zaštite zajamčene ovim člankom, koja je dosad bila ograničena na djecu, i na druge ranjive skupine osoba.

Stavak 1. predlaže se dopuniti na način da se inkriminira ne provođenje, sprječavanje ili onemogućavanje provođenja odluke suda, centra za socijalnu skrb ili državnog tijela za zaštitu dobrobiti djeteta, ali i drugih osoba koje su ranjive zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće.

Stavci 2. i 3. predstavljaju razdvajanje dosadašnjeg stavka 2. u dvije smislene cjeline. Tako se stavkom 2. predlaže inkriminirati postupanje službene osobe na radu u ustanovi ili državnom tijelu ili odgovorne osobe u obavljanju javne ovlasti koje predstavlja ne provođenje odluka suda ili državnih tijela za zaštitu djeteta i druge ranjive osobe zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće.

Stavkom 3. predlaže se inkriminirati postupanje službene osobe na radu u ustanovi ili državnom tijelu ili odgovorne osobe u obavljanju javne ovlasti koja pravodobno ne ispunjava zakonske obveze ili očito ne postupaju po pravilima struke u zaštiti djeteta i druge ranjive osobe zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće. Djelo je također propisano kao materijalni delikt, obzirom da biće kaznenog djela obuhvaća i nastup posljedice, koja se sastoji u ugroženom zdravlju ili razvoju djeteta, odnosno ugroženom zdravlju i dobrobiti ranjive osobe. Stavci 4. i 5. nisu smisljeno izmijenjeni u odnosu na dosad važeće stavke 3. i 4. predmetnog članka.

Uz članak 18.

Novim člankom 244. a u nacionalno zakonodavstvo prenosi se članak 4. c) i 5. c) Direktive (EU) 2019/713. Naime, spomenuta odredba traži od država članica sankcioniranje posjedovanja ukradenog ili na drugi način nezakonito prisvojenog ili krivotvorenog bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji je u fizičkom obliku radi uporabe s ciljem prijevare.

Znači, potrebno je sankcionirati posjedovanje bezgotovinskog instrumenta plaćanja do kojeg se došlo počinjenjem nekog (najčešće) imovinskog kaznenog djela ili kaznenog djela krivotvorenja. Posjedovati tako pribavljeni bezgotovinski instrument može počinitelj imovinskog ili nekog drugog kaznenog djela, ali i treća osoba. Da bi posjedovanje bilo kazneno djelo potrebno je posjedovanje radi uporabe s ciljem prijevare.

Slijedom navedenog, da bi kazneno djelo iz predloženog članka 244.a bilo počinjeno potrebno je posjedovati bezgotovinski instrument plaćanja koji je ukraden ili na drugi način protupravno prisvojen. Kazneno djelo može biti počinjeno s namjerom uporabe s ciljem pribavljanja protupravne imovinske koristi.

Predmetno kazneno djelo odnosi se samo na bezgotovinske instrumente plaćanja, a ne na ostale stvari, imovinska prava, isprave jer bi u tom slučaju došlo do znatnog širenja postojećih inkriminacija u Kaznenom zakonu. Iz tog razloga predloženo je novo kazneno djelo, a ne izmjene ili dopune postojećih djela.

Uz članak 19.

Člankom 6. Direktive (EU) 2019/713 inkriminira se namjerna provedba ili uzrokovanje prijenosa novca, novčane vrijednosti ili virtualnih valuta pri čemu počinitelj postupaju s ciljem

stjecanja protupravne imovinske koristi za sebe ili drugoga. Stjecanje protupravne imovinske koristi predstavlja subjektivno obilježje djela koje se ne mora ostvariti da bi djelo bilo dovršeno pa je u tom smislu ono propisano kao tzv. ciljno kazneno djelo. Bitno obilježje ovog kaznenog djela je i šteta koju počinitelj radnjama počinjenja iz članka 6. Direktive prouzroči drugome. Radnje počinjenja razlikuju se s obzirom na objekt. U odnosu na računalni sustav, radnje se sastoje u protupravnom ometanju ili sprječavanju rada računalnog sustava (članak 6. a Direktive (EU) 2019/713), dok se u odnosu na računalni podatak sastoje u njegovom bespravnom uvođenju, izmjeni, brisanju, prijenosu ili prikriivanju (članak 6. b Direktive (EU) 2019/713). Visina kazne za kazneno djelo iz članka 6. Direktive (EU) 2019/713 propisana je člankom 9., kao minimalni posebni maksimum od najmanje tri godine zatvora. Nastavno, države članice obvezuju se osigurati i kažnjavanje za pokušaj ovog kaznenog djela (članak 8. stavak 2. Direktive).

Biće kaznenog djela iz članka 271. Kaznenog zakona (računalna prijevare) ostvaruje onaj tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, izmijeni, izbriše, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome. Za temeljni oblik kaznenog djela računalne prijevare iz članka 271. stavka 1. Kaznenog zakona propisana je kazna od šest mjeseci do pet godina zatvora.

Analiza predmetne inkriminacije pokazuje kako ista u pogledu cilja s kojim počinitelj postupa (stjecanje protupravne imovinske koristi sebi ili drugome) odgovara cilju koji je propisan člankom 6. Direktive (EU) 2019/713. U odnosu na visinu propisane kazne kazneno djelo računalne prijevare iz članka 271. Kaznenog zakona usklađeno je s člankom 9. stavkom 4. Direktive (EU) 2019/713, a u odnosu na kažnjivost pokušaja sukladno članku 34. stavku 1. Kaznenog zakona usklađeno je s člankom 8. stavkom 2. Direktive (EU) 2019/713.

Radnje počinjenja kod ovog kaznenog djela kao i kod kaznenog djela iz članka 6. Direktive (EU) 2019/713 razlikuju se s obzirom na objekt. Naime, u odnosu na računalni podatak one su propisane kao njegovo unošenje, izmjena, brisanje, oštećenje, činjenje neuporabljivim ili nedostupnim, dok je u odnosu na računalni sustav kao inkriminacija propisano njegovo ometanje.

Kako je člankom 6 a Direktive (EU) 2019/713 u odnosu na računalni sustav kao inkriminacija propisana i sprječavanje rada računalnog sustava, a člankom 6 b Direktive (EU) 2019/713 u odnosu na računalni podatak kao inkriminacija propisano i prijenos i prikriivanje računalnih podataka, a koje radnje počinjenja nisu propisane u članku 271. stavku 1. Kaznenog zakona, u cilju punog prijenosa Direktive (EU) 2019/713 bilo je potrebno dopuniti biće kaznenog djela računalne prijevare s predmetnim radnjama počinjenja.

Uz članak 20.

Članak 278. potrebno je dopuniti u stavku 1. i stavku 3. zbog prenošenja članka 4.d Direktive (EU)2019/713. Naime, članak 4.d) predmetne Direktive zahtjeva od država članica sankcioniranje onoga tko nabavi za sebe ili druge, uključujući primanje, prisvajanje, kupnju, prijenos, uvoz, prodaju, prijevoz ili distribuciju ukradenog ili krivotvorenog bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji je u fizičkom obliku radi uporabe s ciljem prijevare.

Slijedom navedenog, a kako bi bio pokriven dio koji se odnosi na nabavu krivotvorenog bezgotovinskog instrumenta plaćanja u fizičkom obliku, potrebno je dopuniti stavak 1.

generalnom klauzulom „ili na drugi način učini dostupnom drugome“ kako bi se obuhvatili svi različiti modaliteti nabave koje spominje gore citirana odredba Direktive (EU) 2019/713 .

U biti za kažnjavanje počinitelja gore opisanog kaznenog djela iz stavka 4.d Direktive (EU) 2019/713 relevantan je stavak 3. članka 278., koji je iz tog razloga i dopunjen. Dopuna glasi: „ili drugog bezgotovinskog instrumenta plaćanja“ obzirom su neki bezgotovinski instrumenti plaćanja već navedeni u stavku 3. važećeg članka 278. (mjenica, ček, platna kartice). Važno je za naglasiti da se članak 278. primjenjuje na bezgotovinske instrumenta plaćanja koji su u fizičkom obliku, kod onih u digitalnom obliku primijenit će se članak 270. Kaznenog zakona - računalno krivotvorenje.

Direktiva (EU) 2019/713 traži nabavu radi uporabe s ciljem prijave, međutim, kazneno djela krivotvorenja već sada sadrži prijavni cilj koji je sadržan u dijelu: „radi uporabe ili ju uporabi kao pravu“, stoga predmetno nije potrebno dopunjavati.

U odnosu na drugi dio odredbe članka 4.d) predmetne Direktive (ukradeni bezgotovinski instrument plaćanja u fizičkom obliku) relevantan je članak 244. Kaznenog zakona koji propisuje kazneno djelo prikrivanja.

Člankom 278. Kaznenog zakona također su prenesene i odredbe članka 4. b) i c) članka i 5. d) Direktive (EU) 2019/713.

Uz članak 21.

U cilju prenošenja članka 7. Direktive (EU) 2019/713 propisuje se novo kazneno djelo Izrada, nabavljanje, posjedovanje, prodaja ili davanje na uporabu sredstava za zlouporabu bezgotovinskih instrumenata plaćanja. Ovim se kaznenim djelom propisuje kažnjivost za pripremnu radnju poduzetu radi protupravnog prisvajanja, krivotvorenja ili prijave glede bezgotovinskog instrumenta plaćanja. Radnja kaznenog djela sastoji se od izrade, primanja, uvoza, izvoza, prijevoza, distribucije, nabavljanja, posjedovanja, prodaje ili davanja na uporabu uređaja, predmeta, računalnih programa i računalnih podataka te drugih sredstava izrađenih ili prilagođenih za počinjenje kaznenih djela protupravnog prisvajanja, krivotvorenja ili prijave glede bezgotovinskog instrumenta plaćanja, kako u fizičkom tako i u digitalnom obliku.

Iako Kazneni zakon u člancima 272. (Zloupotreba naprava) i 283. (Izrada, nabavljanje, posjedovanje, prodaja ili davanje na uporabu sredstava za krivotvorenje) propisuje neke od modaliteta počinjenja koji bi se odnosili na krivotvoreni bezgotovinski instrument plaćanja u fizičkom obliku, odnosno na krivotvoreni bezgotovinski instrument plaćanja u digitalnom obliku, predmetnim člancima nisu bile obuhvaćene pripremne radnje za protupravno prisvajanje bezgotovinskog instrumenta plaćanja. Stoga se predlaže propisivanje novog kaznenog djela koje obuhvaća inkriminacije iz članka 7. Direktive (EU) 2019/713 za počinjenje kaznenih djela iz članka 4. točke a i b, članka 5. točke a i b i članka 6. Direktive (EU) 2019/713. Kazna zatvora u trajanju do tri godine, kako je predloženo za ovo kazneno djelo, po svojoj vrsti i visini odgovara kazni iz članka 9. stavka 5. Direktive (EU) 2019/713.

U stavku 2. ovoga članka predlaže se obligatorno oduzimanje sredstava.

Uz članak 22.

U članku 386. Kaznenog zakona se radi usklađenja i analize koje je izvršeno ovim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, u popis pravnih akata Europske unije dodane i Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevара i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP i Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima.

Također, brisane su točke 20., 21. i 22. predmetnoga članka budući da je člankom 16. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima koja je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 118/18.) uvrštena u popis pravnih akata Europske unije s kojima je usklađen Kazneni zakon, propisano kako predmetna Direktiva zamjenjuje Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995. (SL C 316, 27.11.1995), uključujući njezin Protokol od 27. rujna 1996. godine koji se donosi na temelju članka K.3. Ugovora o EU uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23.10.1996.) i Drugi Protokol od 19. lipnja 1997., koji se donosi na temelju članka K.3. Ugovora o EU uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19.7.1997.), s učinkom od 6. srpnja 2019.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Iznimnost kratkotrajne kazne zatvora

Članak 45.

- (1) Kaznu zatvora u trajanju do šest mjeseci sud može izreći samo ako se može očekivati da se novčana kazna ili rad za opće dobro neće moći izvršiti ili ako se novčanom kaznom, radom za opće dobro ili uvjetnom osudom ne bi mogla postići svrha kažnjavanja.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na kaznu zatvora kao zamjenu za neplaćenu novčanu kaznu (članak 43. stavak 3.) ili za neizvršen rad za opće dobro (članak 55. stavak 7.) ili za opozvanu uvjetnu osudu (članak 58.).

Uvjetna osuda

Članak 56.

- (1) Uvjetnom osudom određuje se da se kazna na koju je počinitelj osuđen neće izvršiti ako počinitelj u vremenu provjeravanja ne počini novo kazneno djelo i ispuni određene mu obveze.
- (2) Sud može počinitelju koji je osuđen na kaznu zatvora u trajanju do jedne godine ili na novčanu kaznu izreći uvjetnu osudu kad ocijeni da počinitelj i bez izvršenja kazne neće ubuduće činiti kaznena djela. Pritom će se voditi računa o ličnosti počinitelja, njegovu prijašnjem životu, osobito je li ranije osuđivan, obiteljskim prilikama, okolnostima počinjenja samog kaznenog djela te ponašanju nakon počinjenog kaznenog djela, osobito o odnosu počinitelja prema žrtvi i nastojanju da oštećeniku popravi štetu.
- (3) Vrijeme provjeravanja ne može biti kraće od jedne niti dulje od pet godina, odmjerava se na pune godine i počinje teći od dana pravomoćnosti presude.
- (4) Sud može počinitelju uz uvjetnu osudu odrediti jednu ili više posebnih obveza samostalno sukladno odredbama članka 62. i članka 63. ovoga Zakona ili uz zaštitni nadzor sukladno odredbi članka 64. ovoga Zakona.
- (5) Trajanje posebnih obveza i zaštitnog nadzora ne smije biti dulje od vremena provjeravanja.
- (6) Kad sud izrekne kaznu zatvora i novčanu kaznu, može odlučiti da se pod uvjetima iz ovoga članka neće izvršiti samo kazna zatvora.

Obvezan psihosocijalni tretman

Članak 70.

- (1) Sigurnosnu mjeru obveznog psihosocijalnog tretmana sud može izreći počinitelju koji je počinio kazneno djelo s obilježjem nasilja ako postoji opasnost da će počiniti isto ili slično djelo.
- (2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka izvršava se u ustanovi za izvršenje kazne zatvora ili u zdravstvenoj ustanovi ili u pravnoj osobi ili kod fizičke osobe specijalizirane za otklanjanje nasilničkog ponašanja pod uvjetima određenim posebnim propisom.
- (3) Mjera iz stavka 1. ovoga članka može trajati do prestanka izvršenja kazne zatvora ili rada za opće dobro, isteka roka provjeravanja primjenom uvjetne osude, odnosno do isteka vremena kazne zatvora koja odgovara izrečenoj novčanoj kazni, a najdulje dvije godine.
- (4) Sud će o presudi kojom je mjera iz stavka 1. ovoga članka izrečena uz novčanu kaznu, rad

za opće dobro ili uvjetnu osudu obavijestiti nadležno tijelo za probaciju radi daljnjeg postupanja propisanog posebnim zakonom i na temelju tog zakona donesenim podzakonskim propisima.

Zabrana obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti

Članak 71.

(1) Sigurnosnu mjeru zabrane potpunog ili djelomičnog obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti sud će izreći počinitelju koji je kazneno djelo počinio u obavljanju dužnosti ili djelatnosti ako postoji opasnost da će zlouporabom te dužnosti ili djelatnosti ponovno počiniti kazneno djelo.

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka izriče se u trajanju od jedne do deset godina. Počinitelju koji je osuđen na kaznu zatvora, a nije mu izrečena uvjetna osuda niti je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro, mjera iz stavka 1. ovoga članka izreći će se u trajanju koje je od jedne do deset godina dulje od izrečene kazne zatvora.

(3) Počinitelju kaznenog djela iz članka 105. stavka 3., članka 106. stavka 2. i 3., članka 111. točke 2., članka 112. stavka 1., članka 114., članka 116., članka 118., članka 119., članka 120., Glave XVI., počinjenog na štetu djeteta i Glave XVII. ovoga Zakona, sud može izreći zabranu obavljanja dužnosti ili djelatnosti u kojima dolazi u redoviti kontakt s djecom i kad ova djela nisu bila počinjena u obavljanju dužnosti i djelatnosti, a može je izreći i doživotno.

(4) Za vrijeme zabrane iz stavka 1. ovoga članka osuđenik se ne smije baviti određenom dužnosti ili djelatnosti samostalno, za drugu osobu, u pravnoj osobi, ni u ime druge osobe, niti smije ovlastiti drugu osobu da se bavi tom dužnošću ili djelatnošću u njegovo ime i po njegovim uputama.

(5) Ako počinitelj ne postupi prema zabrani obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti kad je izrečena uz rad za opće dobro, uvjetnu osudu, ili za vrijeme uvjetnog otpusta shodno će se primijeniti odredbe članka 55. stavka 9., članka 58. stavka 5. ili članka 61. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Po proteku polovine trajanja sigurnosne mjere izrečene na temelju stavka 1. ovoga članka, sud može na prijedlog osuđenika obustaviti njeno izvršenje ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stavka 1. ovoga članka. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije proteka jedne godine od zadnjeg preispitivanja.

(7) Po proteku najdužeg vremena iz stavka 2. ovoga članka sigurnosnu mjeru izrečenu na temelju stavka 3. ovoga članka sud može na prijedlog osuđenika obustaviti ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stavka 1. ovoga članka. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije proteka jedne godine od zadnjeg preispitivanja.

(8) Sud će o presudi kojom je izrečena mjera iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti tijelo nadležno za vođenje upisnika osoba koje obavljaju određene dužnosti ili djelatnosti.

Udaljenje iz zajedničkog kućanstva

Članak 74.

(1) Sigurnosnu mjeru udaljenja iz zajedničkog kućanstva sud može izreći počinitelju kaznenog djela nasilja prema osobi s kojom živi u zajedničkom kućanstvu ako postoji visok stupanj opasnosti da bi bez provođenja ove mjere počinitelj mogao ponovno počiniti nasilje prema članu zajedničkog kućanstva.

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka izriče se u trajanju od tri mjeseca do tri godine. Počinitelju koji je osuđen na kaznu zatvora, a nije mu izrečena uvjetna osuda niti je kazna zatvora

zamijenjena radom za opće dobro, mjera iz stavka 1. ovoga članka izreći će se u trajanju koje je od tri mjeseca do tri godine dulje od izrečene kazne zatvora.

(3) Osoba kojoj je izrečena mjera iz stavka 1. ovoga članka dužna je uz prisutnost policijskog službenika odmah po pravomoćnosti presude napustiti stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor koji čini zajedničko kućanstvo.

(4) Po proteku polovine trajanja sigurnosne mjere izrečene na temelju stavka 1. ovoga članka, sud može na prijedlog osuđenika obustaviti njezino izvršenje ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stavka 1. ovoga članka. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije proteka šest mjeseci od zadnjeg preispitivanja.

(5) Na mjeru udaljenja iz zajedničkog kućanstva shodno će se primijeniti odredba članka 71. stavka 5. ovoga Zakona.

(6) Sud će o presudi kojom je izrečena mjera iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti policiju i nadležnu policijsku upravu.

Zaštitni nadzor po punom izvršenju kazne zatvora

Članak 76.

(1) Ako je počinitelju izrečena kazna zatvora u trajanju od pet ili više godina za namjerno kazneno djelo ili u trajanju od dvije ili više godina za namjerno kazneno djelo s obilježjem nasilja ili za drugo kazneno djelo iz Glave XVI. ili XVII. ovoga Zakona za koje je izrečena kazna zatvora i ako je kazna u potpunosti izdržana jer osuđeniku nije odobren uvjetni otpust, nad njime će se odmah po izlasku iz zatvora započeti provoditi zaštitni nadzor sukladno članku 64. ovoga Zakona i posebne obveze iz članka 62. stavka 2. točke 7. do 13. ako su mu izrečene uz zaštitni nadzor.

(2) Vrijeme provjeravanja traje tri godine osim ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta kada vrijeme provjeravanja traje pet godina. Sud može vrijeme provjeravanja prije njegova isteka na prijedlog nadležnog tijela za probaciju produljiti za još jednu godinu ako bi bez njegova provođenja postojala opasnost od ponovnog počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u stavku 1. ovoga članka.

(3) Sud prilikom donošenja presude može odrediti da se zaštitni nadzor ne provodi ako ima razloga vjerovati da osoba neće počinuti novo kazneno djelo i bez njegova provođenja.

Zastara kaznenog progona

Članak 81.

(1) Kazneni progon zastarijeva nakon:

- 40 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna dugotrajnog zatvora i kazna zatvora u trajanju dužem od 15 godina,
- 25 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 10 godina,
- 20 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 5 godina,
- 15 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 3 godine,
- 10 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od jedne godine i
- 6 godina za ostala kaznena djela.

(2) Kazneni progon ne zastarijeva za kazneno djelo genocida (članak 88.), zločin agresije (članak 89.), zločina protiv čovječnosti (članak 90.), ratnog zločina (članak 91.), terorizma (članak 97. stavak 4.), teškog ubojstva (članak 111.), teška kaznena djela spolnog zlostavljanja

i iskorištavanja djeteta (članak 166. stavak 3.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.) te drugih djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu Republike Hrvatske ili međunarodnom pravu.

(3) Ako je prije proteka rokova iz stavka 1. ovoga članka donesena prvostupanjska presuda, zastara kaznenog progona produljuje se za dvije godine.

Tijek zastare kaznenog progona

Članak 82.

(1) Zastara kaznenog progona počinje teći danom kad je kazneno djelo počinjeno. Ako posljedica koja je obilježje kaznenog djela nastupi kasnije, zastara počinje teći od tog trenutka.

(2) Zastara kaznenog progona ne teče za vrijeme za koje se prema zakonu kazneni progon ne može poduzeti ili se ne može nastaviti.

(3) Za kaznena djela iz članka 105. stavka 3., članka 106. stavka 2. i 3., članka 110., članka 111., članka 112. stavka 1., članka 114. stavka 2., članka 115., članka 116. stavka 3., članka 118., članka 119., članka 154., članka 155. stavka 2., članka 156., članka 158., članka 159., članka 160., članka 162., članka 163., članka 164., članka 166. stavka 1. i 2., članka 169., članka 170., članka 171., članka 176. i članka 177. ovoga Zakona počinjenih na štetu djeteta, zastara kaznenog progona počinje teći od punoljetnosti žrtve.

Zastara izvršenja kazne

Članak 83.

(1) Izrečena se kazna zbog zastare ne može izvršiti kad od pravomoćne presude protekne:

- 40 godina od izrečene kazne dugotrajnog zatvora,
- 25 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od deset godina,
- 20 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od pet godina,
- 15 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od tri godine,
- 10 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od jedne godine,
- 6 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju do jedne godine, novčane kazne kao glavne ili sporedne kazne.

(2) Ne zastarijeva izvršenje kazni izrečenih za kazneno djelo genocida (članak 88.), zločina agresije (članak 89.), zločina protiv čovječnosti (članak 90.), ratnog zločina (članak 91.), terorizma (članak 97. stavak 4.), teškog ubojstva (članak 111.), teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166. stavak 3.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.) te drugih djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu Republike Hrvatske ili međunarodnom pravu.

Članak 87.

(1) Kazneno zakonodavstvo Republike Hrvatske su odredbe sadržane u ovom Zakonu i drugim zakonima Republike Hrvatske, kojima se određuju pretpostavke kažnjivosti i sankcije koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela.

(2) Protupravna radnja je radnja kojom su ispunjena obilježja kaznenog djela, a ne postoji razlog isključenja protupravnosti.

(3) Službena osoba je državni dužnosnik ili službenik, dužnosnik ili službenik u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, nositelj pravosudne dužnosti, sudac porotnik, član Državnog sudbenog vijeća ili Državnoodvjetničkog vijeća, arbitar, javni bilježnik i stručni

radnik koji obavlja poslove iz djelatnosti socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja. Službenom osobom smatra se i osoba koja u Europskoj uniji, stranoj državi, međunarodnoj organizaciji koje je Republika Hrvatska član, međunarodnom sudu ili arbitraži čiju sudbenost Republika Hrvatska prihvaća, obavlja dužnosti povjerene osobama iz prethodne rečenice.

(4) Vojna osoba je djelatna vojna osoba, ročnik, pričuvnik i kadet te državni službenik i namještenik raspoređen na službu u Oružanim snagama Republike Hrvatske.

(5) Kad je službena osoba naznačena kao počinitelj kaznenog djela koje nije predviđeno u Glavi XXXIV. ovoga Zakona, ili kao osoba prema kojoj je počinjeno kazneno djelo, službenom osobom smatrat će se i vojna osoba.

(6) Odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je izričito ili stvarno povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe ili državnih tijela ili tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(7) Dijete je osoba koja nije navršila osamnaest godina života.

(8) Članovi obitelji su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, njihova zajednička djeca te djeca svakog od njih, srodnik po krvi u ravnoj lozi, srodnik u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik.

(9) Bliske osobe su članovi obitelji, bivši bračni ili izvanbračni drug, bivši životni partner ili neformalni životni partner, osobe koje imaju zajedničko dijete i osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu.

(10) Izvanbračni drug je osoba koja živi u izvanbračnoj zajednici koja ima trajniji karakter ili koja traje kraće vrijeme ako je u njoj rođeno zajedničko dijete.

(11) Neformalni životni partner je osoba koja živi u istospolnoj zajednici koja ima trajniji karakter.

(12) Tajni podatak je podatak koji je prema posebnom zakonu označen kao klasificirani podatak. Ne smatra se tajnim podatkom podatak čiji je sadržaj suprotan ustavnom poretku Republike Hrvatske ili podatak koji je označen tajnim radi prikriivanja kaznenog djela, prekoračenja ili zlouporabe ovlasti te drugih oblika nezakonitog postupanja u državnim tijelima.

(13) Službena tajna je podatak koji je prikupljen i koristi se za potrebe tijela javne vlasti, a koji je zakonom, drugim propisom ili općim aktom nadležnog tijela donesenim na temelju zakona proglašen službenom tajnom.

(14) Izbori su izbori za Hrvatski sabor, Predsjednika Republike, Europski parlament, predstavnička tijela u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, općinske načelnike, gradonačelnike, župane, gradonačelnika Grada Zagreba te postupak odlučivanja na državnom referendumu.

(15) Isprava je svaki predmet koji sadrži zapis, znak ili sliku koji je podoban ili određen da služi kao dokaz neke činjenice koja ima vrijednost za pravne odnose.

(16) Pokretna stvar je i svaka proizvedena ili skupljena energija za davanje svjetlosti, topline ili kretanja, kao i telefonski impulsi.

(17) Motorno vozilo je svako prometno sredstvo na motorni pogon u kopnenom, vodenom i zračnom prometu.

(18) Računalni sustav je svaka naprava ili skupina međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovi programa automatski obrađuju podatke, kao i računalni podaci koji su u njega spremljeni, obrađeni, učitani ili preneseni za svrhe njegovog rada, korištenja, zaštite i održavanja.

(19) Računalni podatak je svako iskazivanje činjenica, informacija ili zamisli u obliku prikladnom za obradu u računalnom sustavu.

(20) Računalni program je skup računalnih podataka koji su u stanju prouzročiti da računalni sustav izvrši određenu funkciju.

(21) Zločin iz mržnje je kazneno djelo počinjeno zbog rasne pripadnosti, boje kože, vjeroispovijesti, nacionalnog ili etničkog podrijetla, jezika, invaliditeta, spola, spolnog opredjeljenja ili rodnog identiteta druge osobe. Takvo postupanje uzet će se kao otegotna okolnost ako ovim Zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje.

(22) Imovinskom korišću od kaznenog djela smatra se neposredna imovinska korist ostvarena počinjenjem kaznenog djela, imovina u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela, kao i svaka druga korist koja je ostvarena od neposredne imovinske koristi od kaznenog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela bez obzira nalazi li se na području Republike Hrvatske ili izvan njega.

(23) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.

(24) Mito je svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinska ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost.

(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba koja je pretrpjela fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili bitnu povredu temeljnih prava i sloboda koji su izravna posljedica kaznenog djela. Žrtvom kaznenog djela smatraju se i bračni i izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom te osoba koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.

(26) Riječi i pojmovni sklopovi koji imaju rodno značenje bez obzira na to jesu li u ovom Zakonu korišteni u muškom ili ženskom rodu odnose se na jednak način na muški i ženski rod.

(27) Vrijednost imovine, imovinske štete, imovinske koristi, porezne obveze i državne potpore je velikih razmjera ako prelazi 600.000,00 kuna. Razaranja prouzročena kaznenim djelima su velika ako prelaze 600.000,00 kuna.

(28) Vrijednost imovine je većeg opsega ako prelazi 200.000,00 kuna.

(29) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je velika ako prelazi 60.000,00 kuna. Vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ako prelazi 60.000,00 kuna.

(30) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je mala ako ne prelazi 1000,00 kuna.

Ratni zločin

Članak 91.

(1) Tko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, okupacije ili međunarodnog oružanog sukoba ili oružanog sukoba koji nema međunarodni značaj počini neko od sljedećih teških kršenja protiv osoba ili imovine zaštićenih Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949.:

1. ubojstvo,
2. mučenje ili nečovječno postupanje, uključujući biološke pokuse,
3. nanošenje velike patnje, teške tjelesne ozljede ili teškog narušenja zdravlja,
4. nezakonito protjerivanje, premještaj ili nezakonito držanje zaštićene osobe u zatočeništvu,
5. prisiljavanje ratnog zarobljenika ili druge zaštićene osobe na službu u postrojbama neprijateljske sile,
6. uskraćivanje prava ratnom zarobljeniku ili drugoj zaštićenoj osobi na pravičan i redovan postupak,
7. uzimanje talaca, ili

8. opsežno uništavanje i oduzimanje imovine koje nije opravdano vojnom nuždom i koje je provedeno nezakonito i samovoljno.

(2) Tko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, okupacije ili međunarodnog oružanog sukoba ili oružanog sukoba koji nema međunarodni značaj počini druge teške povrede prava i običaja koji se primjenjuju u međunarodnom oružanom sukobu ili oružanom sukobu čiji značaj nije međunarodni, to jest bilo koje od sljedećih djela:

1. usmjeravanje napada protiv civilnog stanovništva ili protiv pojedinih civila koji ne sudjeluju izravno u neprijateljstvima,
2. usmjeravanje napada protiv civilnih objekata, odnosno objekata koji nisu vojni ciljevi,
3. usmjeravanje napada protiv osoblja, uređaja, materijala, jedinica ili vozila uključenih u humanitarnu pomoć ili misiju održavanja mira sukladno Povelji Ujedinjenih naroda, tako dugo dok oni imaju pravo na zaštitu civila ili civilnih objekata prema odredbama međunarodnog ratnog prava,
4. pokretanje napada sa znanjem da će takav napad uzgredno dovesti do smrti ili ozljeda civila ili štete na civilnim objektima ili do teške, dugoročne i opsežne štete u prirodnom okolišu koja bi očito bila nerazmjerna u odnosu na očekivani konkretan i izravan vojni dobitak,
5. napadanje ili bombardiranje, bilo kojim sredstvima, gradova, sela, naselja ili zgrada koje su nebranjene i ne predstavljaju vojne ciljeve,
6. ubijanje ili ranjavanje borca koji se predao, nakon što je položio oružje ili ostao bez sredstava za borbu,
7. nepravilna uporaba zastave primirja, zastave ili vojnog znakovlja i odore neprijatelja ili Ujedinjenih naroda, kao i posebnih znakova Ženevskih konvencija, zbog koje je došlo do pogibije ili teških ozljeda,
8. premještanje, izravno ili posredno, dijelova vlastitog civilnog stanovništva na okupirano područje od strane okupatorske sile, ili deportacija ili premještaj čitavog stanovništva okupiranog područja ili jednog njegovog dijela, unutar toga područja ili izvan njega,
9. usmjeravanje napada protiv zgrada posvećenih vjeri, obrazovanju, umjetnosti, znanosti ili humanitarnim svrhama, protiv povijesnih spomenika i kulturnih dobara, bolnica i mjesta na kojima se prikupljaju bolesni i ranjeni, pod uvjetom da nisu vojni ciljevi,
10. podvrgavanje osoba koje su u vlasti protivničke strane tjelesnom sakaćenju, uzimanju tkiva ili organa za transplantaciju ili medicinskim ili znanstvenim pokusima bilo koje vrste koji nisu opravdani medicinskim, zubarskim ili bolničkim tretmanom osoba o kojima je riječ te koji se ne izvode u njihovom interesu, a dovode do smrti ili ozbiljne opasnosti po zdravlje takve osobe ili osoba,
11. podmuklo ubijanje ili ranjavanje pripadnika neprijateljske nacije ili vojske,
12. proglašavanje da se protivniku neće dati nikakva milost,
13. uništavanje ili oduzimanje neprijateljske imovine osim ako to izričito zahtijeva ratna nužda,
14. proglašenje prava i radnji državljana neprijateljske strane zabranjenim, suspendiranim ili nedopuštenim u sudskom postupku,
15. prisiljavanje državljana neprijateljske strane da sudjeluju u ratnim operacijama usmjerenim protiv vlastite zemlje čak i ako su bili u službi zaraćene strane prije početka rata,
16. pljačkanje gradova ili mjesta,
17. uporaba otrova ili otrovnog oružja,
18. uporaba otrovnih plinova, plinova zagušljivaca ili drugih plinova te svih sličnih tekućina, tvari ili naprava,
19. uporaba metaka koji se u ljudskom tijelu lako šire ili raspršuju,
20. uporaba oružja, projektila, materijala i načina ratovanja koji po svojoj prirodi nanose suvišne ozljede ili nepotrebne patnje ili kojima je svojstvo da protivno međunarodnom ratnom pravu ne razlikuju vojne i civilne ciljeve, ako je takvo oružje, projektili, materijal ili način ratovanja predmet sveobuhvatne zabrane,

21. sknavljenje osobnog dostojanstva, posebice ponižavajući i degradirajući postupci, kolektivno kažnjavanje,
 22. silovanje, spolno porobljavanje, prisiljavanje na prostituciju, trudnoću, sterilizaciju ili koji drugi oblik spolnog nasilja koji predstavlja tešku povredu Ženevskih konvencija,
 23. iskorištavanje prisutnosti civila ili drugih zaštićenih osoba da se određena mjesta, područja ili vojne snage zaštite od vojnih operacija,
 24. usmjeravanje napada na zgrade, materijal, medicinske jedinice i prijevozna sredstva te osoblje koje koristi posebne znakove Ženevskih konvencija sukladno međunarodnom pravu,
 25. pribjegavanje izgladnjivanju civila kao načinu vođenja rata uskraćivanjem sredstava nužnih za opstanak, uključujući i otežavanje pristupa humanitarnoj pomoći, propisanoga Ženevskim konvencijama,
 26. novačenje djece u nacionalne oružane snage ili oružane skupine odvojene od oružanih snaga države ili njihovo korištenje u aktivnom sudjelovanju u neprijateljstvima, ili
 27. premještanje civilnog stanovništva zbog razloga povezanih uz sukob osim ako to traži sigurnost civila ili neizbježni vojni razlog, kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.
- (3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko djelo iz stavka 2. ovoga članka počini prema velikom broju ljudi ili na osobito okrutan ili podmukao način, iz koristoljublja ili drugih niskih pobuda.
- (4) Tko zapovijedi da se počini djelo iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka kaznit će se kao da ga je sam počinio.

Terorizam

Članak 97.

- (1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne organizacije, počini jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:
1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt,
 2. napade na tijelo drugoga,
 3. otmicu ili uzimanje talaca,
 4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu,
 5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe,
 6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja,
 7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi,
 8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, čime se ugrožava život ljudi, ili
 9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje zahtijeva radioaktivni materijal, uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt,
 10. ometa rad računalnog sustava kritične infrastrukture, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.

(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrti jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Neovlašteno slikovno snimanje

Članak 144.

(1) Tko drugoga koji se nalazi u stanu ili prostoru posebno zaštićenom od pogleda neovlašteno slikovno snimi ili takvu snimku uporabi ili učini dostupnom trećoj osobi i na taj način povrijedi njegovu privatnost, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Ako kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini službena osoba u obavljanju službe ili odgovorna osoba u obavljanju javne ovlasti, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po prijedlogu.

(4) Snimke i posebne naprave kojima je počinjeno kazneno djelo iz ovoga članka će se oduzeti.

Isključenje protupravnosti za kaznena djela uvrede i teškog sramoćenja

Članak 148.a

Nema kaznenog djela iz članka 147. ovoga Zakona ako je počinitelj njegova obilježja ostvario u znanstvenom, stručnom, književnom, umjetničkom djelu ili javnoj informaciji, u obavljanju dužnosti propisane zakonom, političke ili druge javne ili društvene djelatnosti, u novinarskom poslu ili obrani nekog prava, a to je učinio u javnom interesu ili zbog drugih opravdanih razloga.

Spolno uznemiravanje

Članak 156.

(1) Tko spolno uznemirava drugu osobu kojoj je nadređen ili koja se prema njemu nalazi u odnosu zavisnosti ili koja je posebno ranjiva zbog dobi, bolesti, invaliditeta, ovisnosti, trudnoće, teške tjelesne ili duševne smetnje, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(2) Spolno uznemiravanje je svako verbalno, neverbalno ili fizičko neželjeno ponašanje spolne naravi koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobi, koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje.

(3) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po prijedlogu osim ako je počinjeno prema osobi posebno ranjivoj zbog dobi.

Zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina

Članak 160.

(1) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina čini spolne radnje namijenjene zadovoljavanju vlastite ili tuđe pohote, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina poćini kazneno djelo iz ćlanka 152. do ćlanka 155., ćlanka 158. ili ćlanka 159. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Za pokućaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga ćlanka poćinitelj će se kazniti.

Neprovoćenje odluke za zaćtitu dobrobiti djeteta

Ćlanak 173.

(1) Tko ne provodi, sprijeći ili onemogući provoćenje odluke za zaćtitu dobrobiti djeteta koju je odredio sud, centar za socijalnu skrb ili drćzavno tijelo, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Slućzbena osoba na radu u ustanovi ili drćzavnom tijelu ili odgovorna osoba u obavljanju javne ovlasti koja ne provodi odluke suda ili drćzavnih tijela ili pravodobno ne ispunjava zakonske obveze za zaćtitu djeteta pa zbog toga bude ugroćeno zdravlje ili razvoj djeteta, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Ako je kazneno djelo iz stavka 2. ovoga ćlanka poćinjeno iz nehaja, poćinitelj će se kazniti kaznom zatvora do jedne godine.

(4) Poćinitelj koji omogući provoćenje odluke iz stavka 1. ovoga ćlanka prije zapoćinjanja kaznenog postupka, moće se osloboditi kazne.

Prikrivanje

Ćlanak 244.

(1) Tko stvar za koju zna ili je morao znati da je drugi pribavio kaznenim djelom protiv imovine, kupuje, prima u zalog ili na drugi naćin pribavlja, preprodaje ili skriva ili pomaće preprodati ili sakriti, ako time nije poćinjeno neko drugo kazneno djelo za koje je propisana teća kazna, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko se bavi prikrivanjem stvari iz stavka 1. ovoga ćlanka, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Poćinitelj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga ćlanka neće se kazniti kaznom stroćom od one koja je propisana za kazneno djelo kojim je prikrivena stvar pribavljena.

Raćunalna prijevara

Ćlanak 271.

(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, izmijeni, izbriće, oćteti, ućini neuporabljevimi ili nedostupnim raćunalne podatke ili ometa rad raćunalnog sustava i na taj naćin prouzroći ćtetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga ćlanka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzroćena znatna ćteta, poćinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(3) Podaci koji su nastali poćinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga ćlanka će se unićtiti.

Krivotvorenje isprave

Članak 278.

- (1) Tko izradi lažnu ispravu ili preinači pravu s ciljem da se takva isprava uporabi kao prava ili tko takvu ispravu nabavi radi uporabe ili je uporabi kao pravu, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.
- (2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko obmane drugoga o sadržaju kakve isprave i ovaj stavi svoj potpis na tu ispravu, držeći da se potpisuje pod kakvu drugu ispravu ili pod kakav drugi sadržaj.
- (3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini glede javne isprave, oporuke, mjenice, čeka, platne kartice ili javne ili službene knjige koja se mora voditi na temelju zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.
- (4) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Nedozvoljeno posjedovanje, izrada i nabavljanje oružja i eksplozivnih tvari

Članak 331.

- (1) Tko neovlašteno izrađuje, nabavlja, posjeduje, prodaje ili na drugi način sebi ili drugome pribavlja u posjed vatreno oružje, streljivo, eksplozivne tvari ili njihove sastavne ili rezervne dijelove čije je nabavljanje, prodaja ili posjedovanje građanima zabranjeno, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.
- (2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno izrađuje radi prodaje, prodaje drugome ili drugome pribavlja u posjed vatreno oružje, streljivo, eksplozivne tvari ili njihove sastavne ili rezervne dijelove čije je nabavljanje, prodaja ili posjedovanje građanima dozvoljeno samo uz prethodno odobrenje.
- (3) Tko neovlašteno posjeduje, nabavi, izradi, proda ili razmjeni, uveze ili izveze veće količine vatrenog oružja, streljiva, eksplozivnih tvari ili njihovih sastavnih ili rezervnih dijelova, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.
- (4) Kaznom iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se tko izrađuje ili usavršava, proizvodi, nabavlja, skladišti, nudi na prodaju, prodaje ili kupuje, posreduje u kupnji ili prodaji, posjeduje, prenosi ili prevozi kemijsko ili biološko oružje ili drugo sredstvo borbe koje je zabranjeno međunarodnim pravom.
- (5) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prodaje ili izvozi oružje u zemlju u kojoj se djeca koriste kao plaćenici.
- (6) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno posjeduje, nabavi, izradi, proda ili razmijeni sredstva potrebna za izradu vatrenog oružja, streljiva ili eksplozivnih tvari.
- (7) Vatreno oružje, streljivo, eksplozivne tvari te njihovi sastavni ili rezervni dijelovi će se oduzeti.

Članak 386.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.),
2. Direktiva 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju mora s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30. 9. 2005.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o

izmjeni Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 280, 27. 10. 2009.),

3. Direktiva 2008/98 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22. 11. 2008.),

4. Direktiva 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6. 12. 2008.),

5. Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30. 6. 2009.),

6. Direktiva 2010/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6. 8. 2010.),

7. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprječavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15. 4. 2011.),

8. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17. 12. 2011.),

9. Direktiva 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP (SL L 218, 14. 8. 2013.),

10. Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21. 5. 2014.),

11. Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12. 6. 2014.),

12. Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31. 3. 2017.),

13. Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28. 7. 2017.),

14. Okvirna odluka Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima (SL L 182, 5. 7. 2001.),

15. Okvirna odluka Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.),

16. Okvirna odluka Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom (SL L 335, 11. 11. 2004.),

17. Okvirna odluka Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom (SL L 68, 15. 3. 2005.),

18. Okvirna odluka Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima (SL L 328, 6. 12. 2008.),

19. Konvencija o provedbi Sporazuma iz Schengena (SL L 239, 22. 9. 2000.),

20. Konvencija od 26. srpnja 1995. godine, koja se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316, 27. 11. 1995., str. 49),

21. Protokol od 27. rujna 1996. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23. 10. 1996., str. 2),

22. Drugi Protokol od 19. lipnja 1997. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19. 7. 1997., str. 12).

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću za Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izvješćivanje
Datum dokumenta	09.06.2021.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	76
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Vrhovni sud RH, Državno odvjetništvo RH, Ministarstvo unutarnjih poslova RH Ženska soba Inicijativa „ Spasi me” Ministarstvo pravosuđa i uprave
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da. Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona objavljen je 23. ožujka 2021. godine na portalu e-Savjetovanja. Javno savjetovanje bilo je otvoreno do 22. travnja 2021. godine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Očitovanja su dostavili sljedeći predstavnici zainteresirane javnosti: Fizičke osobe: srakarec, Peđa Grbin Zajednica saveza osoba s invaliditetom Hrvatske - SOIH Kuća ljudskih prava Zagreb, Pravobraniteljica za

	ravnopravnost spolova, B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran, Pravobranitelj za djecu RH, KADIRAH
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	Vidjeti u tablicu „Analiza dostavljenih primjedbi” na portalu eSavjetovanja.
Troškovi provedenog savjetovanja	Za provedbu savjetovanja nisu bila potrebna financijska sredstva.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Zajednica saveza osoba s invaliditetom Hrvatske (SOIH) pozdravlja izmjenu KZ - a kojom će se kazneno djelo spolnog uznemiravanja progoniti po službenoj dužnosti za sve kategorije žrtava, kao i prijedlog da kazneni progon ne zastarijeva za teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavak 2. Kaznenog zakona te predlaže:</p> <ul style="list-style-type: none"> - proširiti definiciju kruga bliskih osoba sadržanu u čl. 87. st. 9. KZ -a na način da se pojmom bliskih osoba obuhvate bivši i sadašnji intimni partneri neovisno o tome žive li u zajedničkom kućanstvu - izmijeniti opis kaznenog djela spolnog uznemiravanja iz čl. 156. na način da se postojanje navedenog kaznenog djela ne čini ovisnim isključivo o odnosu nadređenosti/podređenosti, zavisnosti odnosno posebne ranjivosti žrtve, a da se kazneno djelo učinjeno u navedenim okolnostima predvidi u posebnoj stavku kao djelo sa strožom sankcijom. - u kaznenim djelima iz članaka 117. st.2 (tjelesna ozljeda), 118. st.2 (teška tjelesna ozljeda), 119. st.2 (osobito teška tjelesna ozljeda), 139. st.3 (prijetnja), 140. st.2 (nametljivo ponašanje), a za koja je propisana stroža kazna ukoliko je djelo počinjeno na štetu posebno ranjive osobe, predlaže se da se uvrsti i osobu posebnu ranjivu „zbog invaliditeta“, kao i u članak 111. st.2 (teško ubojstvo) - u kaznenim djelima iz članaka 136. st.3. (protupravno oduzimanje slobode), 137. st.2 (otmica) te 138. st.2 (prisila) riječi „težim invaliditetom“ zamjene riječju „invaliditetom“. <p>Ističemo kako je u Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji (ZZNO) u čl. 10. t. 6. nasilje u obitelji definirano kao zanemarivanje potreba osobe s invaliditetom ili osobe starije životne dobi koje dovodi do njezine uznemirenosti ili vrijeđa njezino dostojanstvo i time joj nanosi tjelesne ili duševne patnje, a koje je u okviru čl.22 ZZNO sankcionirano prekršajnom sankcijom. Predlažemo da se u okviru čl. 171. KZ - a (ostavljanje u</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona predlaže se redefiniranje procesne pretpostavke progona kaznenog djela spolnog uznemiravanja iz članak 156. Kaznenog zakona i to na način da se za predmetno kazneno djelo briše odredba članka 156. stavka 3. Kaznenog zakona kojom je propisan progon ovog kaznenog djela po prijedlogu. Predmetnim će se postići da će se kazneno djelo spolnog uznemiravanja progoniti po službenoj dužnosti za sve kategorije žrtava. Prijedlog koincidira s prijedlogom Radne skupine osnovane za izmjene i dopune Kaznenog zakona koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave, a koja je za svoj cilj imala redefiniranje procesne pretpostavke progona za kazneno djelo spolnog uznemiravanja.</p> <p>Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona, dopunit će se članak 87. stavak 9. KZ na način da će značenje izraza bliske osobe obuhvati i sadašnjeg ili bivšeg partnera u intimnoj vezi.</p> <p>Kazneno djelo iz članka 156. Kaznenog zakona, među ostalim se i razlikuje od prekršaja po tome što se spolno uznemiravanje čini prema zavisnim ili ranjivim osobama. Stoga su sve one i propisane kao temeljni oblik počinjenja kaznenog djela spolnog uznemiravanja. Na mogućnost ograničenja mogućnosti kaznenopravne prisile u odnosu na spolno uznemiravanje, ukazuje i pojašnjavajuće Izvješće Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji koje navodi kako spolno uznemiravanje može biti predmet kaznenih ili drugih pravnih sankcija, ostavljajući na taj način mogućnost strankama Konvencije da same odaberu vrstu posljedice s kojim će se počinitelj suočiti nakon počinjenja ovog</p>

			<p>teškom položaju bliske osobe) uzme u obzir da djelo može biti počinjeno prema bliskoj osobi posebno ranjivoj zbog te invaliditeta da se strože sankcionira djelo koje čini onaj tko kršenjem svojih zakonskih obiteljskih obveza ostavlja u teškom položaju blisku osobu s invaliditetom ili osobu starije životne dobi koja ne može sama o sebi skrbiti.</p>		<p>specifičnog protupravnog postupanja.</p> <p>Kazneno djelo iz članka 156. Kaznenog zakona dolazi u primjenu ako je počinjeno zlouporabom odnosa nadređenosti, bilo na poslu ili u provođenju odgojno-obrazovne ili sportske djelatnosti ili drugdje, odnosno odnosa zavisnosti, zbog primjerice: imovinskog, zdravstvenog, obiteljskog ili drugog stanja, ili je spolno uznemiravanje počinjeno prema ranjivim osobama iz članka 156. stavka 1. Kaznenog zakona.</p> <p>U kaznenim djelima iz članaka 117.st.2 (tjelesna ozljeda), 118. st.2 (teška tjelesna ozljeda), 119. st.2 (osobito teška tjelesna ozljeda), 139.st.3 (prijetnja), 140. st.2 (nametljivo ponašanje), a za koja je propisana stroža kazna ukoliko je djelo počinjeno na štetu posebno ranjive osobe, predlaže se da se uvrsti i osobu posebnu ranjivu „zbog invaliditeta“, kao i u članak 111. st.2 (teško ubojstvo), ukazujemo kako kvalificirani oblici navedenih kaznenih djela već kao posebnu ranjivost propisuju teže tjelesne ili duševne smetnje.</p> <p>U odnosu da se - u kaznenim djelima iz članaka 136.st.3. (protupravno oduzimanje slobode), 137. st.2 (otmica) te 138.st.2 (prisila) riječi „težim invaliditetom“ zamjene riječju „invaliditetom“,ukazujemo kako se u navedenim stavcima kaznenih djela iz članka 136. st. 3., 137. st. 2. i 138. st. 2. Kaznenog zakona radi o kvalificiranim oblicima kaznenih djela za koja je zbog činjenice postojanja teškog invaliditeta propisana i teža kazna u odnosu na temeljni oblik počinjenja ovog djela.</p>
2: Kuća ljudskih prava Zagreb	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Kuća ljudskih prava Zagreb pozdravlja nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona kojim će se kazneno djelo spolnog uznemiravanja progoniti po službenoj dužnosti za sve kategorije žrtava.</p> <p>Istovremeno, Kuća ljudskih prava Zagreb koristi priliku javnog savjetovanja kako bi ukazala na postojeće uočene nedostatke koje je nužno adresirati radi adekvatnog sankcioniranja spolnog nasilja u praksi. Zadnjim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona kazneno djelo spolnog odnošaja bez pristanka je izbrisano te je postalo dio kaznenog djela</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona predlaže se redefiniranje procesne pretpostavke progona kaznenog djela spolnog uznemiravanja iz članak 156. Kaznenog zakona i to na način da se za predmetno kazneno djelo briše odredba članka 156. stavka 3. Kaznenog zakona kojom je propisan progon ovog kaznenog djela po prijedlogu. Predmetnim će se postići da će se kazneno djelo spolnog uznemiravanja progoniti po službenoj dužnosti za sve kategorije žrtava. Prijedlog koincidira s prijedlogom Radne skupine osnovane za</p>	

			<p>silovanja. Međutim, i dalje je sankcioniranje za takva teška kaznena djela često neadekvatno i "preblago", čime se svakako ne doprinosi generalnoj prevenciji. Naime, za temeljni oblik silovanja i dalje je moguće izreći uvjetnu osudu, što smatramo neprihvatljivim. Uzimajući u obzir da je u hrvatskoj praksi najučestalija sankcija koja se izriče počiniteljima uvjetna osuda, smatramo da je potrebno povećati propisani zakonski minimum kod kaznenih djela protiv spolnih sloboda, a sve u cilju smanjenja mogućnosti primjene uvjetne osude za takva teška kaznena djela.</p> <p>Također, podržavamo prijedlog koji je iznijela Udruga B.a.B.e. za uvrštavanjem novog posebnog kaznenog djela tzv. osvetničke pornografije, pornografije bez pristanka odnosno nedozvoljene uporabe podataka seksualnog sadržaja. Imajući na umu raširenu pojavnost takvog postupanja kao posljedicu širenja digitalnih tehnologija i lakšeg i bržeg dijeljenja raznih sadržaja, smatramo nužnim da se osvetnička pornografija podvede kao samostalno kazneno djelo u glavi Kaznenog zakona koja se odnosi na kaznena djela protiv spolnih sloboda.</p>		<p>izmjene i dopune Kaznenog zakona koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave, a koja je za svoj cilj imala redefiniranje procesne pretpostavke progona za kazneno djelo spolnog uznemiravanja.</p> <p>Temeljni oblik kaznenog djela silovanja iz članka 153. stavka 1. Kaznenog zakona propisuje kaznu u visini od jedne do pet godina zatvora. Predmetno je propisano Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (NN 126/19), a kojim je izmjenama među ostalim i brisano kazneno djelo spolnog odnošaja bez proistanka, jer isto postaje temeljnim oblikom kaznenog djela silovanja iz članka 153. stavka 1. Kaznenog zakona, a za koje je kazneno djelo u odnosu na prethodno brisani spolni odnošaj bez pristanka i pooštrena zakonska kaznenopravna politika kažnjavanja.</p> <p>Propisana kaznena zatvora od jedne do pet godina, predstavlja pravni okvir koji sudu omogućava prostor individualizacije sankcioniranja prema konkretnim okolnostima i težini počinjenog kaznenog djela</p> <p>Nacrtr prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona s Konačnim prijedlogom zakona biti će dopunjen novim kaznenim djelom 144. a) u Glavi XIV. (Kaznena djela protiv privatnosti), s obzirom da će se predmetnim kaznenim djelom štiti privatnost njegova oštećenika, odnosno žrtve. Prijedlog za uvođenje ovog kaznenog djela koincidira s prijedlogom Radne skupine osnovane za izmjene i dopune Kaznenog zakona koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave, a koja je za svoj cilj imala uvesti i ovo kazneno djelo.</p>
3	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>U usporedbi s 2015., kada je u Kazneni zakon vraćeno kazneno djelo nasilja u obitelji, ono je već petu godinu u značajnom porastu tako da se sada s velikim stupnjem sigurnosti može zaključiti da mjere suzbijanja, odnosno kažnjavanja nasilnika i zaštite žrtava nisu postigle željene učinke u praksi te da normativno rješenje nije postiglo svoju svrhu. Zakonodavac je i ranije mijenjao Kazneni zakon, odnosno određena kaznena djela s ciljem unaprjeđenja sustava kažnjavanja počinitelja i zaštite</p>	Nije prihvaćen	<p>Kazneni zakon propisuje kazneno djelo nasilja u obitelji u članku 179.a, koje kazneno djelo je blanketne naravi, odnosno modaliteti počinjenja su navedeni u članku 10. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji. Stanje dugotrajne patnje je samo jedna od alternativno propisanih posljedica teškog kršenja nasilja u obitelji kojom se ostavljuje obilježje ovog kaznenog djela.</p>

			<p>žrtava. Pa je uz već navedene izmjene, istima u nekoliko navrata bilo obuhvaćeno i kazneno djelo iz članka 179.a – Nasilje u obitelji. Prema obrazloženju predlagatelja, a vezano uz zadnju izmjenu ovog kaznenog djela, isticalo se kako je: „Zakonom i izmjenama i dopunama Kaznenog zakona propisano kazneno djelo nasilja u obitelji kao samostalna blanketna inkriminacija koja se može počinuti teškim kršenjem propisa o zaštiti nasilja u obitelji, uz posljedično izazivanje osjećaja straha kod žrtve za njenu sigurnost ili sigurnost njenih bliskih osoba ili dovođenje u ponižavajući položaj“. U obrazloženju ove izmjene dalje se navodi kako je: „Propisivanje samostalnog kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a, uz zadržavanje koncepta kvalificiranih oblika pojedinih kaznenih djela počinjenih prema bliskoj osobi, dovelo do nejednačnosti u praksi primjene Kaznenog zakona.“ Stoga je kazneno djelo nasilja u obitelji izmijenjeno na način da se traži da žrtva bude dovedena u stanje dugotrajne patnje, što u biti predstavlja novo obilježje djela koje će trebati posebno dokazivati. Shodno svemu navedenom, Pravobraniteljica smatra da usvojeno rješenje nije dobro već da je isto samo dodatno zakompliciralo ionako vrlo neodređenu zakonsku normu te u praksi još više otežalo dokazivanje, a samim tim i kažnjavanje počinitelja. Nadalje, imajući u vidu i Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji prema kojem se prekršajem smatra primjena fizičke sile uslijed koje nije nastupila tjelesna ozljeda, iako načelno podržava navedenu izmjenu, Pravobraniteljica ponavlja svoje već ranije izneseno mišljenje da ovakvo zakonodavno rješenje i dalje ne nudi jasne kriterije policiji, državnom odvjetništvu i sudovima, za distinkciju prekršaja od kaznenog djela u kontekstu nasilja u obitelji iz čl.179.a. Kaznenog zakona.</p>		
4	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Kazneno djelo osvetničke pornografije</p> <p>Prijedlog za uvrštavanjem u Kazneni zakon posebnog kaznenog djela koje bi predviđalo sankcioniranje počinitelja i zaštitu žrtava tzv. osvetničke pornografije, pornografije bez pristanka odnosno nedozvoljene uporabe podataka seksualnog sadržaja.</p> <p>Prijedlog podržavaju: Dajana Pul Bošnjaković,</p>	Prihvaćen	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona s Konačnim prijedlogom zakona biti će dopunjen novim kaznenim djelom 144. a) u Glavi XIV. (Kaznena djela protiv privatnosti) s obzirom da će se predmetnim kaznenim djelom štiti privatnost njegova oštećenika, odnosno žrtve. Prijedlog za uvođenje ovog kaznenog djela koincidira s prijedlogom Radne skupine osnovane za izmjene i dopune

		<p>B.a.B.e. Dean Šarčević, B.a.B.e. Ines Bojić, odvjetnica Maja Munivrana Vajda, pravica, Katedra za kazneno pravo, Pravni fakultet u Zagrebu Iva Čatipović, pravica, SOS Rijeka - centar za nasilje i ljudska prava Zdravka Sadžakov, B.a.B.e. Zvezdana Kuprešak, odvjetnica Lucija Lisac, sutkinja, OS Velika Gorica Blanka Čop, sociologinja Renata Ivanović, novinarka, portal Reci.hr Melita Bošnjak, diplomirana pravica, Udruga za podršku žrtvama i svjedocima Jelena Janković Udruga žena Vukovar Sara Maksimović, mag. rodnih studija, B.a.B.e. Petra Kontić, magistra sociologije, B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran. Milan Koštro, direktor, Panda komunikacije Antonija Petričušić, docentica, Pravni fakultet u Zagrebu Anita Matijević Ranka Jeknić, sociologinja, Pravni fakultet Sveučilišta u Splitu Branka lučić, dipl. iur., Županijski sud u Vukovaru Robert Završki Tomislav Ramljak, dipl. soc. radnik, Centar za nestalu i zlostavljanu djecu</p> <p>Udruga B.a.B.e. je organizacija osnovana 1994. godine, prepoznata u javnosti po beskompromisnoj borbi za poštivanje ljudskih prava na jednakim osnovama za sve građanke/e i zalaganju za rodnu ravnopravnost. Dana 14. travnja 2021. održala je multisektorsku raspravu pod naslovom 'Online nasilje prema ženama: zakonsko uređenje pornografije bez pristanka' u kojoj je sudjelovalo ukupno 40 sudionika/ica, stručnjaka iz područja prava, psihologije, sociologije, informacijskih i komunikacijskih tehnologija, predstavnik izvršne vlasti, državnih tijela, regulatornih agencija, sudbene vlasti i policije te udruga civilnog društva. Zaključak rasprave, da je u Republici Hrvatskoj potrebno definirati pornografiju bez pristanka kao kazneno djelo, podržalo je 26 od 27 ispitanika/ica uz 1 suzdržan glas te 0 glasova protiv.</p> <p>Rasprava je provedena u sklopu projekta SURF and SOUND usmjerenog prema suzbijanju online nasilja prema ženama, koji udruga B.a.B.e. provodi u</p>	<p>Kaznenog zakona koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave, a koja je za svoj cilj imala uvesti i ovo kazneno djelo.</p>
--	--	---	--

partnerstvu sa Agencijom za elektroničke medije. 80% projekta financira se iz programa Rights, Equality and Citizenship Europske unije(2014-2020).

Osvetnička pornografija kao širi pojam obuhvaća društveni fenomen koji poprima velike razmjere, dok s druge strane podrazumijeva radnje pojedinaca koje obuhvaćaju objavljivanje privatnih fotografija ili video snimaka intimnog sadržaja, bivše partnerice (ili partnera) nakon prekida emocionalnih veza. Pornografiji bez pristanka najčešće prethodi dobrovoljno dijeljenje intimnih fotografija između partnera u vrijeme kada emocionalna veza funkcioniše, ali isključivo s namjerom da intimni sadržaji budu i tada i zauvijek namijenjeni upravo tadašnjem partneru i s povjerenjem da se takvi sadržaji nikada u budućnosti neće zloupotrijebiti.

Pojam osvetničke pornografije, iako se isti najčešće veže uz odnos bivših partnera, treba pojasniti i u širem kontekstu te naglasiti da počinitelj ne treba nužno biti bivši partner imajući u vidu da videosnimke i fotografije mogu nastati i bez znanja žrtve, snimanjem u intimnim situacijama, prilikom spolnog zlostavljanja žene, u vrijeme kada je žrtva bila pod utjecajem alkohola ili droga, hakiranjem uređaja žrtve iz kojih se mogu preuzeti foto i video materijali koji nisu bili namijenjeni za slanje, ali i korištenjem umjetne inteligencije, dakle bez ikakve prethodne radnje žrtve u realitetu dakle, eksplicitnim slikama i snimkama kojima se manipulira uz pomoć softvera (fotoshop, deepfake) u kojem slučaju će se raditi o objavljivanju virtualne pornografije bez pristanka koja ima jednako devastirajuće učinke kao i objavljivanje stvarnih snimaka. Iz navedenog slijedi da žrtva osvetničke pornografije može biti svaka ženska (muška) osoba, bez obzira na svoje seksualno ponašanje i eventualnu povijest partnerskih veza. Neovisno o tome kako su materijali nastali, svim situacijama je zajedničko da se isti javno objavljuju i dijele bez pristanka prikazane osobe. Što se tiče počinitelja, isti tipično djeluje s namjerom da osramoti, ponizi, zastraši, ucijeni, iznudi novac od žrtve i dr.

Vezano uz prikladnost termina „osvetnička pornografija“, smatramo potrebnim

napomenuti da je na zakonodavcu kako će odrediti ovaj pojam te kako će ga u slučaju uvođenja inkriminacije u katalog kaznenih djela Kaznenog zakona, opisati, međutim ukazujemo ne neke od termina koji se koriste: pornografija bez pristanka, zlorporaba slikovnih i video podataka seksualnog sadržaja, nedozvoljena uporaba podataka seksualnog sadržaja.

Do osvetničke pornografije tipično dolazi iz razloga što se bivši partner želi osvetiti zbog prekida veze što kod žrtve dovodi do osjećaja straha, srama, uznemirenosti i drugih negativnih emocija, čije posljedice mogu biti toliko dalekosežne da kod žrtve mogu prouzročiti dugotrajnu patnju koja je u nekim do sada poznatim slučajevima rezultirala i samoubojstvom žrtve. Povrh toga, slike i videozapisi mogu nanijeti i štetu u području rada i obrazovanja koja se može manifestirati gubitkom zaposlenja jer žrtve zbog pritiska i osude okoline vrlo često napuštaju dotadašnju životnu sredinu, posao ili školu što u konačnici ima dalekosežne posljedice u području ekonomske neovisnosti i stjecanja obrazovanja. Iako fenomen kao takav nije nov, današnje mogućnosti diseminacije sadržaja putem interneta omogućuju korištenje sadržaja na način da isti u kratkom vremenu postaju „viralni“, odnosno dostupni nepreglednom broju osoba te otuda i širina razmjera devastirajućih učinaka na žrtve. Intimni videozapisi ili slike se vrlo često dijele na način da su udružene sa drugim osobnim podacima žrtve, uključujući ime i prezime, adresu stanovanja ili poslodavca, brojeve telefona, poveznice na profile društvenih mreža, adrese e-pošte i slično što žrtve čini dodatno izloženima i ranjivima. Žrtve pornografije bez pristanka su prema nekim istraživanjima u čak 90% slučajeva žene.

Osvetnička pornografija trenutno nije normirana kao zasebno kazneno djelo u Republici Hrvatskoj te se progon počinitelja prema dostupnim podacima najčešće poduzima prema članku 146. Kaznenog zakona koji se odnosi na nedozvoljenu uporabu osobnih podataka, međutim mišljenja smo da bi se zbog raširenosti pojavnosti ovakvog postupanja, a imajući u vidu težinu posljedica koje za žrtve nosi

osvetnička pornografija, potrebu ukazivanja potencijalnim počiniteljima na društvenu neprihvatljivost pribjegavanja osvetničkoj pornografiji koja prema našem mišljenju predstavlja napad na spolnu slobodu žrtve, opisani fenomen trebalo podvesti pod posebno kazneno djelo u glavi Kaznenog zakona koja se odnosi na zaštitu spolne slobode.

Ne prejudicirajući na koji način će zakonodavac definirati pojam osvetničke pornografije, slobodni smo ukazati na primjere nekih država koje su opisano postupanje inkriminirale, te vjerujemo da neki od primjera mogu biti poticaj i inspiracija predlagatelju zakona, kao i hrvatskom zakonodavcu u inkriminiranju ovih, po našoj ocjeni iznimno društveno opasnih radnji:

Slovenija (članak 143 Kaznenog zakona): Tko javno objavi snimke ili poruke druge osobe sa seksualnim sadržajem bez pristanka te osobe i time ozbiljno ugrožava njezinu privatnost, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.

Francuska (Kazneni zakon): javno objavljivanje ili dijeljenje s trećom osobom bez pristanka bilo koje snimke ili dokumenta koji sadrži riječi ili slike seksualne prirode dobiven uz izričiti ili pretpostavljeni pristanak osobe snimanjem, fiksiranjem ili prijenosom, kaznit će se s kaznom zatvora do dvije godine i novčanom kaznom do 60.000 eura.

Italija („Codice rosso“, čl. 612) svatko tko snimi, ukrade, pošalje, donira, proda, objavi ili distribuira slike ili videosnimke osobe sa eksplicitnim seksualnim sadržajem koji se smatra privatnim, bez pristanka te osobe, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do šest godina i novčanom kaznom od 5,000 do 15,000 eura.

Australija, New South Wales (Kazneni zakon 190046. Odjeljci 91P, 91Q i 91R Kazneni zakon iz 1900.)

91P Snimanje intimne snimke bez pristanka

(1) Osoba koja s namjerom snimi intimnu sliku druge osobe (a) bez pristanka te osobe i (b) znajući da osoba nije pristala na snimku ili postupi s nehajem u pogledu toga je li osoba pristala na snimku, kriv je za kazneno djelo.

			<p>Maksimalna kazna - 100 kaznenih jedinica ili zatvor u trajanju od 3 godine, ili oboje. 91Q Distribuiranje intimne snimke bez pristanka (1) Osoba koja s namjerom distribuira intimnu snimku druge osobe (a) bez pristanka te osobe i (b) znajući da osoba nije pristala na raspodjelu ili postupi s nehaljem u pogledu toga je li ta osoba pristala na raspodjelu, kriv je za kazneno djelo. Maksimalna kazna - 100 kaznenih jedinica ili zatvor u trajanju od 3 godine, ili oboje. 91R Prijetnja za snimanje ili distribuciju intimne snimke (1) Osoba koja prijeti snimanjem intimne slike druge osobe (a) bez pristanka druge osobe, i (b) s namjerom da navede drugu osobu da se boji da će se prijetnja izvršiti, kriv je za kazneno djelo. Maksimalna kazna - 100 kaznenih jedinica ili zatvor u trajanju od 3 godine, ili oboje. (2) Osoba koja prijeti distribucijom intimne slike druge osobe - (a) bez pristanka druge osobe, i (b) s namjerom da navede drugu osobu da se boji da će se prijetnja izvršiti, kriv je za kazneno djelo. Maksimalna kazna - 100 kaznenih jedinica ili zatvor u trajanju od 3 godine, ili oboje.</p>		
5 srakarec	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	U prijedlogu Zakona se navodi da je za ovlaštenu instituciju potrebno imati između ostalih i stalno zaposlena dva predavača, ne navodi se iz kojih razloga smatra predlagatelj da su stalno zaposlena dva predavača bolja varijanta od predavača na koji odrađuju predavanja temeljem ugovora o djelu i da će dva stalno zaposlena predavača doprinjeti boljoj kvaliteti predavanja nadalje istovremeno se daje mogućnost i potpisivanja ugovora o djelu sa 6 predavača što nema logike. Nadalje prema navedenoj logici nijedan profesor sa agronomskog fakulteta ne bi bio ovlašten raditi razne projekte koje rade masovno temeljem ugovora o djelu ili razne druge osobe u drugim djelatnostima. Nadalje postavlja se pitanje da li se opće može formirati bilo koje povjerenstvo ukoliko se u istim nalaze stalno zaposlene osobe a ne umirovljenici i slično. Navedena odredba je relikv prošlog sustava koji zanemaruje odredbe Zakona o poduzetništvu i slobodnom tržištu, Ovaj prijedlog Zakona je rezultat nedjelovanja Hrvatske agronomske komore jer su Zakonom predviđene ovlasti	Nije prihvaćen	Komentar se ne odnosi na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona s konačnim prijedlogom zakona	

javnog tijela Hrvatske agronomske komore odnosno ovlaštenih agronoma
Prijedlogom Zakona treba dati mogućnosti izobrazbe Uredima ovlaštenih agronoma temeljem ovlasti koje propisuje Zakon o Hrvatskoj agronomskej komori ukoliko netko uopće zna da navedeni zakon postoji i postoje odredbe koje uređuju ovlasti ovlaštenih agronoma i djelovanje privatne poljoprivredne savjetodavne službe, smatram da je nužno odredbe Zakona o hrvatskoj agronomskej komori unijeti u ovaj Zakon u dijelu da Uredi ovlaštenih agronoma imaju mogućnost imati status ovlaštene institucije za izobrazbu iz održive uporabe pesticida.

Mislim da je loša odredba da su ovlaštene institucije dužne provoditi obnavljanje znanja predavača, mislim da bi taj posao trebalo preuzeti Ministarstvo poljoprivrede i to organiziranje radionica na kojima bi bili predavači zavisno od ciljane politike određene osobe, na taj način bi Ministarstvo direktno utjecalo na stil i način provođenja izobrazbe jer predavači su najvažnija karika uspješnosti predavanja, mislim da bi se puno veći naglasak trebao staviti na ulogu predavača što se ovim Zakonom zanemaruje. Svaki predavač bi godišnje trebao imati odrađene barem dvije radionice iz pojedinih područja koje provode Ministarstvo poljoprivrede, primjer je Ministarstvo pravosuđa koje putem pravosudne akademije ima radionice za suce, stečajne upravitelje, i druge osobe s tim da isti moraju imati odrađene barem dvije radionice ili gube ovlaštenje.

Potrebno je Zakonom predvidjeti i mogućnost da za svako imenovanje o predavanju predavač bude informiran el. porukom iz FISa te će se na taj način spriječiti imenovanje predavača bez znanja i prisutnosti na predavanja..

Mišljenja sam da bi trebalo ostaviti mogućnost da ovlaštena institucija bude i fizička i pravna osoba koja nema status javne ustanove kao što je bilo u dosadašnjem tijeku izobrazbe jer izobrazba nije stjecanje znanja i vještina koja se upisuju kao stručna sprema ili kvalifikacija te je upitno ograničavanje Zakonom što je u suprotnosti sa Zakonom o poduzetništvu i tržištu a naročito će dići cijenu predavanja te je upitno kako će se uopće moći

			<p>sprovesti s obzirom na fizičke mogućnosti javnih ustanova i na brojnost obveznika izobrazbe.</p> <p>Nije prihvatljiva odredba Zakona kojom se određuju ovlaštenja da predavač može biti i osoba prirodnih, tehničkih, znanosti kolika su znanja istog o pesticidima</p> <p>Što se tiče prekršajnih kazni mišljenja sam da treba umanjiti kaznu u članku 69. stavak 1. sa 50.000,00 kuna na 25.000,00 kuna.</p> <p>Povjerenstvo za pesticide nejasno definirana odredba treba preciznije navesti dionike, članove povjerenstva u koje bi trebale biti uključene sve osobe iz raznih segmenata djelovanja i prometovanja koje su uključene u rad sa pesticidima od struke, poljoprivrednika, trgovaca, predavača, znanstvenika tada bi se donosili objektivniji i praktičniji zakoni, ovakvom odredbom je moguća subjektivnost.</p>		
6	Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI	<p>Nakon analize postojećih inkriminacija u Kaznenom zakonu, prije svega opisa kaznenog djela neovlaštenog slikovnog snimanja iz čl.144. Kaznenog zakona i njegove primjene u praksi, Pravobraniteljica smatra da Kazneni zakon ne sadrži dovoljno učinkovitu normativnu podlogu za suočavanje s manifestacijama diseminacije spolno eksplicitnog sadržaja bez pristanka. Iako je svjesna da je kontinentalnim kaznenopravnim sustavima svojstveno tretiranje navedenog delikta kao povrede prava na privatnost, vodeći se okolnošću da ove vrste delikata na žrtvu ostavljaju slične štetne posljedice kao i određeni delikti protiv spolnih sloboda te shvaćanjem da se radi o rodno uvjetovanom nasilju jer su dominantno žene žrtve ovog djela, Pravobraniteljica je stajališta da je opravdano razmišljati o zasebnoj regulaciji diseminacije spolno eksplicitnog materijala bez pristanka i njegovom pozicioniranju u glavu Kaznenog zakona koja se odnosi na kaznena djela protiv spolne slobode te pritom predvidjeti progon po službenoj dužnosti i strože kažnjavanje nego što je to predviđeno u čl.144.st.1. Kaznenog zakona. U prilog tome, Pravobraniteljica ukazuje da komparativne analize ističu primjere recentnih uređenja u Italiji, Sloveniji i Francuskoj koji upućuju na napuštanje tradicionalnog koncepta inkriminacije predmetnog djela u okviru zaštite prava na privatnost te reorijentaciju na pružanje zaštite</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona s Konačnim prijedlogom zakona biti će dopunjen novim kaznenim djelom 144. a, ali u Glavi XIV. (Kaznena djela protiv privatnosti), s obzirom da će se predmetnim kaznenim djelom štiti privatnost njegovu oštećenika, odnosno žrtve. Kazneno djelo progonit će se po prijedlogu, kao što se po prijedlogu progoni i kazneno djelo iz članka 144. (neovlašteno slikovno snimanje). Prijedlog za uvođenje ovog kaznenog djela koincidira s prijedlogom Radne skupine osnovane za izmjene i dopune Kaznenog zakona koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave, a koja je za svoj cilj imala uvesti i ovo kazneno djelo.</p>

			u okviru propisivanja kaznenih djela protiv spolne slobode ili ljudskih prava. Slijedom navedenog predlaže se da za djelo odgovara onaj tko neovlašteno snimi spolno eksplicitni prikaz druge osobe ili takvu snimku neovlašteno uporabi ili učini dostupnom trećoj osobi.		
7	Pravobranitelj za djecu RH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOMOM ZAKONA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI	Ured pravobraniteljice za djecu se od 2006. godine snažno zalaže za unapređenje sustava zaštite djece od seksualnog zlostavljanja tražeći između ostaloga i stvaranje normativne podloge za odgovarajuće procesuiranje, sankcioniranje i nadziranje počinitelja seksualnog nasilja nad djecom. U tom pravcu u nekoliko navrata inicirali smo izmjene zakonodavstva, uključujući i kaznenog zakonodavstva, kako bi se osigurao kvalitetniji sustav zaštite djece od nasilja. Stoga pozdravljamo prihvaćanje naše inicijative iz 2019. godine da se propiše obveza izricanja sigurnosne mjere zabrane obavljanja dužnosti ili djelatnosti u kojima osoba dolazi u redoviti kontakt s djecom pod uvjetom utvrđenja opasnosti od recidiva, odnosno opasnosti da će zlouporabom dužnosti ili djelatnosti počinitelj ponovno počinuti kaznena djela iz kataloga članka 71. stavka 3. Kaznenog zakona, kao i obaveznog izricanja zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora za počinitelje spolnih delikata na štetu djeteta. Također pozdravljamo i prijedlog da kazneni progon ne zastarijeva za teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta koji su kvalificirani težom posljedicom, a ne samo u slučaju smrti djeteta. Najavljene izmjene su korak naprijed u zaštiti djece no, još uvijek ima prostora za unapređenje pa u tom pogledu predlažemo, iako nisu predmet predloženih izmjena, i izmjenu čl. 55. (rad za opće dobro), članka 156. (spolno uznemiravanje), članka 166. (teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) i članka 177. Kaznenog zakona kako slijedi: Uz članak 55. KZ-a (rad za opće dobro) Već dulje vrijeme ukazujemo da bi Kaznenim zakonom trebalo predvidjeti da se rad za opće dobro ne može izricati kao sankcija za spolni delikt počinjen na štetu djeteta. Prema podacima MPU, Uprave za zatvorski sustav i probaciju, tijekom 2020. u 30 slučajeva je počiniteljima seksualnih delikata	Djelomično prihvaćen	Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona s Konačnim prijedlogom Zakona sigurnosna mjera zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti iz članka 71. stavka 3. predlaže se izmijeniti na način da se mogućnost njezina izricanja zamjeni obvezom izricanja pod uvjetom utvrđenja opasnosti od recidiva, odnosno opasnosti da će zlouporabom dužnosti ili djelatnosti počinitelj ponovno počinuti kaznena djela iz kataloga članka 71. stavka 3. Kaznenog zakona. Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona s Konačnim prijedlogom Zakona predlaže se daljnje proširenje kataloga kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva propisanih u članku 81. stavku 2. Kaznenog zakona, teškim kaznenim djelima spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 2. Kaznenog zakona. Radi se o teškim oblicima spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta koji su kvalificirani težom posljedicom, koja se sastoji u nanošenju teške tjelesne ozljede djetetu ili narušenju njegovog tjelesnog ili emocionalnog razvoja ili trudnoći djeteta ili je u djelu sudjelovalo više počinitelja, ili je djelo počinjeno nad posebno ranjivim djetetom ili je počinjeno od bliske osobe ili osobe s kojom dijete živi u zajedničkom kućanstvu, ili je počinjeno na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način. Sukladno ovoj izmjeni predlaže se izvršiti izmjenu i u članku 83. stavku 2. Kaznenog zakona koji propisuje nezastarijevanje izvršenja kazne. Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 101/17) ograničene su pretpostavke za izricanje rada za opće dobro iz članka 55. Kaznenog zakona i to na način da se rad za opće dobro može izreći kao modifikacija za izrečenu novčanu kaznu u iznosu

na štetu djece kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro i to za bludne radnje (6), spolnu zloupotrebu djeteta mlađeg od 15 godina (10), iskorištavanje djece za pornografiju (9), upoznavanje djece s pornografijom (2), spolnu zloupotrebu djeteta starijeg od 15 godina (1). U dva slučaja rad za opće dobro izrečen je i za teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta. Takva sudska praksa iz pozicije zaštite djeteta žrtve je nedopustiva. Posljedice preblage reakcije pravosuđa na seksualni zločin protiv djeteta višestruke su. Djecu obeshrabruje u prijavljivanju, a počinitelje osnažuje za činjenje novih delikata. Izricanjem rada za opće dobro kao sankcije za spolni delikt na štetu djeteta ne postiže se svrha kažnjavanja, ne izražava se društvena osuda zbog počinjenja kaznenog djela, ne jača povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, niti se jača svijest o pogibelnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja. Stoga predlažemo da se izričito zabrani izricanje rada za opće dobro u slučajevima spolnih delikata počinjenih na štetu djeteta. Uz čl. 156. KZ-a (spolno uznemiravanje) Predlažemo da se u članku 156. kao kvalificirani oblik propiše spolno uznemiravanje djeteta od strane osobe kojoj je dijete povjereno radi odgoja, učenja, čuvanja, dušebrižništva ili njege te sukladno tome propiše i stroža sankcija. Naime, pravobraniteljica za djecu zaprima velik broj prijava seksualnog nasilja u obrazovnim institucijama ili na mjestima koja su s njima povezana, poput seksualnog uznemiravanja djeteta na stručnoj praksi, vozača školskog autobusa, trenera i sl. Posebno zabrinjavaju prijave o seksualnom uznemiravanju učenika od strane nastavnika. Neprimjereni dodiri, seksualne aluzije i slična ponašanja osoba koje su zadužene za odgoj, učenje, poduku ili njegu djeteta zbog kojih se djeca osjećaju uznemireno i zaplašeno treba odgovarajuće sankcionirati. Uz čl. 166. KZ-a (teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) U članku 166. Kaznenog zakona (teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) predviđeno je sankcioniranje kvalificiranih oblika nekih kaznenih djela spolnog zlostavljanja i

manjem od tristo šezdeset dnevnih dohodaka te za izrečenu kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine. Daljnje ograničenje propisano je u stavku 2. predmetnog članka kroz onemogućavanje izricanja rada za opće dobro već osuđenim osoba na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci. Propisivanje daljnjih zakonskih ograničenja u izricanju rada za opće dobro u odnosu na pojedina kaznena djela ili grupe kaznenih djela ne ukazuje se opravdanim jer se na taj način suzuje prostor individualizacije sankcioniranja prema konkretnim okolnostima i težini počinjenog kaznenog djela, a upravo ta mogućnost individualizacije kazne je nužna za ostvarenje ciljeva kažnjavanja i nalazi se u samim temeljima modernog funkcioniranja kaznenog pravosuđa.

Kazneno djelo spolnog uznemiravanja (čl. 156.) dolazi u primjenu ako je počinjeno zlouporabom odnosa nadređenosti, bilo na poslu ili u provođenju odgojno-obrazovne ili sportske djelatnosti ili drugdje, odnosno odnosa zavisnosti, zbog primjerice: imovinskog, zdravstvenog, obiteljskog ili drugog stanja, ili je spolno uznemiravanje počinjeno prema ranjivim osobama iz članka 156. stavka 1. Kaznenog zakona. Izdvajanje djece kao jedne od ranjivih skupina, u kvalificirani oblik počinjenja ovog kaznenog djela, bilo bi diskriminatorno prema ostalim ranjivim skupinama taksativno nabrojenim kao oštećenima ovog kaznenog djela (invalidi, trudnice, osobe s težim duševnim smetnjama). Ovo kazneno djelo, među ostalim se i razlikuje od prekršaja po tome što se spolno uznemiravanje čini prema zavisnim ili ranjivim osobama. Stoga su sve one i propisane kao temeljni i jedini oblik počinjenja kaznenog djela spolnog uznemiravanja.

S obzirom na biće djela iz članka 156. i 161. KZ-a, posljedice propisane člankom 166. KZ-a neće moći doći u obzir (smrt, trudnoća, osobito teška tjelesna ozljeda). Kazneno djelo iz članka 159. KZ-a (spolna zlouporaba djeteta starijeg od 15 godina) je kazneno djelo s konsenzualnim spolnim

iskorištavanja djeteta (spolna zloupotreba djeteta mlađeg od petnaest godina, podvođenje djeteta, iskorištavanje djece za pornografiju, iskorištavanje djece za pornografske predstave). Pri tom je propušteno kao teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta propisati kvalificirane oblike kaznenih djela iz čl. 159., čl. 156., i članka 161. iako je riječ o kaznenim djelima (spolna zloupotreba djeteta starijeg od petnaest godina, spolno uznemiravanje, mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba) u kojima posljedice po dijete mogu biti dalekosežne i ozbiljno narušiti djetetov tjelesni i emocionalni razvoj, a što je preduvjet za kvalificiranje djela kao teškog kaznanog djela. Ova kaznena djela također mogu imati i druge kvalificirane oblike (više počinitelja, djelo počinjeno nad posebno ranjivim djetetom, počinjeno od člana obitelji ili osobe s kojom dijete živi u zajedničkom kućanstvu, počinjeno na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način), te smo mišljenja kako ih je potrebno kvalificirati kao teška kaznena djela i odgovarajuće sankcionirati.

Uz članak 177. KZ (povreda djetetovih prava)

Osim izmjena u pogledu zaštite djece od seksualnog zlostavljanja i iskorištavanja koristimo priliku da predložimo i izmjene Kaznenog zakona u čl. 177. Povreda djetetovih prava, na način da se uz grubo zanemarivanje dužnosti podizanja, odgoja i obrazovanja djeteta inkriminira i grubo zanemarivanje brige o zdravlju djeteta. Naime prema čl. 93. Obiteljskog zakona (NN 103/15) roditelji su dužni i odgovorni skrbiti se o zdravlju djeteta te mu omogućiti korištenje mjera za očuvanje te unaprjeđenje zdravlja i ozdravljenje u slučaju bolesti, sukladno propisima kojima se uređuje zdravstvo i zahtjevima medicinske znanosti. Nažalost, u praksi se sve češće događa da roditelji odbijaju preventivne i dijagnostičke postupke te liječenje djeteta koje liječnici smatraju potrebnim, čime je dovedeno u pitanje ostvarivanje zdravstvenih prava djeteta u njegovom najboljem interesu sukladno čl. 24. i čl. 3. Konvencije o pravima djeteta UN-a. Kako u takvim slučajevima nerijetko druge metode uvjeravanja i prisile roditelja ne daju rezultate, prijetnja kaznenim progonom ponekad predstavlja jedini put da se osigura pravo djeteta na

odnošajem ili s njime izjednačenom spolnom radnjom i to od strane djeteta koje je formalno pravno ovlašteno dati pristanak na spolni odnos. Ako tog pristanka ne bi bilo, djelo bi bilo kvalificirano kao silovanje (članak 153. KZ-a) ili teško kazneno djelo protiv spolne slobode (članak 154. KZ-a), a u kojem su onda i taksativno navedene teže posljedice (trudnoća, teške tjelesne ili duševne smetnje, počinjenje djela od strane više osoba). U odnosu na čl. 177. (povreda djetetovih prava) već sada je u biću ovog kaznenog djela grubo zanemarivanje dužnosti podizanja djeteta. Dužnost podizanja djeteta je blanketna dispozicija koju treba tumačiti u kontekstu članka 93. Obiteljskog zakona koji definira roditeljsku skrb. S obzirom da je jedan od elemenata roditeljske skrbi briga o zdravlju djeteta, mišljenja samo kako već postojeće kazneno djelo obuhvaća i grubo zanemarivanje brige o zdravlju djeteta.

			<p>zdravstvenu uslugu koja mu je potrebna kako bi se djetetu pružilo pravo na uživanje najviše moguće razine zdravlja. Međutim, u praksi se događa da se kazneni postupci ne pokreću zbog dosljednog tumačenja odredbe čl. 177. u kojem se izričito ne navodi zanemarivanje brige o zdravlju djeteta kao povreda djetetovih prava. Stoga predlažemo da se u tom pravcu izmijeni ova odredba kako bi se nedoumice u tumačenju propisa izbjegle.</p>		
8	PEDA GRBIN	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI, Ocjena stanja	<p>Smatram da Kazneni zakon treba dopuniti s novim člankom 325.a i novim kaznenim djelom, kako slijedi:</p> <p>"Isticanje obilježja nacionalsocijalizma, fašizma, ustaškog i četničkog pokreta ili režima</p> <p>Članak 325.a</p> <p>(1) Tko u javnom prostoru koristi, javno ističe, nosi na odjeći ili pokazuje u javnosti na drugi način simbole, parole, slogane, zastave, znakove, oznake, slike, imena, nadimke, nazive, pozdrave, pokliče, načine pozdravljanja, geste, odore ili njihove dijelove ili druga obilježja fašističkog, nacionalsocijalističkog, ustaškog i četničkog pokreta ili režima ili njihovih vodećih osoba ili postrojbi, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do tri godine.</p> <p>(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovog članka počini putem tiskanih ili elektroničkih medija ili računalnih ili društvenih mreža, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do četiri godine.</p> <p>(3) Tko proizvodi, skladišti, distribuira, prodaje, uvozi, izvozi, posjeduje u većim količinama ili čini dostupnim javnosti materijal iz stavka 1. ovog članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina.</p> <p>(4) Sredstva iz stavaka 1. i 3. ovog članka će se oduzeti.</p> <p>(5) Za pokušaj kaznenog djela iz stavaka 1., 2. i 3. ovog članka počinitelj će se kazniti.</p> <p>(6) Ukoliko se obilježja iz stavka 1. javno koriste s namjenom da služe građanskom obrazovanju, osudi ili odvratanju od nedemokratskih pokreta ili režima, promicanju umjetnosti ili znanosti, istraživanju ili poučavanju, izvješćivanju o tekućim ili povijesnim događajima, ili sličnim svrhama, to ne predstavlja kazneno djelo</p>	Nije prihvaćen	<p>Kazneno djelo javno poticanja na nasilje i mržnju u članku 325. Kaznenog zakona usklađeno je s Okvirnom odlukom Europske unije br. 2008/913/PUP od 28. studenog 2008. o suzbijanju određenih oblika rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima.</p> <p>Ovim se kaznenim djelom sankcionira javno poticanje na nasilje i mržnju.</p> <p>S obzirom na krug mogućih počinitelja, ovo kazneno djelo propisano je kao opće (delicta communia), odnosno ono koje može počinuti svatko koristeći kao sredstvo počinjenja tisak, radio, televiziju, računalni sustav ili mrežu, javni skup ili neki drugi način kojim počinitelj javno potiče ili javnosti čini dostupnim letke, slike ili druge materijale kojima se poziva na nasilje ili mržnju usmjerenu prema skupini ljudi ili pripadniku skupine zbog njihove rasne, vjerske, nacionalne ili etničke pripadnosti, podrijetla, boje kože, spola, spolnog opredjeljenja, rodnog identiteta, invaliditeta ili kakvih drugih osobina.</p> <p>Iz zakonskog opisa kaznenog djela razvidno je kako isto u sebi sadrži generalnu klauzulu kako u pogledu načina počinjenja, tako i u pogledu diskriminatornih motiva počinjenja djela. Predmetnu je klauzulu potrebno sagledati u kontekstu jednako vrijednih prethodnih, pojedinačno navedenih slučajeva iz zakonskog opisa kaznenog djela javnog poticanja na nasilje i mržnju, s kojima onda isti čine ustaljeni tip predmetnog kaznenog djela.</p> <p>Sukladno preporukama Europske komisije protiv rasizma i intolerancije (ECRI) kojima se traži da se kroz kazneno zakonodavstvo kažnjava organizator ili vođa grupe koji potiče na nasilje i</p>

iz stavaka 1., 2. i 3. ovog članka."

Obrazloženje:

U hrvatskom kontekstu korištenje simbolike fašističkih i kvislinško-fašističkih režima, kao što su ustaški i četnički režim predstavlja povredu članka 39. Ustava Republike Hrvatske kao i povredu temeljnih vrednota i načela ustavnog poretka Republike Hrvatske kako su ona jasno izražena u Preambuli i članku 3. Ustava Republike Hrvatske.

Hrvatsko pravosuđe do sada nije učinkovito odgovorilo na ove ustavne-pravne, ali i međunarodne-pravne zahtjeve.

Značajno je na to utjecalo i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske koje zločine iz mržnje, a posebno "govor mržnje" iz članka 325. Kaznenog zakona, očigledno nije smatralo svojim prioritetom te u pravilu nije pokretalo kaznene postupke usprkos činjenici da članak 8. Okvirne odluke jasno navodi da svaka država članica treba poduzimati potrebne mjere kako bi osigurala da istrage ili progon počinjenja iz članaka 1. i 2. Okvirne odluke ne ovise o izvješću niti optužbi žrtve počinjenja, barem u najozbiljnijim slučajevima kad je djelo počinjeno na njezinom području.

Zbog takve politike Državnog odvjetništva teret progona i procesuiranja ove vrste zločina pao je na policiju i pravni mehanizam prekršajnog postupka iako je očigledno da se radi o kaznenim djelima.

Upravo stoga, s obzirom da hrvatska pravosudna tijela kroz svoju praksu nisu osigurala učinkovitu primjenu članka 325. Kaznenog zakona kako bi njime obuhvatila sva djela izričito navedene u članku 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/913/PUP o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kazneno-pravnim sredstvima neophodno je u Kazneni zakon uvesti izričitu odredbu koja zabranjuje javno korištenje fašističke, nacističke i ustaške odnosno četničke simbolike sukladno točki d) članka 1. citirane Okvirne odluke Vijeća.

Predloženom dopunom uvelo bi se posebno pravno uređenje javne uporabe, odnosno korištenja u javnom prostoru, simbola, parola, slogana,

mržnju, propisana je inkriminacija kojom se sankcionira organiziranje ili vođenje grupe koja se sastoji od tri ili više osoba, a koja potiče na nasilje i mržnju. Nastavno, sankcionira se i samo sudjelovanje u udruženju koje potiče na nasilje i mržnju.

Ovim kaznenim djelom inkriminirano je i javno odobravanje, poricanje ili znatno umanjeno kaznenog djela genocida, zločina agresije, zločina protiv čovječnosti ili ratnog zločina, usmjerenog prema skupini ljudi ili pripadniku skupine zbog njihove rasne, vjerske, nacionalne ili etničke pripadnosti, podrijetla ili boje kože, na način koji je prikladan potaknuti nasilje ili mržnju protiv takve skupine ili pripadnika te skupine. Iz postojećeg legislativnog prikaza navedenog kaznenog djela razvidno je kako je za ostvarenje biča kaznenog djela nužno da počinitelj radnjama počinjenja iz članka 325. Kaznenog zakona javno potiče na nasilje i mržnju.

zastava, znakova, oznaka, imena, nadimaka, naziva, pozdrava, pokliča, pokreta, načina pozdravljanja, gesta, odora i njihovih dijelova ili drugih obilježja fašističkih i nacionalsocijalističkih režima i pokreta te njima sličnih i podređenih režima i pokreta stvorenih na hrvatskim prostorima poput ustaškog i četničkog.

Pod "javnom uporabom, odnosno korištenjem u javnom prostoru" navedenih obilježja podrazumijeva se njihovo nošenje na odjeći ili pokazivanje u javnosti na drugi način, odnosno njihovo javno isticanje ili činjenje dostupnim u javnosti, njihovo javno veličanje, proizvodnje promidžbenog materijala te njegova prodaja, uvoz ili izvoz, odnosno posjedovanje tog materijala u većim količinama i sl.

Kao primjer zakonskog reguliranja može se uzeti njemački Kazneni zakon koji u svojem članku 86. jasno i nedvosmisleno određuje: „Onaj tko propagandni materijal čiji je sadržaj namijenjen nastavku napora bivše nacionalsocijalističke organizacije, distribuirao u zemlji ili za širenje u zemlji ili inozemstvu, skladišti, uvozi ili izvozi ili čini javno dostupnim u medijima za pohranu podataka, kažnjava se kaznom zatvora do tri godine ili novčanom kaznom.“

Iznimka od zabrane spornih obilježja primjenjivala bi se samo u slučajevima ako je riječ o njihovoj javnoj uporabi namijenjenoj da služi građanskom obrazovanju, odvratanju od neustavnih pokreta, promicanju umjetnosti ili znanosti, istraživanju ili poučavanju, izvješćivanju o tekućim ili povijesnim događajima ili sličnim svrhama.

Također, s obzirom da je ustavnopravno neprihvatljivo i protivno zahtjevima Europske konvencije o ljudskim pravima da se sporna obilježja u normativnom tekstu zakona opisuju nejasnim, neodređenim ili općenitim izričajima poput "obilježja totalitarnih režima", a u svrhu vladavine prava, osobito pravne sigurnosti, pravne predvidljivosti i pravne izvjesnosti, u normativnom tekstu bit će jasno i nedvosmisleno određeno i opisano svako pojedino sporno obilježje koje je predmet pravne regulacije, kako bi svatko tko javno upotrebljava pojedina

			<p>konkretna obilježja bio u prilici s izvjesnošću predvidjeti posljedice svojih postupaka u praksi, a ukoliko se ipak radi o neposredno neimenovanim djelima, radit će se o svima prepoznatljivim oblicima inkriminiranog djelovanja.</p> <p>I na kraju, zabrana spornih obilježja bit će usmjerena na jednoznačenjska sporna obilježja koja se identificiraju s idejama fašizma, nacionalsocijalizma, ustaštva i četništva, pa su sama po sebi njihovi noseći simboli i kao takva, prima facie sporna obilježja bit će podvedena pod poseban režim blanketnih zabrana, što je također u potpunosti u skladu sa zaključcima Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima od 28. veljače 2018. godine.</p>		
9. Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI, Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	<p>Pravobraniteljica također ukazuje kako Istanbulska konvencija definira nasilje prema ženama oblikom kršenja ljudskih prava i diskriminacije te sva djela rodno utemeljenog nasilja određuje kao ona koja imaju za posljedicu ili će vjerojatno imati za posljedicu tjelesnu, seksualnu, psihičku ili ekonomsku štetu ili patnju žena, uključujući i prijetnje takvim djelima, prisilu ili namjerno oduzimanje slobode, bilo da se pojavljuju u javnom ili privatnom životu, a što predstavlja rodno osjetljivi pristup u normiranju ove problematike. Prema zakonodavnom okviru koji u RH služi suzbijanju rodno utemeljenog nasilja, počinitelj i žrtva mogu biti oba spola, dakle, naš zakonodavni okvir je rodno neutralan. Pravobraniteljica smatra da zakonski tekstovi koji reguliraju rodno utemeljeno nasilje trebaju biti rodno neutralni, ali ne i rodno neosjetljivi. Naime, društvena zbilja i statistički podaci nedvojbeno ukazuju na to da su žene u najvećem broju slučajeva izložene nasilju upravo zato što su žene, kao i da su posebno osjetljiva skupina po pitanju izloženosti spolnoj diskriminaciji u svim područjima života te da su stoga u potrebi za dodatnom zaštitom. Temeljni međunarodno pravni instrumenti u području suzbijanja rodne neravnopravnosti i spolne diskriminacije, prvenstveno istanbulska konvencija i Konvencija o ukidanju svih oblika diskriminacije žena, normativno su rodno osjetljivi dokumenti što znači da je zaštita žena sastavni dio svake odredbe povezane s pojmovima</p>	Nije prihvaćen	<p>Kazneni zakon u članku 87. stavku 21. definira zločin iz mržnje kao kazneno djelo počinjeno zbog rasne pripadnosti, boje kože, vjeroispovijesti, nacionalnog ili etničkog podrijetla, jezika, invaliditeta, spola, spolnog opredjeljenja ili rodnog identiteta druge osobe. Takvo postupanje uzet će se kao otegotna okolnost ako KZ-om nije izričito propisano teže kažnjavanje.</p> <p>Počinjene kaznenih djela s motivom mržnje propisano je Kaznenim zakonom kao kvalifikatorna okolnost kod pojedinih kaznenih djela, s težom sankcijom, primjerice kod kaznenog djela tjelesne ozljede (članak 117. KZ) teške tjelesne ozljede (članak 118.KZ), osobito teške tjelesne ozljede (članak 119. KZ), teškog ubojstva (članak 11.KZ), prijetnje (članak 139. KZ) itd. U ostalim slučajevima okolnost da je kazneno djelo počinjeno iz mržnje treba uzeti kao otegotnu pri odmjeravanju kazne. Razlog težeg kažnjavanja, upravo je diskriminatoran motiv koji se manifestira u nasilju prema pripadniku određene grupe, a koje može imati teške društvene posljedice.</p> <p>Stoga ako je kazneno djelo počinjeno prema ženi zbog činjenice njenog spola isto će biti ili kvalifikatorna okolnost kod pojedinih kaznenih djela ili će takvo postupanje biti uzeto kao otegotna okolnost kada Kaznenim zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje.</p>	

			<p>koji se dovode u vezu s nasiljem u obitelji i spolnom diskriminacijom.</p> <p>Pravobraniteljica stoga predlaže da se naš zakonodavni okvir također uskladi s navedenim međunarodno pravnim okvirima i učini rodno osjetljivim te da se dodatno postrože/kvalificiraju kazne kada je nasilje usmjereno prema ženama zbog toga što su žene. Zaključno,</p> <p>Pravobraniteljica napominje kako pitanje načina procesuiranja nasilja u obitelji ne predstavlja jednostrano pitanje već se radi o višedimenzionalnom problemu koji zahtjeva sveobuhvatni pristup te sagledavanje svih specifičnosti prekršajnog i kaznenog procesuiranja nasilja u obitelji i to od strane šire stručne zajednice.</p>		
10	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 2.	<p>Uz izmjene koje su predložene u vezi čl. 70. st. 1. Kaznenog zakona u odnosu na sigurnosnu mjeru obveznog psihosocijalnog tretmana, a koje se sastoje u tome da će sud sukladno predloženim izmjenama ubuduće biti obvezan počinitelju izreći navedenu sigurnosnu mjeru, ako je počinio kazneno djelo s obilježjem nasilja te ako postoji opasnost da će počiniti isto ili slično djelo, što je dosada predstavljalo samo mogućnost te je bilo ostavljeno na dispoziciju suda hoće li mjeru izreći ili ne, a koje izmjene svakako pozdravljamo, predlažemo navedenu odredbu dodatno dopuniti na način da ista glasi</p> <p>„Sigurnosnu mjeru obveznog psihosocijalnog tretmana sud će izreći počinitelju koji je počinio kazneno djelo s obilježjem nasilja ako postoji opasnost da će počiniti isto ili slično djelo, postojanje koje opasnosti sud može utvrđivati provođenjem vještačenja“.</p> <p>Naime, u praksi su primijećeni problemi u načinu dokazivanja postojanja opasnosti da počinitelj počinu isto ili slično djelo, a vezano za odredbe Zakona o kaznenom postupku kojima je mogućnost provođenja vještačenja tijekom kaznenog postupka ograničena na utvrđivanje okolnosti koje se tiču raspravne sposobnosti okrivljenika i njegove ubrojivosti u vrijeme počinjenja kaznenog djela. Sukladno navedenom, sudovi nisu skloni vještačenje provoditi na druge okolnosti, primjerice, na okolnost utvrđenja postoji li opasnost da će počinitelj počiniti isto ili slično djelo, iako se navedeno može utvrditi jedino vještačenjem.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona propisuje se obvezno izricanje sigurnosne mjere obveznog psihosocijalnog tretmana, uz zadržavanje uvjeta opasnosti počinitelja da će počiniti isto ili slično djelo.</p> <p>Zadržavanjem uvjeta opasnosti ostvaruje se svrha sigurnosne mjere koja se i dalje ogleda u otklanjanju uvjeta koji omogućavaju ili poticajno djeluju na počinjenje novog kaznenog djela, a čije izricanje doprinosi ostvarenju specijalne prevencije počinitelja i zaštiti žrtve s druge strane. Mandatom Radne skupine koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave bilo je revidirati sigurnosne mjere s ciljem jače zaštite žrtava kaznenih djela.</p> <p>Pri procjeni opasnosti sud donosi odluku cijeneći sve okolnosti slučaja i ocjenjujući dokaze po načelu slobodne ocjene dokaza.</p> <p>Uvjeti za provođenje dokazne radnja vještačenja propisani su Zakonom o kaznenom postupku.</p>

11. Pravobranitelj za djecu RH	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 3.	<p>Predlažemo katalog kaznenih djela za koja sud može izreći sigurnosnu mjeru zabrane obavljanja dužnosti ili djelatnosti u kojima dolazi u redoviti kontakt s djecom i kad ova djela nisu počinjena u obavljanju dužnosti i djelatnosti proširiti i drugim kaznenim djelima. Naime, smatramo kako sudu treba omogućiti da zabrani daljnji rad i kontakt s djecom osobi koja je počinitelj kaznenog djela nanošenja tjelesne ozljede, prisile, prijetnje, nametljivog ponašanja prema djetetu ili je obiteljski nasilnik. Počiniteljima ovih kaznenih djela, trebalo bi zabraniti obavljanje djelatnosti nastavnika, trenera i drugih dužnosti i djelatnosti koje uključuju rad ili kontakt s djecom.</p> <p>Stoga predlažemo u članku 71. KZ-a dopunu stavka 3. na način da isti glasi:</p> <p>(3) Počinitelju kaznenog djela iz članka 105. stavka 3., članka 106. stavka 2. i 3., članka 111. točke 2., članka 112. stavka 1., članka 114., članka 116., članka 117. stavka 2., članka 118., članka 119., članka 120., članka 136. stavka 3., članka 137. stavka 2., članka 138. stavka 2., članka 139. stavka 3., članka 140. stavka 2., članka 173. stavka 2., članka 179.a, Glave XVI., počinjenog na štetu djeteta i Glave XVII. ovoga Zakona, sud može izreći zabranu obavljanja dužnosti ili djelatnosti u kojima dolazi u redoviti kontakt s djecom i kad ova djela nisu bila počinjena u obavljanju dužnosti i djelatnosti, a može je izreći i doživotno.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Nacrtom prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona s Konačnim prijedlogom Zakona sigurnosna mjera zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti iz članka 71. stavka 3. predlaže se izmijeniti na način da se mogućnost njezina izricanja zamjeni obvezom izricanja pod uvjetom utvrđenja opasnosti od recidiva, odnosno opasnosti da će zlouporabom dužnosti ili djelatnosti počinitelj ponovno počiniti kaznena djela iz kataloga članka 71. stavka 3. Kaznenog zakona. Mandatom Radne skupine koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave bilo je revidirati sigurnosne mjere s ciljem jače zaštite žrtava kaznenih djela.</p> <p>U odnosu na katalog kaznenih djela iz članka 71. stavak 3. KZ-a, analiza kazni za kaznena djela tjelesne ozljede (čl. 117.st.2), prisile (čl. 138.), prijetnje (čl. 139.) i nametljivog ponašanja (čl. 140.), s kojima se predlaže dopuniti predmetni katalog pokazala je da kada se u obzir uzmu kazne propisane za ta kaznena djela s kaznama za kaznena djela iz kataloga članka 73. stavka 3. KZ-a, dopuna kataloga s predloženim kaznenim djelima dovodi u pitanje kaznenopravnu koherentnost. Primjerice, kaznena djela iz članka 105. (ropstvo) i 106. (trgovanje ljudima) KZ-a, su kaznena djela za koja je na razini međunarodne zajednice postignut konsenzus da se radi o teškim kaznenim djelima.</p>
12. B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 4.	<p>Kao i u odnosu na predložene izmjene čl. 70. st. 1. isti razlozi javljaju se i odnosu na čl. 74. st. 1. vezano za način utvrđivanja visokog stupnja opasnosti da bi počinitelj mogao ponovno počiniti nasilje prema članu zajedničkog kućanstva. Sukladno navedenom, predlaže se dopuniti odredbu čl. 74. st. 1. na način da ista glasi:</p> <p>„Sigurnosnu mjeru udaljenja iz zajedničkog kućanstva sud će izreći počinitelju kaznenog djela nasilja prema osobi s kojom živi u zajedničkom kućanstvu ako postoji visok stupanj opasnosti da bi bez provođenja ove mjere počinitelj mogao ponovno počiniti nasilje prema članu zajedničkog kućanstva, postojanje koje opasnosti sud može utvrđivati provođenjem vještačenja“.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Člankom 5. Kaznenog propisuje se obvezno izricanje sigurnosne mjere udaljenja iz zajedničkog kućanstva, uz zadržavanje uvjeta visokog stupnja opasnosti da bi bez provođenja ove sigurnosne mjere počinitelj mogao ponovno počiniti nasilje prema članu zajedničkog kućanstva. Predloženom izmjenom, i ova se sigurnosna mjera svrstava u red sigurnosnih mjera propisanih Kaznenim zakonom kod kojih je postojanje opasnost od počinjenja kaznenog djela koje se može očekivati, propisano kao obvezno kada sud utvrdi da su ispunjene pretpostavke za primjenu pojedine sigurnosne mjere. Mandatom Radne skupine koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave bilo je revidirati sigurnosne mjere s</p>

					<p>ciljem jače zaštite žrtava kaznenih djela.</p> <p>Sud donosi odluku o postojanju opasnosti cijeneći sve okolnosti slučaja i ocjenjujući dokaze po načelu slobodne ocijene dokaza.</p> <p>Uvjeti za provođenje dokazne radnja vještačenja propisani su Zakonom o kaznenom postupku.</p>
13	Pravobranitelj za djecu RH	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 5.	<p>Smatramo da je potrebno predvidjeti da se u slučajevima spolnih delikata na štetu djeteta mjera zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora može provoditi i dulje od 5 godina kako je to sada propisano, ako je po ocjeni stručnjaka potreban takav nadzor počinitelja. Mišljenja smo da se sudu treba ostaviti mogućnost da ovu mjeru izriče čak i doživotno ako je riječ o osobi za koju se može očekivati da će ponovno počiniti seksualni delikt protiv djeteta. Naime, mišljenja smo da bi počinitelji spolnog nasilja nad djecom nakon izdržane zatvorske kazne trebali biti pod nadzorom jer stručnjaci ističu da devijantne seksualne nagone nije moguće „izliječiti“, već se osobu može samo naučiti kako ih držati pod kontrolom. Stoga je važno takvoj osobi pružiti stručnu pomoć i podršku te kontinuirani nadzor kako bi se izbjegle rizične situacije i prevenirao recidiv.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Člankom 6. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona predlaže se izmjena sigurnosne mjere zaštitnog nadzora po punom izvršenju iz članka 76. Kaznenog zakona. Dosad se ova sigurnosna mjera primjenjivala ex lege, odnosno nije se izricala pravomoćnom presudom, već se primjenjivala po sili zakona u situacijama kad su bili ispunjeni zakonski uvjeti (u pogledu vrste kaznenog djela, visine i vrste izrečene kazne i izostanka uvjetnog otpusta).</p> <p>Ovim Prijedlogom propisuje se da sigurnosnu mjeru počinitelju izriče sud. U odnosu na trajanje sigurnosne mjere predlaže se propisati da vrijeme provjeravanja traje od jedne do tri godine osim ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta, kada vrijeme provjeravanja traje od jedne do pet godina. Mandatom Radne skupine koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave bilo je revidirati sigurnosne mjere s ciljem jače zaštite žrtava kaznenih djela.</p>
14	Pravobranitelj za djecu RH	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 6.	<p>Seksualno zlostavljanje djeteta predstavlja jedno od najtežih kršenja prava djeteta i dugoročno ugrožava njegovu dobrobit. Seksualno zlostavljanje djece posebno je teško kazneno djelo koje ima dalekosežne i ozbiljne doživotne posljedice za žrtve. Početak liječenja zastare od nastupa punoljetnosti nije dovoljan u zaštiti osoba koje su pretrpjele seksualno zlostavljanje u djetinjstvu jer su posljedice traume često takve da onemogućuju žrtvu da u duljem razdoblju pokrene odgovarajući sudski postupak. Otkrivanje seksualnog nasilja nad djetetom, njegovo procesuiranje te u konačnici kažnjavanje trebalo bi biti satisfakcija djetetu, odnosno osobi koja je zlostavljanje doživjela kao dijete, zbog činjenice da je počinitelj za zlo koje mu je nanio dobio</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Predmetnim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona proširen je katalog kaznenih djela za koja kazneni progon i izvršenje kazne ne zastarjevaju kaznenim djelom iz članka 166. stavka 2. Kaznenog zakona (teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta). Prilikom propisivanja instituta zastare kaznenog progona potrebno je voditi računa o legitimnom cilju postojanja instituta zastare (pravna sigurnost), ravnoteži prava okrivljenika i žrtve, te koherentnosti sustava kaznenog prava.</p>

			<p>odgovarajuću kaznu. To je i poruka počinitelju i drugima da se zlo prema djetetu neće tolerirati te u konačnici zaštita za svu drugu djecu koja bi mogla postati žrtve seksualnog zlostavljača ako se počinitelj ne sankcionira. Važno je da se društvo jasno opredijeli za to da neće tolerirati seksualno nasilje nad djecom te da će omogućiti da rok za prijavu i kazneni progon počinitelja ne bude ograničen. Na zaštitu djece kao posebno ranjive skupine obvezuje i Ustav RH. S obzirom na narav seksualnih delikata i posljedice koja osoba izložena spolnom zlostavljanju trpi, vremenski period koji joj se ostavlja da smogne snage da progovori o vrsti zlostavljanja, te pretrpi sve neugodnosti koje otkrivanje i procesuiranje počinitelja sa sobom nosi, ne smije biti ograničen. Kako je potrebno ojačati pravni okvir koji će zlostavljanoj djeci omogućiti pokretanje kaznenog postupka u kasnijoj fazi života kada će za prijavu biti sposobni predložimo da se nezastarijevanje kaznenog progona propiše za sve spolne delikte počinjene na štetu djeteta (uključujući i kaznena djela protiv spolne slobode učinjena na štetu djeteta - silovanje). Podsjećamo da je Stalni odbor Parlamentarne skupštine Vijeća Europe 26. lipnja 2020. usvojio Rezoluciju 2330 o suzbijanju seksualnog nasilja nad djecom (jačanje djelovanja i suradnje u Europi) u kojoj je Parlamentarna skupština pozvala države članice da ukinu zastaru seksualnog nasilja nad djecom ili barem osiguraju da rokovi zastare za seksualno nasilje nad djecom prema građanskom i kaznenom zakonu budu proporcionalni težini navodne zloporabe i, u svakom slučaju, ne kraći od trideset godina nakon što je žrtva navršila 18 godina.</p>		
15	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 9.	<p>Prijedlog Pravobraniteljice u odnosu na čl.9. Nacrta zakona jest da se u čl.87. nomotehnički ne mijenja numeracija zločina iz mržnje (sada st.21) jer bi takva izmjena znatno umanjila aktualnost tek donesenog Protokola o postupanju u slučaju zločina iz mržnje koji formulaciju „čl.87.st.21.“ koristi na 11 mjesta. S obzirom da je riječ o operativnom dokumentu namijenjenom učinkovitijem evidentiranju, istraživanju, procesuiranju i praćenju zločina iz mržnje, predlaže se zadržati definiciju zločina iz mržnje u čl.87.st.21. Kaznenog zakona.</p>	Prihvaćen	Člankom 10. Ncrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona bezgotovinski instrument plaćanja definirat će kroz članak 87. Kaznenog zakona, novu točku 31.

16 B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 9.	<p>Predlažemo proširiti definiciju kruga bliskih osoba sadržanu u čl. 87. st. 9. Kaznenog zakona na način da se pojmom bliskih osoba obuhvate bivši i sadašnji intimni partneri neovisno o tome žive li u zajedničkom kućanstvu. Navedeno je u skladu sa odredbama Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (Istanbulska konvencija) koja obuhvaća širi krug osoba definirajući u čl. 3. b nasilje u obitelji kao „sva djela tjelesnog, seksualnog, psihičkog ili ekonomskog nasilja koja se događaju u obitelji ili kućanstvu ili između bivših ili sadašnjih bračnih drugova ili partnera, neovisno o tome dijeli li počinitelj ili je dijelio isto prebivalište sa žrtvom". Izostavljanjem intimnih partnera iz kruga bliskih osoba žrtvama partnerskog nasilja se uskraćuje adekvatna zaštita te se nerijetko u praksi pokazuje da se nasilje kojem su izložene ne može podvesti niti pod jednu zakonsku definiciju kaznenog djela pa se takva vrsta nasilja procesuiraju jedino u slučajevima težeg tjelesnog nasilja kada se takvi slučajevi podvode pod neki od oblika kaznenih djela protiv života i tijela. Isto tako, izostavljanjem intimnih partnera iz kruga bliskih osoba u bitnome se otežava žrtvama partnerskog nasilja pokretanje kaznenih postupaka budući da se uz najčešće pojavne oblike kaznenih djela kojima su takve žrtve izložene (prijetnja, nametljivo ponašanje) pokretanje postupaka veže uz prekluzivni rok od tri mjeseca za podnošenje prijedloga za progon. Osobito pritom treba uzeti u obzir i da su partnerskom nasilju često izložene osobe mlađe životne dobi koje po naravi stvari ne stanuju u istom kućanstvu sa partnerom/icom, a kojima bi se upravo zbog njihove dobi trebala pružiti osobita zaštita. Isto tako, u praksi su primijećeni slučajevi partnerskog nasilja u intimnim vezama koje traju i po nekoliko godina, u kojim situacijama žrtve ostaju nezaštićene samo zato što ne dijele isto mjesto stanovanja sa počiniteljem, što nije prihvatljivo. S tim u vezi, primjerice ukazuje se na slučaj korisnice koja nam se obratila za pomoć kroz pravno savjetovalište, a koja je u vezi sa bivšim partnerom koji ju je fizički napao bila četiri godine, međutim nisu živjeli zajedno. Korisnica se obratila za pomoć policiji gdje joj je rečeno da protiv bivšeg partnera može podnijeti privatnu tužbu jer se</p>	Prihvaćen	Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona s Konačnim prijedlogom Zakona, dopunit će se značenje izraza iz članka 87. stavka 9. Kaznenog zakona, na način da će isti obuhvatiti i sadašnjeg ili bivšeg partnera u intimnoj vezi.
--	--	--	-----------	--

			<p>radi o ozljedama koje nisu teške naravi te da ona i bivši partner nisu u bliskom odnosu koji bi povlačio obvezu postupanja po službenoj dužnosti što je imalo odvratajući učinak za korisnicu koja nije imala novčanih sredstava za pokretanje postupka po privatnoj tužbi te je počinitelj u konačnici ostao nekažnjen. U posljednjih šest mjeseci kroz pravno savjetovanište sa sličnim slučajevima susrele smo se najmanje desetak puta, što ukazuje na njihovu učestalost u praksi te sukladno tome i potrebu njihova zakonskog reguliranja.</p>		
17	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA, Članak 13.	<p>Predlaže se unijeti izmjene u opisu kaznenog djela spolnog uznemiravanja na način da se postojanje navedenog kaznenog djela ne čini ovisnim isključivo o odnosu nadređenosti/podređenosti, zavisnosti odnosno posebne ranjivosti žrtve. Predlaže se da oblici kaznenog djela spolnog uznemiravanja u kojima je prisutan odnos podređenosti ili zavisnosti žrtve o počinitelju, predstavljaju kvalificirani oblik tog kaznenog djela koji bi bili propisani stavkom 2, a da se uvede novi stavak 1 kojim bi se propisao temeljni oblik kaznenog djela spolnog uznemiravanja čime bi kažnjavanje spolnog uznemiravanja bilo dovedeno pod kaznenopravnu sferu, što se ukazuje nužnim obzirom na ozbiljnost, rasprostranjenost i narav takvog postupanja. Naime, smatramo da su žrtve spolnog uznemiravanja koje se nužno ne nalaze u odnosu podređenosti/zavisnosti o počinitelju dovedene u neravnopravan položaj budući da im nije pružena kaznenopravna zaštita što se ne može smatrati opravdanim, osobito u nekim slučajevima koji su zamijećeni u praksi (primjerice kada su žrtve na radnom mjestu izložene spolnom uznemiravanju od strane kolega koji im nisu nadređeni) te u slučajevima u kojima se radi o osobito za žrtvu ponižavajućim načinima uznemiravanja, kada se prekršajno procesuiranje takvih događaja prema Zakonu o ravnopravnosti spolova ne može smatrati dostatnim. Navedeno zahtjeva i izmjene Zakona o ravnopravnosti spolova na način da se čl. 8. Zakona o ravnopravnosti spolova ograniči isključivo na uznemiravanje na temelju spola te izbriše članak 32. Zakona o ravnopravnosti spolova koji predviđa prekršajno kažnjavanje</p>	Nije prihvaćen	<p>Ovo kazneno djelo, među ostalim se i razlikuje od prekršaja po tome što se spolno uznemiravanje čini prema zavisnim ili ranjivim osobama. Stoga su sve one i propisane kao temeljni oblik počinjenja kaznenog djela spolnog uznemiravanja.</p> <p>Na mogućnost ograničenja kaznenopravne prisile u odnosu na spolno uznemiravanje, ukazuje i pojašnjavajuće Izvješće Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji koje navodi kako spolno uznemiravanje može biti predmet kaznenih ili drugih pravnih sankcija, ostavljajući na taj način mogućnost strankama Konvencije da same odaberu vrstu posljedice s kojim će se počinitelj suočiti nakon počinjenja ovog specifičnog protupravnog postupanja.</p> <p>Stoga će se kazneno djelo iz članka 156. Kaznenog zakona primijeniti ako je počinjeno zlouporabom odnosa nadređenosti, bilo na poslu ili u provođenju odgojno-obrazovne ili sportske djelatnosti ili drugdje, odnosno odnosa zavisnosti, zbog primjerice: imovinskog, zdravstvenog, obiteljskog ili drugog stanja, ili je spolno uznemiravanje počinjeno prema ranjivim osobama iz predmetnog članka.</p> <p>Sud je nadležan za pravilnu primjenu prava, a povreda Kaznenog zakona propisana je kao jedana od žalbenih osnova iz članka 467. Zakona o kaznenom postupku.</p>

spolnog uznemiravanja i eventualno Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji koji također propisuje spolno uznemiravanje kao prekršaj, ograničavajući međutim isto isključivo na krug osoba koje prema Zakonu o zaštiti od nasilja predstavljaju članove obitelji, kako bi se izbjegle paralelne mogućnosti procesuiranja spolnog uznemiravanja kao prekršaja i kao kaznenog djela bez jasne distinkcije (kao što je to primjerice (bio) slučaj sa obiteljskim nasiljem koje je regulirano kao prekršaj sukladno Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji i kazneno djelo prema Kaznenom zakonu). Također, obzirom na dosadašnju sudsku praksu kroz koju se iskristaliziralo tumačenje da spolno uznemiravanje mora biti dugotrajnije, odnosno, predstavljati trajnije stanje te biti ponavljano da bi predstavljalo kazneno djelo premda čl. 156. Kaznenog zakona isto nije izrijekom propisano, ukazuje se potreba za izmjenom zakonske definicije spolnog uznemiravanja sadržane u čl. 156. st. 2. Kaznenog zakona.

Najzorniji primjer navedenog predstavlja presuda Općinskog suda u Vukovaru koja je u siječnju 2020. godine odjeknula u javnosti, donesena u kaznenom postupku koji se vodio radi spolnog uznemiravanja policijske službenice od strane nadređene osobe, a kojom je sud oslobodio okrivljenog jer se uznemiravanje dogodilo „samo jednom“ i nije se ponovilo. Naime, sud je u konkretnom slučaju tumačio čl. 156. Kaznenog zakona smatrajući da postojanje kaznenog djela spolnog uznemiravanja zahtijeva ponovljeno postupanje, pa da obzirom da se u predmetnom slučaju radilo o jednokratnom uznemiravanju, nisu bili ispunjeni elementi kaznenog djela spolnog uznemiravanja. Sukladno navedenom, predlaže se unijeti izmjene u čl. 156. stavak 2 tako da umjesto: Spolno uznemiravanje je svako verbalno, neverbalno ili fizičko neželjeno ponašanje spolne naravi koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobi, koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje“.

isti glasi:
„Spolno uznemiravanje je svaki verbalni, neverbalni ili fizički neželjeni postupak spolne naravi koji ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe, koji je

			<p>prouzročio ili uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje".</p> <p>Smatramo da bi se takvom jednostavnom jezičnom intervencijom izbjegla dosadašnja negativna praksa tumačenja elemenata navedenog kaznenog djela, budući da bi se jasno dalo do znanja da spolno uznemiravanje može predstavljati i tek jedan postupak, odnosno, da nije nužno da se radi o trajnijem postupanju čime se doprinosi učinkovitijoj zaštiti žrtava i ostvarenju načela pravne sigurnosti.</p>		
18	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	O B R A Z L O Ž E N J E, Uz članak 12.	Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova podržava predložene zakonske izmjene vezane uz čl.156. KZ-a (spolno uznemiravanje), a prema kojima će se osigurati kazneni progon počinitelja toga kaznenog djela po službenoj dužnosti. Naime Pravobraniteljica se aktivno zalagala za navedene zakonske izmjene koje će svakako doprinijeti boljoj zaštiti žrtava spolnog uznemiravanja.	Prihvaćen	Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona predlaže se redefiniranje procesne pretpostavke progona kaznenog djela spolnog uznemiravanja iz članak 156. Kaznenog zakona i to na način da se za predmetno kazneno djelo briše odredba članka 156. stavka 3. Kaznenog zakona kojom je propisan progon ovog kaznenog djela po prijedlogu. Predmetnim će se postići da će se kazneno djelo spolnog uznemiravanja prougoniti po službenoj dužnosti za sve kategorije žrtava. Prijedlog koincidira s prijedlogom Radne skupine osnovane za izmjene i dopune Kaznenog zakona koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave, a koja je za svoj cilj imala redefiniranje procesne pretpostavke progona za kazneno djelo spolnog uznemiravanja.
19	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	Zastara izvršenja kazne, Članak 87.	Predlaže se da se članak 87. KZ-a izmjeni na način da propisuje: "(9) Bliske osobe su članovi obitelji, bivši bračni ili izvanbračni drug, bivši životni partner ili neformalni životni partner, te osobe u sadašnjoj ili bivšoj intimnoj vezi bez obzira na trajnost veze, postojanje ili ne postojanje zajedničke djece i bez obzira žive li ili ne u zajedničkom kućanstvu, odnosno imaju li zajedničko prebivalište". Pravobraniteljica napominje kako Istanbulska konvencija definira pojam nasilja u obitelji kao sva djela tjelesnog, seksualnog, psihičkog ili ekonomskog nasilja koja se događaju u obitelji ili kućanstvu ili između bivših i sadašnjih bračnih drugova ili partnera, neovisno o tome dijeli li počinitelj ili je dijelio isto prebivalište sa žrtvom.	Prihvaćen	Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s konačnim prijedlogom Zakona, dopunit će se značenje izraza bliske osobe iz članak 87. stavka 9. KZ na način da će isti obuhvatiti i sadašnjeg ili bivšeg partnera u intimnoj vezi.
20	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	Zastara izvršenja kazne, Članak 87.	ravobraniteljica ponovo predlaže i proširenje definicije bliskih osoba iz čl.87. Kaznenog zakona u smislu šireg obuhvata osoba koje se štite od rodno	Prihvaćen	Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s konačnim prijedlogom Zakona, dopunit će se

			<p>utemeljenog nasilja. Predlaže se da se definicijom obuhvate i osobe u sadašnjoj ili bivšoj intimnoj vezi bez obzira na trajnost veze, postojanje ili ne postojanje zajedničke djece i zajedničkog kućanstva/prebivališta, a što je nužno u cilju dosljedne implementacije definicije nasilja u obitelji iz čl.3. Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, odnosno Istanbulska konvencija, (dalje u tekstu: Istanbulska konvencija).</p>		<p>značenje izraza bliske osobe iz članak 87. stavka 9. KZ na način da će isti obuhvatiti i sadašnjeg ili bivšeg partnera u intimnoj vezi.</p>
21	KADIRAH	Zastara izvršenja kazne, Članak 87.	<p>Stavak 29. je potrebno uskladiti u smislu da li je imovinska korist/šteta koja prelazi 60.000,00 kuna, velika ili znatna. Ovakvim dvostrukim korištenjem dva različita pojma ne ostavlja se dovoljno prostora za klasifikaciju štete (koja se ne navodi) a prelazi iznos od 1.000,00 do 60.000,00 kuna.</p>	Nije prihvaćen	<p>Zakonom o izmjenama i dopunam Kaznenog zakona (NN br. 56/15), zbog pravne sigurnosti i jedinstvene primjene prava kao i zbog određenosti norme i određeno je značenje neodređenih vrijednosti u samom Kaznenom zakonu. Naime, neodređene vrijednosti u važećem Kaznenom zakonu sadržane su u opisima pojedinih kaznenih djela, a radi jedinstvene primjene zakona bile su definirane pravnim shvaćanjima Vrhovnog suda Republike Hrvatske.</p> <p>Tako je člankom 87. stavkom 29. Kaznenog zakona propisano kako je vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi velika ako prelazi 60.000,00 kuna.</p> <p>Vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ako prelazi 60.000,00 kuna</p>
22	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	Spolno uznemiravanje, Članak 156.	<p>Pravobraniteljica podržava predložene zakonske izmjene vezane uz čl.156. KZ-a (spolno uznemiravanje), a prema kojima će se osigurati kazneni progon počinitelja toga kaznenog djela po službenoj dužnosti. Naime Pravobraniteljica se aktivno zalagala za navedene zakonske izmjene koje će svakako doprinijeti boljoj zaštiti žrtava, spolnog uznemiravanja.</p>	Prihvaćen	<p>Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona predlaže se redefiniranje procesne pretpostavke progona kaznenog djela spolnog uznemiravanja iz članak 156. Kaznenog zakona i to na način da se za predmetno kazneno djelo briše odredba članka 156. stavka 3. Kaznenog zakona kojom je propisan progon ovog kaznenog djela po prijedlogu. Predmetnim će se postići da će se kazneno djelo spolnog uznemiravanja progoniti po službenoj dužnosti za sve kategorije žrtava. Prijedlog koincidira s prijedlogom Radne skupine osnovane za izmjene i dopune Kaznenog zakona koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave, a koja je za svoj cilj imala redefiniranje procesne pretpostavke progona za kazneno djelo spolnog uznemiravanja.</p>

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predvideno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.
Rok: II. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci Članak 83. stavak 1.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (OJ L 88, 31.3.2017.)

32017L0541

- Članci 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 19., 20. i 21. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19)
- Članci 2., 17., 18. i 19. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članci 20., 24., 25. i 26. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99)

- Članak 24. preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19)
- Članak 24. preuzeto: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12)
- Članak 24. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20)
- Članak 26. preuzeto: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15)
- Članak 19. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20)
- Članak 21. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članak 21. preuzeto: Pravilnik o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10)
- Članak 24. preuzeto: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20) (NN 147/20)
- Članak 24. preuzeto: Uredba o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva pravosuđa i uprave (NN 97/20) (NN 97/20)
- Članak 24. preuzeto: Nacionalna strategija razvoja sustava podrške žrtvama i svjedocima u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2016. do 2020. (NN 75/15)

Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima (SL L 284, 12.11.2018.)

32018L1673

- Članci 9. i 11. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članak 11. preuzeto: Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (NN 76/09, 116/10, 145/10, 57/11, 136/12, 148/13, 70/17) (NN (70/17))
- Članak 10. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20)
- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 9. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19)
- Članci 2., 7. i 8. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)

Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijeara i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP (SL L 123)

32019L0713

- Članak 18. preuzeto: Uredba o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva pravosuđa i uprave (NN 97/20)

- Članak 17. bit će preuzeto: Projekt „Jačanje kapaciteta policije za suzbijanje kibernetičkog kriminaliteta“ (03.01.2022)
- Članci 13., 15. i 16. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članak 14. preuzeto: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19)
- Članak 13. preuzeto: Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (NN 76/09, 116/10, 145/10, 57/11, 136/12, 148/13, 70/17) (NN (70/17))
- Članci 2., 3., 4., 5., 8., 9. i 12. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19)
- Članci 2., 10. i 11. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma (NN 108/17, 39/19) (NN 39/19)

c) Ostali izvori prava Europske unije

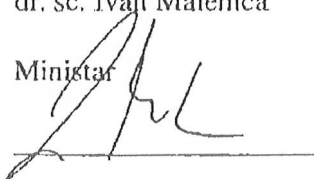
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Ivan Malenica

Ministar



(potpis)

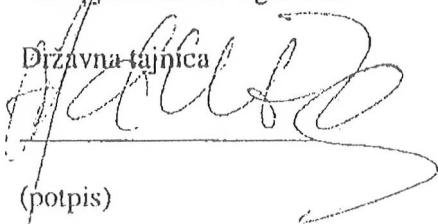
19.5.2024.

(datum i pečat)

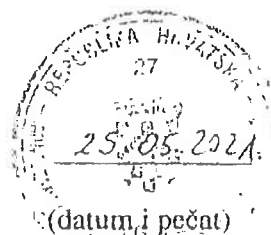
Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica



(potpis)



25.05.2024.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području kaznenih djela terorizma, kaznenih djela povezanih s terorističkom skupinom i kaznenih djela povezanih s terorističkim aktivnostima, kao i mjere zaštite žrtava terorizma te potpore i pomoći tim žrtvama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 1. Direktive (EU) 2017/541 propisuje predmet uređenja ove Direktive, koji se u kasnijem dijelu razrađuje kroz njene pojedine odredbe, slijedom čega ovu odredbu nije potrebno preuzimati.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „financijska sredstva” znači imovina svake vrste, materijalna</p>	<p>Članak 87.</p> <p>(21) Bezgotovinski instrument plaćanja je pokretna stvar, isprava i računalni podatak odnosno program, zaštićeni uređaj, predmet ili zapis ili njihova kombinacija, osim zakonskih sredstava plaćanja, koji jest ili nije u fizičkom obliku, a nositelju ili korisniku omogućuje, samostalno ili u vezi s postupkom, odnosno nizom postupaka, prijenos novca ili novčane</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 328., članak 102.</p>

<p>ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, bez obzira na koji način je stečena te pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku, uključujući elektroničke ili digitalne, kojima se dokazuje pravo na takvu imovinu ili udio u njoj, a uključuje, iako se na njih ne ograničava, bankovne kredite, putničke čekove, bankovne čekove, novčane naloge, dionice, vrijednosne papire, obveznice, mjenice i akreditive;</p>	<p>vrijednosti i pomoću digitalnih sredstava razmjene. Digitalno sredstvo razmjene znači bilo kakav elektronički novac i virtualne valute.</p> <p>(24) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.</p>		
<p>2. „pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija;</p> <p>3. „teroristička skupina” znači strukturirana skupina s više od dvije osobe, koja je osnovana na dulje razdoblje i djeluje organizirano radi počinjenja kaznenih djela terorizma; „strukturirana skupina” znači skupina koja nije osnovana slučajno kako bi kazneno djelo počinila odmah i koja ne mora imati formalno definirane uloge za svoje članove, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu.</p>	<p>Članak 87.</p> <p>(21) Bezgotovinski instrument plaćanja je pokretna stvar, isprava i računalni podatak odnosno program, zaštićeni uređaj, predmet ili zapis ili njihova kombinacija, osim zakonskih sredstava plaćanja, koji jest ili nije u fizičkom obliku, a nositelju ili korisniku omogućuje, samostalno ili u vezi s postupkom, odnosno nizom postupaka, prijenos novca ili novčane vrijednosti i pomoću digitalnih sredstava razmjene. Digitalno sredstvo razmjene znači bilo kakav elektronički novac i virtualne valute.</p> <p>(24) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 1., članak 6.</p>

<p>GLAVA II.</p> <p>KAZNENA DJELA TERORIZMA I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM</p> <p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeća namjerna djela, kako su definirana prema nacionalnom pravu kao kaznena djela, koja zbog svoje prirode ili konteksta mogu ozbiljno naštetiti zemlji ili međunarodnoj organizaciji, definiraju kao kaznena djela terorizma ako su počinjena s jednim od ciljeva navedenih u stavku 2.:</p> <p>(a) napadi na život osobe koji mogu prouzročiti smrt;</p> <p>(b) napadi na fizički integritet osobe;</p> <p>(c) otmica ili uzimanje talaca;</p> <p>(d) nanošenje velikih razaranja vladinom ili javnom objektu, sustavu prijevoza te infrastrukturnom objektu, uključujući informacijski sustav, fiksnoj platformi smještenoj na</p>	<p>Članak 97.</p> <p>(1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne organizacije, počini jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt, 2. napade na tijelo drugoga, 3. otmicu ili uzimanje talaca, 4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu, 5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe, 6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja, 7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi, 8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>epikontinentalnom pojasu te nekom javnom mjestu ili privatnom vlasništvu, koja mogu ugroziti ljudske živote ili dovesti do velikoga gospodarskog gubitka;</p> <p>(e) protupravno oduzimanje zrakoplova, brodova ili drugih sredstava javnog ili teretnog prijevoza;</p> <p>(f) proizvodnja, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabava ili uporaba eksplozivâ ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja;</p> <p>(g) ispuštanje opasnih tvari ili izazivanje požara, poplava ili eksplozija s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(h) ometanje ili prekidanje opskrbe vodom, električnom energijom ili bilo kojim drugim osnovnim prirodnim resursom s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(i) nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća (19), u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9.</p>	<p>čime se ugrožava život ljudi, ili</p> <p>9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje zahtijeva radioaktivni materijal, uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt,</p> <p>10. ometanje rada računalnog sustava kada je značajan broj računalnih sustava pogođen uporabom naprava namijenjenih ili prilagođenih za tu svrhu ili kada je time prouzročena znatna šteta ili kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture ili oštećenje računalnih podataka kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture,</p> <p>kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.</p> <p>(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrti jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.</p>		
--	---	--	--

<p>stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka (b) ili (c) te direktive i nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka (c) te direktive;</p> <p>(j) prijetnja počinjenja bilo kojeg od djela navedenih u točkama od (a) do (i).</p> <p>2. Ciljevi iz stavka 1. su sljedeći:</p> <p>(a) ozbiljno zastrašivanje stanovništva;</p> <p>(b) protupravno prisiljavanje tijela vlasti ili međunarodne organizacije na činjenje ili nečinjenje bilo koje radnje;</p> <p>(c) ozbiljna destabilizacija ili uništavanje temeljnih političkih, ustavnih, gospodarskih ili društvenih struktura neke zemlje ili međunarodne organizacije.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela povezana s terorističkom skupinom</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeća djela, kada su počinjena namjerno, budu kažnjiva kao</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 102.</p>

<p>kaznena djela:</p> <p>(a) vođenje terorističke skupine; (b) sudjelovanje u aktivnostima terorističke skupine, između ostalog prikupljanjem informacija ili materijalnih sredstava ili financiranjem njezinih aktivnosti na bilo koji način, znajući za činjenicu da će takvo sudjelovanje doprinijeti kriminalnim aktivnostima terorističke skupine.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da širenje neke poruke ili činjenje neke poruke javno dostupnom na drugi način, bilo kojim sredstvima, na internetu ili izvan njega, s namjerom poticanja na počinjenje nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), ako se takvim ponašanjem izravno ili neizravno,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 99.</p>

<p>primjerice veličanjem terorističkih djela, zagovara počinjenja kaznenih djela terorizma, uzrokujući time opasnost od mogućnosti počinjenja jednog ili više takvih kaznenih djela, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Novačenje za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da vrbovanje druge osobe za počinjenje ili doprinos počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i) ili u članku 4. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 100.</p>
<p>Članak 7.</p> <p>Pružanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da davanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 101.</p>

<p>u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), znajući da se stečene vještine namjeravaju upotrijebiti u takvu svrhu, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Pohađanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da primanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 101.</p>

<p>Članak 9.</p> <p>Putovanje u svrhu terorizma</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da putovanje u zemlju koja nije članica Unije u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8., bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da neko od sljedećih ponašanja bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno:</p> <p>(a) putovanje u tu državu članicu u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 101.a
--	--	---------------	---

<p>skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8.; ili</p> <p>(b) pripremne radnje koje poduzme osoba koja ulazi u tu državu članicu s namjerom počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Organiziranje ili drukčije olakšavanje putovanja u svrhu terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka radnja organizacije ili olakšavanja kojom se bilo kojoj osobi pomaže u putovanju u svrhu terorizma, kako je navedeno u članku 9. stavku 1. i članku 9. stavku 2. točki (a), znajući da je tako pružena pomoć namijenjena u tu svrhu, bude kažnjiva kao kazneno djelo kada je počinjena namjerno.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 38., članak 103.</p>

<p>Članak 11.</p> <p>Financiranje terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da stavljanje na raspolaganje ili prikupljanje sredstava na bilo koji način, izravno ili neizravno, s namjerom njihove uporabe ili znajući da će se ona u cijelosti ili djelomično upotrijebiti za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka od 3. do 10. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Ako se financiranje terorizma iz stavka 1. ovog članka odnosi na bilo koje od kaznenih djela utvrđenih u člancima 3., 4. i 9., nije nužno da se sredstva doista upotrijebe, u cijelosti ili djelomično, za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od navedenih kaznenih djela niti se zahtijeva da počinitelj zna za koje se određeno kazneno djelo ili kaznena djela sredstva namjeravaju upotrijebiti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 98.
--	--	---------------	---

<p>Članak 12.</p> <p>Druga kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima obuhvaćaju sljedeća namjerna djela:</p> <p>(a) tešku krađu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(b) iznudu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(c) izradu ili uporabu lažnih administrativnih isprava s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), članku 4. točki (b) i članku 9.</p>	<p>Članak 278.</p> <p>(1) Tko izradi lažnu ispravu ili preinači pravu s ciljem da se takva isprava uporabi kao prava ili tko takvu ispravu nabavi ili na drugi način učini dostupnom drugome radi uporabe ili je uporabi kao pravu, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko obmane drugoga o sadržaju kakve isprave i ovaj stavi svoj potpis na tu ispravu, držeći da se potpisuje pod kakvu drugu ispravu ili pod kakav drugi sadržaj.</p> <p>(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini glede javne isprave, oporuke, mjenice, čeka, platne kartice ili drugog bezgotovinskog instrumenta plaćanja ili javne ili službene knjige koja se mora voditi na temelju zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(4) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 229., članak 234., članak 243., članak 279., članak 51.</p>
<p>GLAVA IV.</p> <p>OPĆE ODREDBE KOJE SE ODNOSE NA KAZNENA DJELA TERORIZMA, KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 13.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 102.</p>

<p>Povezanost s kaznenim djelima terorizma</p> <p>Kako bi kazneno djelo iz članka 4. ili glave III. bilo kažnjivo, nije nužno da je kazneno djelo terorizma doista počinjeno niti je nužno, ako je riječ o kaznenim djelima iz članaka od 5. do 10. i članka 12., uspostaviti poveznicu s drugim određenim kaznenim djelom utvrđenim u ovoj Direktivi.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Pomaganje, poticanje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz članaka od 3. do 8., članka 11. i članka 12. bude kažnjivo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na počinjenje kaznenog djela iz članaka od 3. do 12. bude kažnjivo.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članaka 3., 6., 7., članka 9.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 38., članak 37., članak 34.</p>

stavka 1. i članka 9. stavka 2. točke (a) te članka 11. i 12., uz iznimku posjedovanja kao što je predviđeno u članku 3. stavku 1. točki (f) i kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (j), bude kažnjiv.			
<p>Članak 15.</p> <p>Kazne za fizičke osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. mogu kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenim sankcijama koje mogu dovesti do predaje ili izručenja.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela terorizma iz članka 3. i kaznena djela iz članka 14., u onoj mjeri u kojoj se odnose na kaznena djela terorizma, mogu kazniti kaznama zatvora težima od onih koje su prema nacionalnom pravu zapriječene za takva kaznena djela u slučaju nepostojanja posebne namjere koja se zahtijeva u skladu s člankom 3., osim ako su zapriječene kazne već</p>	<p>Članak 271.</p> <p>(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Podaci koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 110., članak 120., članak 117., članak 118., članak 119., članak 137., članak 139., članak 215., članak 216., članak 217., članak 218., članak 219., članak 220., članak 221., članak 222., članak 223., članak 267., članak 269., članak 270., članak 273., članak 331., članak 102., članak 47., članak 266., članak 268., članak 272., članak 34., članak 37., članak 38.

najviše moguće kazne prema nacionalnom pravu.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela navedena u članku 4. mogu kazniti kaznama zatvora, pri čemu najviša kazna ne smije biti kraća od petnaest godina za kazneno djelo iz članka 4. točke (a), a za kaznena djela navedena u članku 4. točki (b) najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina. Ako je kazneno djelo terorizma iz članka 3. stavka 1. točke (j) počinila osoba koja vodi terorističku skupinu kako je navedeno u članku 4. točki (a), najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u slučaju kada je kazneno djelo iz članka 6. ili 7. usmjereno prema djetetu to može uzeti u obzir prilikom izricanja kazne, u skladu s nacionalnim pravom.

<p>Članak 16.</p> <p>Olakotne okolnosti</p> <p>Države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da se kazne iz članka 15. mogu ublažiti, ako počinitelj:</p> <p>(a) odustane od terorističkih aktivnosti; i</p> <p>(b) pruži upravnim ili pravosudnim tijelima informacije koje ona inače ne bi mogla pribaviti, pomažući im da:</p> <p>i. spriječe ili ublaže posljedice kaznenog djela;</p> <p>ii. identificiraju ili privedu druge počinitelje;</p> <p>iii. pronađu dokaze; ili</p> <p>iv. spriječe daljnja kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 47., članak 48., članak 49., članak 35.
<p>Članak 17.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za bilo koje od</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 2., članak 3., članak 4., članak 5., članak 23.

<p>kaznenih djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela pravne osobe i koja ima vodeću poziciju u okviru pravne osobe, na temelju:</p> <p>(a) ovlaštenja za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe;</p> <p>(c) ovlaštenje za provedbu nadzora u okviru pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio počinjenje, od strane osobe koja je podređena toj pravnoj osobi, bilo kojeg od kaznenih djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili poticatelji kaznenih djela iz članka od 3. do 12. i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 20., članak 291.</p>
--	--	----------------------	---

<p>članka 14. ili pomagatelji u tim kaznenim djelima.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna na temelju članka 17. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje uključuju kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati druge sankcije kao što su:</p> <p>(a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(c) stavljanje pod sudski nadzor;</p> <p>(d) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(e) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su služili za počinjenje kaznenog djela.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 8., članak 10., članak 10.a., članak 11., članak 12., članak 12.a., članak 13., članak 15., članak 16., članak 17., članak 18.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Nadležnost i kazneni progon</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u sljedećim slučajevima:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 9., članak 10., članak 11., članak 12., članak 14., članak 16.
<p>(a)kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području;</p> <p>(b)kazneno djelo počinjeno je na plovilu koje plovi pod njezinom zastavom ili u zrakoplovu registriranom u toj državi članici;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 1., članak 3.
<p>(c)počinitelj je njezin državljanin ili u njoj ima boravište;</p> <p>(d)kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području;</p> <p>(e)kazneno djelo počinjeno je protiv institucija ili naroda dotične države članice ili protiv institucije, tijela, ureda ili agencije Unije koji imaju sjedište u toj državi članici.</p> <p>Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost ako je kazneno djelo počinjeno na državnom</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20) članak/članci Članak 12.g

području druge države članice.

2. Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost nad pružanjem obuke za terorizam, kako je navedeno u članku 7., kada počinitelj pruža obuku osobama koje su njezini državljani ili imaju boravište u toj državi članici u slučajevima u kojima nije primjenjiv stavak 1. ovog članka. Država članica o tome obavještuje Komisiju.

3. Kada je za kazneno djelo nadležno više država članica i kada svaka od dotičnih država članica može učinkovito vršiti kazneni progon na temelju istih činjenica, dotične države članice surađuju kako bi odlučile koja će od njih vršiti kazneni progon počinitelja s ciljem, ako je to moguće, objedinjavanja postupaka u jednoj državi članici. U tu svrhu države članice mogu se obratiti Eurojustu kako bi olakšale suradnju između svojih pravosudnih tijela i koordinaciju njihova djelovanja.

U obzir se uzimaju sljedeći čimbenici:

(a) država članica ona je na čijem je

<p>državnom području počinjeno kazneno djelo;</p> <p>(b) država članica ona je čiji je počinitelj državljanin ili u kojoj ima boravište;</p> <p>(c) država članica ona je koja je zemlja podrijetla žrtava;</p> <p>(d) država članica ona je na čijem je državnom području pronađen počinitelj.</p> <p>4. Svaka država članica također poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u slučajevima kada odbija predati ili izručiti drugoj državi članici ili trećoj zemlji osobu osumnjičenu ili osuđenu za takvo kazneno djelo.</p> <p>5. Svaka država članica osigurava da njezina nadležnost obuhvaća slučajeve u kojima je bilo koje od kaznenih djela iz članaka 4. i 14. počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području, neovisno o tome gdje je teroristička skupina smještena ili gdje vrši svoje kriminalne aktivnosti.</p> <p>6. Ovaj članak ne isključuje izvršavanje nadležnosti u</p>			
--	--	--	--

<p>kaznenim stvarima kako je to utvrdila država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Istražni instrumenti i oduzimanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da djelotvorni istražni instrumenti, poput onih koji se koriste u slučajevima organiziranog kriminala ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela, budu dostupni osobama, jedinicama ili službama koje su odgovorne za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članka od 3. do 12.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela prema potrebi zamrznu ili oduzmu, u skladu s Direktivom 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća (20), imovinsku korist ostvarenu počinjenjem ili doprinosom počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz ove Direktive</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci članci 332. - 339., 556.-563.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 5., 77., 78., 79., 265. stavak 9.</p>

<p>ili predmete koji su se pritom koristili ili ih se pritom namjeravalo koristiti.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Mjere protiv internetskih sadržaja za javno poticanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskog sadržaja koji je javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma, kako je navedeno u članku 5., a koji se nalazi na poslužiteljima na njihovu državnom području. One također nastoje ostvariti uklanjanje takva sadržaja s poslužitelja koji se nalaze izvan njihova državnog područja.</p> <p>2. Kada uklanjanje sadržaja iz stavka 1. na njegovu izvoru nije izvedivo, države članice mogu prema korisnicima interneta na svojem državnom području poduzeti mjere za blokiranje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 75.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 261., članak 263.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10) članak/članci Članak 9.</p>

<p>pristupa takvu sadržaju.</p> <p>3. Mjere uklanjanja i blokiranja moraju biti određene prema transparentnim postupcima i pružati odgovarajuće zaštitne mehanizme posebno kako bi se osiguralo da su te mjere ograničene na ono što je nužno i proporcionalno te kako bi korisnici bili obaviješteni o razlogu za te mjere. Zaštitni mehanizmi povezani s uklanjanjem ili blokiranjem uključuju i mogućnost upotrebe pravnog sredstva.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Izmjene Odluke 2005/671/PUP</p> <p>Odluka 2005/671/PUP mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.u članku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04) članak/članci Članak 18.
<p>„(a),kaznena djela terorizma': kaznena djela iz Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća (*1);</p> <p>(*1) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99)

<p>terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6).";</p> <p>2.članak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Svaka država članica donosi potrebne mjere kako bi osigurala da se relevantne informacije koje su prikupila njezina nadležna tijela u okviru kaznenih postupaka u vezi s kaznenim djelima terorizma učine što prije dostupnima nadležnim tijelima druge države članice, ako bi se te informacije mogle upotrijebiti za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili kaznenih progona kaznenih djela terorizma, kako je navedeno u Direktivi (EU) 2017/541, u toj državi članici, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, i u skladu s nacionalnim pravom te odgovarajućim međunarodnim pravnim instrumentima.”;</p> <p>(b)dodaju se sljedeći stavci:</p>			<p>članak/članci Članak 21.</p>
--	--	--	---------------------------------

<p>„7. Stavak 6. ne primjenjuje se u slučaju kada bi se razmjenom informacija ugrozile istrage u tijeku ili sigurnost pojedinca ni u slučaju kada bi ona bila protivna ključnim interesima sigurnosti dotične države članice.</p> <p>8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela, prema potrebi, poduzmu pravodobne mjere u skladu s nacionalnim pravom nakon što dobiju informacije iz stavka 6.”.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Temeljna prava i slobode</p> <p>1. Ovom Direktivom ne mijenjaju se obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela, kako su utvrđena u članku 6. UEU-a.</p> <p>2. Države članice mogu utvrditi uvjete koji su potrebni prema temeljnim načelima koja se odnose na slobodu tiska i drugih medija i u skladu tim načelima, kojima se uređuju prava i obveze tiska ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 23. propisuje obvezu država članica na poštivanje temeljnih prava iz članka 6. UEU-a. Slijedom navedenog, predmetna odredba nije predmetom ovih izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

<p>drugih medija te postupovna jamstva za njih kada se takvi uvjeti odnose na određivanje ili ograničavanje odgovornosti.</p>			
<p>GLAVA V.</p> <p>ODREDBE O ZAŠTITI ŽRTAVA TERORIZMA, POTPORI ŽRTVAMA TERORIZMA TE PRAVIMA ŽRTAVA TERORIZMA</p> <p>Članak 24.</p> <p>Pomoć i potpora žrtvama terorizma</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 2., članak 43., članak 43.a, članak 1.a, Glava V.</p>
<p>1. Države članice osiguravaju da istrage ili kazneni progon kaznenih djela obuhvaćenih ovom Direktivom ne ovise o prijavi ili optužbi žrtve terorizma ili druge osobe nad kojom je počinjeno</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19) članak/članci Članak 3., članak 6., članak 9.</p>

<p>kazneno djelo, barem ako su djela počinjena na državnom području države članice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su službe za potporu koje se bave posebnim potrebama žrtava terorizma uspostavljene u skladu s Direktivom 2012/29/EU i dostupne žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Takve službe na raspolaganju su dodatno uz opće službe za potporu žrtvama ili u okviru tih općih službi za potporu žrtvama koje se mogu obratiti već postojećim subjektima koji pružaju specijalističku potporu.</p> <p>3. Službe za potporu moraju biti sposobne pružiti pomoć i potporu žrtvama terorizma u skladu s njihovim posebnim potrebama. Usluge tih službi povjerljive su, besplatne i lako dostupne svim</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12) članak/članci Točka IV.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci Članak 29.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20) (NN 147/20) članak/članci članak 16., članak 20.

<p>žrtvama terorizma. Posebno obuhvaćaju:</p> <p>(a) emocionalnu i psihološku potporu, kao što su potpora i savjetovanje nakon traumatičnih iskustava;</p> <p>(b) savjetovanje i pružanje informacija o svim relevantnim pravnim, praktičnim ili financijskim pitanjima, uključujući olakšavanje ostvarivanja prava žrtava terorizma na informacije kako je utvrđeno u članku 26.;</p> <p>(c) pomoć u vezi s potraživanjima u pogledu naknade štete za žrtve terorizma koja je dostupna na temelju nacionalnog prava dotične države članice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva pravosuđa i uprave (NN 97/20) (NN 97/20) članak/članci članak 79., članak 85., članak 86., članak 87.
<p>4. Države članice osiguravaju da su uspostavljeni mehanizmi ili protokoli kojima se omogućuje aktiviranje službi za potporu žrtvama terorizma u okviru njihovih nacionalnih infrastrukture za odgovor na hitne situacije. Takvim mehanizmima ili protokolima predviđa se koordinacija nadležnih tijela vlasti, agencija i tijela kako bi bili sposobni pružiti sveobuhvatan odgovor na potrebe žrtava i</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Nacionalna strategija razvoja sustava podrške žrtvama i svjedocima u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2016. do 2020. (NN 75/15) članak/članci Točke I do IX.

<p>članova njihovih obitelji neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno, uključujući odgovarajuća sredstva za olakšavanje identifikacije žrtava i njihovih obitelji te komunikacije s njima.</p> <p>5. Države članice osiguravaju pružanje odgovarajuće medicinske pomoći žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Države članice zadržavaju pravo organizirati pružanje medicinske pomoći žrtvama terorizma u skladu sa svojim nacionalnim zdravstvenim sustavima.</p> <p>6. Države članice osiguravaju žrtvama terorizma pristup pravnoj pomoći, u skladu s člankom 13. Direktive 2012/29/EU, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Države članice osiguravaju da se težina i okolnosti kaznenog djela na odgovarajući način uzmu u obzir u uvjetima i postupovnim pravilima prema kojima žrtve terorizma imaju pristup pravnoj pomoći u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Ova Direktiva primjenjuje se</p>			
--	--	--	--

<p>dodatno uz Direktivu 2012/29/EU i njome se ne dovode u pitanje mjere utvrđene u toj direktivi.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Zaštita žrtava terorizma</p> <p>Države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava terorizma i članova njihovih obitelji u skladu s Direktivom 2012/29/EU. Pri određivanju trebaju li oni i u kojoj mjeri biti korisnici zaštitnih mjera tijekom kaznenog postupka, posebna pozornost posvećuje se riziku od zastrašivanja i odmazde te potrebi zaštite dostojanstva i fizičkog integriteta žrtava terorizma, između ostalog tijekom ispitivanja i svjedočenja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 202., članak 43., članak 43.a</p>

<p>Članak 26.</p> <p>Prava žrtava terorizma s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve terorizma koje imaju boravište u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma imaju pristup informacijama u vezi sa svojim pravima, raspoloživim službama za potporu i programima za naknadu štete u državi članici u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma. U tom pogledu dotične države članice poduzimaju prikladne mjere za olakšavanje suradnje među svojim nadležnim tijelima ili subjektima koji pružaju specijalističku potporu, kako bi se žrtvama terorizma osigurao stvaran pristup takvim informacijama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 43.
<p>2. Države članice osiguravaju da sve žrtve terorizma imaju pristup službama za pomoć i potporu kako je utvrđeno u članku 24. stavku 3. točkama (a) i (b) na državnom području države članice u kojoj imaju boravište, čak i ako je kazneno djelo terorizma počinjeno</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15) članak/članci Točka IV.

<p>u drugoj državi članici.</p>			
<p>GLAVA VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 27.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2002/475/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje navedene okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu odluku 2002/475/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom 27. Direktive (EU) 2017/541 propisana je zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP ovom Direktivom.</p>

<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 8. rujna 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donese te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 28. Direktive (EU) 2017/541 propisuje transpozicijski rok. Isti nije predmetom prenošenja u Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.</p>
<p>Članak 29.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Komisija do 8. ožujka 2020. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere radi</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 29. Direktive (EU) 2017/541 propisuje obvezu podnošenja izvješća od strane Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o transpoziciji i provedbi Direktive. Isti ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

<p>usklađivanja s ovom Direktivom.</p> <p>2. Komisija do 8. rujna 2021. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje dodanu vrijednost ove Direktive u pogledu suzbijanja terorizma. Izvješće obuhvaća i utjecaj ove Direktive na temeljna prava i slobode, između ostalog na nediskriminaciju, vladavinu prava i razinu zaštite i pomoći pružene žrtvama terorizma. Komisija uzima u obzir informacije koje su dostavile države članice u skladu s Odlukom 2005/671/PUP i sve ostale relevantne informacije o izvršavanju ovlasti u okviru zakonâ o borbi protiv terorizma u vezi s prenošenjem ove Direktive i njezinom provedbom. Ako je to potrebno, Komisija na temelju te evaluacije odlučuje o prikladnim daljnjim djelovanjima.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 30. Direktive (EU) 2017/541 propisuje njeno stupanje na snagu. Predmetna odredba nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

<p>Članak 31.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 31. Direktive (EU) 2017/541 propisuje adresate kojima se Direktiva upućuje. Isti nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>1. Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području pranja novca.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na pranje novca u pogledu imovine stečene kaznenim djelima koja štete financijskim interesima Unije, na koje se primjenjuju posebna pravila utvrđena u Direktivi (EU) 2017/1371.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje predmet i područje primjene Direktive.</p>

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „kriminalna aktivnost” znači svaka vrsta kriminalnog sudjelovanja u počinjenju bilo kojeg kaznenog djela, koje je prema nacionalnom pravu kažnjivo oduzimanjem slobode ili nalogom za pritvaranje u najduljem trajanju od više od jedne godine ili, kad je riječ o državama članicama u čijim je pravnim sustavima predviđen minimalni prag za kaznena djela, bilo kojeg kaznenog djela kažnjivog oduzimanjem slobode ili nalogom za pritvaranje u trajanju od najmanje šest mjeseci. U svakom slučaju, kaznena djela unutar sljedećih kategorija smatraju se kriminalnom aktivnošću:</p> <p>(a) sudjelovanje u organiziranoj kriminalnoj skupini i reketarenje, uključujući sva kaznena djela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2008/841/PUP;</p>	<p>Terorizam</p> <p>Članak 97.</p> <p>(1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne organizacije, počinu jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt, 2. napade na tijelo drugoga, 3. otmicu ili uzimanje talaca, 4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu, 5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe, 6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja, 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 327., 328., 329., 98., 99., 100., 101., 101.a, 102., 103., 106., 158., 159., 161., 162., 163., 164., 165., 166., 190., 191., 331., 244., 293., 294., 252., 253., 236., 274., 275., 276., 277., 283., 284., 285., 286., 287., 288., 289., 193., 194., 195., 196., 197., 198., 199., 200., 201., 202., 203., 110., 111., 118., 119., 136., 137., 228., 229., 230., 231., 257., 256., 243., 259., 260., 266., 267., 268., 269., 270., 272., 273.</p>
--	---	----------------------------	--

<p>(b) terorizam, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća (9);</p> <p>(c) trgovanje ljudima i krijumčarenje migranata, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća (10) i Okvirnoj direktivi Vijeća 2002/946/PUP (11);</p> <p>(d) seksualno iskorištavanje, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća (12);</p> <p>(e) nedopušteno trgovanje opojnim drogama i psihotropnim tvarima, uključujući sva kaznena djela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2004/757/PUP (13);</p> <p>(f) nedopušteno trgovanje oružjem;</p> <p>(g) nedopušteno trgovanje ukradenom robom i drugom robom;</p> <p>(h) korupcija, uključujući sva kaznena djela navedena u Konvenciji o borbi protiv korupcije u kojoj sudjeluju</p>	<p>7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi,</p> <p>8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, čime se ugrožava život ljudi, ili</p> <p>9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje zahtijeva radioaktivni materijal, uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt,</p> <p>10. ometanje rada računalnog sustava kada je značajan broj računalnih sustava pogođen uporabom naprava namijenjenih ili prilagođenih za tu svrhu ili kada je time prouzročena znatna šteta ili kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture ili oštećenje računalnih podataka kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture,</p> <p>kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt</p>		
--	---	--	--

<p>službenici Europskih zajednica ili službenici država članica Europske unije (14) i Okvirnoj odluci Vijeća 2003/568/PUP (15);</p> <p>(i) prijevarena, uključujući sva kaznena djela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2001/413/PUP (16);</p> <p>(j) krivotvorenje valute, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća (17);</p> <p>(k) krivotvorenje i piratstvo proizvoda;</p> <p>(l) kaznena djela protiv okoliša, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (18) ili Direktivi 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (19);</p> <p>(m) ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;</p> <p>(n) otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca;</p> <p>(o) razbojništvo ili krađa;</p> <p>(p) krijumčarenje;</p>	<p>jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.</p> <p>(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrtnosti jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.</p> <p>Zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina</p> <p>Članak 160.</p> <p>(1) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina čini spolne radnje namijenjene zadovoljavanju vlastite ili tuđe pohote, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina počini kazneno djelo iz članka 153. do članka 155., članka 158. ili članka 159. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.</p> <p style="text-align: center;"><i>Računalna prijevarena</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 271.</p>		
--	--	--	--

<p>(q) porezna kaznena djela povezana s izravnim i neizravnim porezima, kako su utvrđena nacionalnim pravom;</p> <p>(r) iznuda;</p> <p>(s) krivotvorenje;</p> <p>(t) piratstvo;</p> <p>(u) trgovanje na temelju povlaštenih informacija i manipuliranje tržištem, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća (20); v. kiberkriminal, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća (21).</p> <p>2. „imovina” znači imovina svake vrste, bilo fizička ili ne, pokretna ili nepokretna, materijalna ili nematerijalna te pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku uključujući elektronički ili digitalni, kojima se dokazuje vlasništvo nad imovinom ili udjel u imovini te vrste;</p> <p>3. „pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu</p>	<p>(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Podaci koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p> <p>Članak 87.</p> <p>(21) Bezgotovinski instrument plaćanja je pokretna stvar, isprava i računalni podatak odnosno program, zaštićeni uređaj, predmet ili zapis ili njihova kombinacija, osim zakonskih sredstava plaćanja, koji jest ili nije u fizičkom obliku, a nositelju ili korisniku omogućuje, samostalno ili u vezi s postupkom, odnosno nizom postupaka, prijenos novca ili novčane vrijednosti i pomoću digitalnih sredstava razmjene. Digitalno sredstvo razmjene znači bilo kakav elektronički novac i virtualne valute.</p> <p>(24) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili</p>		
--	--	--	--

<p>osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija.</p>	<p>instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.</p>		
	<p>Terorizam</p> <p>Članak 97.</p> <p>(1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne organizacije, počini jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt, 2. napade na tijelo drugoga, 3. otmicu ili uzimanje talaca, 4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu, 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 1. i 6.</p>

- | | | | |
|--|---|--|--|
| | <p>5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe,</p> <p>6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja,</p> <p>7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi,</p> <p>8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, čime se ugrožava život ljudi, ili</p> <p>9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje zahtijeva radioaktivni materijal, uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt,</p> <p>10. ometanje rada računalnog sustava kada je značajan broj računalnih sustava pogođen uporabom naprava namijenjenih ili prilagođenih za tu svrhu ili kada je time prouzročena znatna šteta ili kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture ili oštećenje računalnih podataka kada je počinjeno u odnosu na računalni sustav kritične infrastrukture,</p> | | |
|--|---|--|--|

kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.

(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrati jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina

Članak 160.

(1) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina čini spolne radnje namijenjene zadovoljavanju vlastite ili tuđe pohote, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina počini kazneno djelo iz članka 153. do članka 155., članka 158. ili članka 159. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Računalna prijevара

Članak 271.

(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(3) Podaci koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.

Članak 87.

(21) Bezgotovinski instrument plaćanja je pokretna stvar, isprava i računalni podatak odnosno program, zaštićeni uređaj, predmet ili zapis ili njihova kombinacija, osim zakonskih sredstava plaćanja, koji jest ili nije u fizičkom obliku, a nositelju ili korisniku omogućuje, samostalno ili u vezi s postupkom, odnosno nizom postupaka, prijenos novca ili novčane

	<p>vrijednosti i pomoću digitalnih sredstava razmjene. Digitalno sredstvo razmjene znači bilo kakav elektronički novac i virtualne valute.</p> <p>(24) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela pranja novca</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeće postupanje, ako je počinjeno s namjerom, bude kažnjivo kao kazneno djelo::</p> <p>(a) konverzija ili prijenos imovine, kada se zna da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću u svrhu skrivanja ili prikrivanja nezakonitog podrijetla imovine ili pomaganja bilo kojoj osobi koja sudjeluje u počinjenju takve aktivnosti u izbjegavanju pravnih posljedica djelovanja te osobe;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 265.</p>

(b) skrivanje ili prikrivanje prave prirode, izvora, lokacije, raspolaganja, kretanja, prava povezanih s imovinom ili vlasništva nad imovinom, kad se zna da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću;

(c) stjecanje, posjedovanje ili upotreba imovine, ako se u vrijeme primitka zna da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću.

2. Države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da je postupanje iz stavka 1. kažnjivo kao kazneno djelo ako je počinitelj sumnjao ili trebao znati da imovina potječe od kriminalne aktivnosti.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale:

(a) da prethodna ili istodobna osuđujuća presuda za kriminalne aktivnosti od kojih potječe imovina nije preduvjet za osuđujuću presudu za kaznena djela iz stavaka 1. i 2.;

(b) da je moguće donijeti osuđujuću presudu za kaznena djela iz stavaka 1. i 2. ako se utvrdi da imovina potječe od

<p>kriminalne aktivnosti, a da pritom nije potrebno utvrditi sve činjenične elemente ili sve okolnosti u vezi s tom kriminalnom aktivnošću, među ostalim identitet počinitelja;</p> <p>(c) da se kaznena djela iz stavaka 1. i 2. odnose i na imovinu koja potječe od postupanja koje se dogodilo na državnom području druge države članice ili treće zemlje, ako bi to postupanje predstavljalo kriminalnu aktivnost da je počinjeno u matičnoj državi.</p> <p>4. U slučaju iz stavka 3. točke (c) ovog članka, države članice mogu dodatno zahtijevati da predmetno postupanje predstavlja kazneno djelo u skladu s nacionalnim pravom druge države članice ili treće zemlje u kojoj je kazneno djelo počinjeno, osim ako to postupanje predstavlja jedno od kaznenih djela iz članka 2. stavka 1. točaka od (a) do (e) i točke (h) koja su definirana u mjerodavnom pravu Unije.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je postupanje iz stavka 1.</p>			
--	--	--	--

<p>točaka (a) i (b) kažnjivo kao kazneno djelo kad su počinitelji osobe koje su počinile kriminalnu aktivnost kojom je imovina stečena ili su sudjelovale u toj aktivnosti.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Pomaganje, poticanje i pokušaj</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su pomaganje, poticanje te pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. kažnjivi kao kazneno djelo.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 265. stavak 4., Članak 34., Članak 37., Članak 38.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Kazne za fizičke osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članka 3. i 4. kažnjiva djelotvornim, razmjernim i odvraćajućim kaznama.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članka 3.</p>	<p>Zabrana obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti</p> <p>Članak 71.</p> <p>(1) Sigurnosnu mjeru zabrane potpunog ili djelomičnog obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti sud će izreći počinitelju koji je kazneno djelo počinio u obavljanju dužnosti ili djelatnosti ako postoji opasnost da će zlouporabom te dužnosti ili djelatnosti ponovno počiniti kazneno djelo.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 265., Članak 329., članak 47.</p>

<p>stavaka 1. i 5. kažnjiva kaznom zatvora u maksimalnom trajanju od najmanje četiri godine.</p> <p>3. Države članice poduzimaju i potrebne mjere kako bi osigurale da se na fizičke osobe koje su počinile kaznena djela iz članaka 3. i 4. prema potrebi primjenjuju dodatne sankcije ili mjere.</p>	<p>(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka izriče se u trajanju od jedne do deset godina. Počinitelju koji je osuđen na kaznu zatvora, a nije mu izrečena uvjetna osuda niti je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro, mjera iz stavka 1. ovoga članka izreći će se u trajanju koje je od jedne do deset godina dulje od izrečene kazne zatvora.</p> <p>(3) Počinitelju kaznenog djela iz članka 105. stavka 3., članka 106. stavka 2. i 3., članka 111. točke 2., članka 112. stavka 1., članka 114., članka 116., članka 118., članka 119., članka 120., Glave XVI., počinjenog na štetu djeteta i Glave XVII. ovoga Zakona, sud će izreći zabranu obavljanja dužnosti ili djelatnosti u kojima dolazi u redoviti kontakt s djecom i kad ova djela nisu bila počinjena u obavljanju dužnosti i djelatnosti, ako postoji opasnost da će zlouporabom te dužnosti ili djelatnosti ponovno počiniti ta kaznena djela, a može je izreći i doživotno.</p> <p>(4) Za vrijeme zabrane iz stavka 1. ovoga članka osuđenik se ne smije baviti određenom dužnosti ili djelatnosti samostalno, za drugu osobu, u pravnoj osobi, ni u ime druge osobe, niti smije ovlastiti drugu osobu da se bavi tom dužnošću ili djelatnošću u njegovu ime i po njegovim uputama.</p> <p>(5) Ako počinitelj ne postupi prema zabrani obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti kad je izrečena uz rad za opće dobro, uvjetnu osudu, ili za vrijeme uvjetnog otpusta shodno će se primijeniti odredbe članka 55. stavka 9., članka 58. stavka 5. ili članka 61. stavka 3. ovoga Zakona.</p>		
--	---	--	--

	<p>(6) Po proteku polovine trajanja sigurnosne mjere izrečene na temelju stavka 1. ovoga članka, sud može na prijedlog osuđenika obustaviti njeno izvršenje ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stavka 1. ovoga članka. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije proteka jedne godine od zadnjeg preispitivanja.</p> <p>(7) Po proteku najdužeg vremena iz stavka 2. ovoga članka sigurnosnu mjeru izrečenu na temelju stavka 3. ovoga članka sud može na prijedlog osuđenika obustaviti ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stavka 1. ovoga članka. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije proteka jedne godine od zadnjeg preispitivanja.</p> <p>(8) Sud će o presudi kojom je izrečena mjera iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti tijelo nadležno za vođenje upisnika osoba koje obavljaju određene dužnosti ili djelatnosti.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Otegotne okolnosti</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u pogledu postupanja iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. sljedeće okolnosti trebaju smatrati otegotnim okolnostima:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 329., Članak 265. stavak 5.</p>

<p>(a)kazneno djelo počinjeno je u okviru kriminalne organizacije u smislu Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP; ili</p> <p>(b)počinitelj je sam obveznik u smislu članka 2. Direktive (EU) 2015/849 te je počinio kazneno djelo pri obavljanju svojih profesionalnih djelatnosti.</p> <p>2. Države članice mogu odrediti da se u pogledu postupanja iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. sljedeće okolnosti trebaju smatrati otegotnim okolnostima:</p> <p>(a)ako oprana imovina ima znatnu vrijednost; ili</p> <p>(b)ako oprana imovina potječe od jednog od kaznenih djela iz članka 2. stavka 1. točaka od (a) do (e) i točke (h).</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za bilo koje od</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 2., 3., 4., 5., 23.</p>

<p>kaznenih djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela te pravne osobe i koja ima vodeću poziciju u okviru pravne osobe, na temelju bilo čega od sljedećeg:</p> <p>(a) ovlaštenja za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili</p> <p>(c) ovlaštenja za provođenje kontrole u okviru pravne osobe.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima kada je nedostatak nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio počinjenje, od strane osobe koja je podređena toj osobi, bilo kojeg kaznenog djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba u skladu sa štafcima 1. i 2. ovog članka ne isključuje pokretanje kaznenih postupaka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 20., članak 291.</p>
---	--	----------------------	---

<p>poticatelji kaznenih djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. ili pomagači u tim kaznenim djelima.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna na temelju članka 7. može kazniti djelotvornim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, što uključuje kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati i druge sankcije, kao što su:</p> <p>(a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b) privremeno ili trajno isključenje iz pristupa javnom financiranju, uključujući postupke javnog nadmetanja, bespovratna sredstva i koncesije;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 8., 10., 10.a, 11., 12., 13., 15., 16., 17., 18.</p>

<p>(c) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(d) stavljanje pod sudski nadzor;</p> <p>(e) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(f) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su se upotrebljavali za počinjenje kaznenog djela.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Oduzimanje imovinske koristi i predmeta</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale, prema potrebi, da njihova nadležna tijela u skladu s Direktivom 2014/42/EU zamrznu ili oduzmu imovinsku korist ostvarenu počinjenjem ili doprinosom počinjenju bilo kojeg kaznenog djela iz ove Direktive ili predmete koji su se pritom koristili ili ih se pritom namjeravalo koristiti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 5., 77., 78., 79., 265. stavak 9.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 556.-563.

<p>Članak 10.</p> <p>Nadležnost</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članka 3. i 4. ako je:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 9., Članak 10., Članak 14., Članak 17., Članak 18. stavak 7.
<p>(a)kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno na njezinu državnom području;</p> <p>(b) počinitelj njezin državljanin.</p> <p>2. Država članica obavještuje Komisiju ako odluči proširiti svoju nadležnost nad kaznenim djelima iz članka 3. i 4. koja su počinjena izvan njezina državnog područja ako je:</p> <p>(a)uobičajeno boravište počinitelja na njezinu državnom području;</p> <p>(b)kazneno djelo počinjeno u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području.</p> <p>3. Ako je za kazneno djelo iz članka 3. i 4. nadležno više od jedne države članice i ako svaka od dotičnih država članica može valjano kazneno goniti na temelju istih činjenica, predmetne države</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20) članak/članci Članak 12.g stavak 1.

<p>članice surađuju kako bi odlučile koja će od njih kazнено goniti počinitelja radi objedinjavanja postupaka u jednoj državi članici.</p> <p>U obzir se uzimaju sljedeći faktori:</p> <p>(a) državno područje države članice na kojem je počinjeno kazнено djelo;</p> <p>(b) državljanstvo ili boravište počinitelja;</p> <p>(c) zemlja podrijetla žrtve ili žrtava; i</p> <p>(d) područje na kojem je počinitelj pronađen.</p> <p>Predmet se po potrebi i u skladu s člankom 12. Okvirne odluke 2009/948/PUP upućuje Eurojustu.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Istražne mjere</p> <p>Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da djelotvorni istražni instrumenti, poput onih koje se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 332.- 339.</p>

<p>koriste u borbi protiv organiziranog kriminala ili drugih teških kaznenih djela, budu dostupne osobama, jedinicama ili službama nadležnima za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (NN 76/09, 116/10, 145/10, 57/11, 136/12, 148/13, 70/17) (NN (70/17)) članak/članci Članak 21.</p>
<p>Članak 12.</p> <p>Zamjena određenih odredaba Okvirne odluke 2001/500/PUP</p> <p>Članak 1. točka (b) i članak 2. Okvirne odluke 2001/500/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje te Okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na odredbe Okvirne odluke 2001/500/PUP iz prvog podstavka smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom se propisuje zamjena određenih odredaba Okvirne odluke 2001/500/PUP.</p>

<p>Članak 13.</p> <p>Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 3. prosinca 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju..</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom se propisuje prenošenje Direktive u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	--	----------------------------------	--

<p>Članak 14.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>Komisija do 3. prosinca 2022. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem se procjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje s ovom Direktivom.</p> <p>Komisija do 3. prosinca 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje dodanu vrijednost ove Direktive u pogledu borbe protiv pranja novca kao i njezin učinak na temeljna prava i slobode. Komisija na temelju tog izvješća po potrebi podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Direktive. Komisija u obzir uzima informacije koje su pružile države članice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje podnošenje izvješća.</p>
<p>Članak 15.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje stupanje na snagu Direktive.</p>

<p>Članak 16.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje adresate Direktive.</p>
--	--	----------------------------------	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom Direktivom utvrđuju se minimalna pravila o definiranju kaznenih djela i sankcija u području prijevare i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja. Njome se olakšava sprečavanje takvih kaznenih djela te pružanje pomoći i potpore žrtvama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom se propisuje predmet Direktive.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „bezgotovinski instrument plaćanja” znači zaštićeni uređaj, predmet ili zapis ili njihova kombinacija, osim zakonskih sredstava plaćanja, koji jest ili nije u fizičkom obliku, a nositelju ili korisniku omogućuje, samostalno ili u vezi s postupkom, odnosno nizom postupaka, prijenos novca ili novčane vrijednosti, među ostalim s pomoću digitalnih sredstava razmjene;</p> <p>(b) „zaštićeni uređaj, predmet ili zapis” znači uređaj, predmet ili zapis zaštićen od kopiranja ili upotrebe s</p>	<p>Članak 87.</p> <p>(21) Bezgotovinski instrument plaćanja je pokretna stvar, isprava i računalni podatak odnosno program, zaštićeni uređaj, predmet ili zapis ili njihova kombinacija, osim zakonskih sredstava plaćanja, koji jest ili nije u fizičkom obliku, a nositelju ili korisniku omogućuje, samostalno ili u vezi s postupkom, odnosno nizom postupaka, prijenos novca ili novčane vrijednosti i pomoću digitalnih sredstava razmjene. Digitalno sredstvo razmjene znači bilo kakav elektronički novac i virtualne valute.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 87. stavci 18., 19. i 20.</p>

<p>ciljem prijevare, primjerice kroz dizajn, kodiranje ili potpis;</p> <p>(c) „digitalno sredstvo razmjene” znači bilo kakav elektronički novac, kako je definiran u članku 2. točki 2. Direktive 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (12), i virtualne valute;</p> <p>(d) „virtualna valuta” znači digitalno predstavljanje vrijednosti koju ne izdaje ili za koju ne jamči središnja banka ni javno tijelo, niti je nužno povezana sa zakonski uspostavljenom valutom te nema pravni status valute ili novca, ali je fizičke ili pravne osobe prihvaćaju kao sredstvo razmjene i može se prenositi, pohranjivati te se njome može trgovati elektroničkim putem;</p> <p>(e) „informatijski sustav” znači informatijski sustav kako je definiran u članku 2. točki (a) Direktive 2013/40/EU;</p> <p>(f) „računalni podaci” znači računalni podaci kako su definirani u članku 2. točki (b) Direktive 2013/40/EU;</p> <p>(g) „pravna osoba” znači subjekt koji ima pravnu osobnost prema primjenjivom pravu, osim država ili javnih tijela koja obnašaju državnu vlast te javnih međunarodnih organizacija.</p>			
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članci 1. i 6.
<p>GLAVA II.</p>		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma (NN 108/17, 39/19) (NN 39/19) članak/članci Članak 4. točka 49.

KAZNENA DJELA			
<p>Članak 3.</p> <p>Upotreba bezgotovinskih instrumenata plaćanja s ciljem prijevare</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeće postupanje, kada je počinjeno namjerno, kažnjava kao kazneno djelo:</p> <p>(a) upotreba ukradenog ili na drugi način nezakonito prisvojenog ili stečenog bezgotovinskog instrumenta plaćanja s ciljem prijevare;</p> <p>(b) upotreba krivotvorenog ili falsificiranog bezgotovinskog instrumenta plaćanja s ciljem prijevare.</p>	<p><i>Računalna prijevare</i></p> <p>Članak 271.</p> <p>(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Podaci koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 228., 229., 230., 231., 232., 233., 236., 243., 246., 247., 291., 266., 267., 268., 269., 270., 273.

Krivotvorenje isprave

Članak 278.

(1) Tko izradi lažnu ispravu ili preinači pravu s ciljem da se takva isprava uporabi kao prava ili tko takvu ispravu nabavi ili na drugi način učini dostupnom drugome radi uporabe ili je uporabi kao pravu, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko obmane drugoga o sadržaju kakve isprave i ovaj stavi svoj potpis na tu ispravu, držeći da se potpisuje pod kakvu drugu ispravu ili pod kakav drugi sadržaj.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini glede javne isprave, oporuke, mjenice, čeka, platne kartice ili drugog bezgotovinskog instrumenta plaćanja ili javne ili službene knjige koja se mora voditi na temelju zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela povezana s upotrebom bezgotovinskih instrumenata plaćanja koji su u fizičkom obliku s ciljem prijevare</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeće postupanje, kada je počinjeno namjerno, kažnjava kao kazneno djelo:</p> <p>(a) krađa ili drugo nezakonito prisvajanje bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji je u fizičkom obliku;</p> <p>(b) krivotvorenje ili falsificiranje bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji je u fizičkom obliku s ciljem prijevare;</p> <p>(c) posjedovanje ukradenog ili na drugi način nezakonito prisvojenog ili krivotvorenog ili falsificiranog bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji je u fizičkom obliku radi upotrebe s ciljem prijevare;</p> <p>(d) nabava za sebe ili druge, uključujući primanje, prisvajanje, kupnju, prijenos, uvoz, izvoz, prodaju, prijevoz ili distribuciju ukradenog, krivotvorenog ili falsificiranog bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji je u fizičkom obliku radi upotrebe s ciljem prijevare.</p>	<p>Nedozvoljeno posjedovanje bezgotovinskog instrumenta plaćanja</p> <p>Članak 244. a</p> <p>Tko posjeduje ukradeni ili na drugi način protupravno prisvojeni ili krivotvoreni bezgotovinski instrument plaćanja radi uporabe s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p><i>Krivotvorenje isprave</i></p> <p>Članak 278.</p> <p>(1) Tko izradi lažnu ispravu ili preinači pravu s ciljem da se takva isprava uporabi kao prava ili tko takvu ispravu nabavi ili na drugi način učini dostupnom drugome radi uporabe ili je uporabi kao pravu, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko obmane drugoga o sadržaju kakve isprave i ovaj stavi svoj potpis na tu ispravu, držeći da se potpisuje pod kakvu drugu ispravu ili pod kakav drugi sadržaj.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 228., 229., 230., 231., 232., 233., 236., 243., 246., 247., 291., 244.</p>
---	--	----------------------------	---

	<p>(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini glede javne isprave, oporuke, mjenice, čeka, platne kartice ili drugog bezgotovinskog instrumenta plaćanja ili javne ili službene knjige koja se mora voditi na temelju zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(4) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.</p>		
<p>Članak 5.</p> <p>Kaznena djela povezana s upotrebom bezgotovinskih instrumenata plaćanja koji nisu u fizičkom obliku s ciljem prijevare</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeće postupanje, kada je počinjeno namjerno, kažnjava kao kazneno djelo:</p> <p>(a) nezakonito stjecanje bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji nije u fizičkom obliku, barem kada je to stjecanje uključivalo počinjenje jednog od kaznenih djela iz članaka od 3. do 6. Direktive 2013/40/EU, ili zlouporabu bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji nije u fizičkom obliku;</p>	<p>Nedozvoljeno posjedovanje bezgotovinskog instrumenta plaćanja</p> <p>Članak 244. a</p> <p>Tko posjeduje ukradeni ili na drugi način protupravno prisvojeni ili krivotvoreni bezgotovinski instrument plaćanja radi uporabe s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“.</p> <p><i>Računalna prijevара</i></p> <p>Članak 271.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci članci 266., 267., 268., 269., 270.</p>

<p>(b)krivotvorenje ili falsificiranje bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji nije u fizičkom obliku s ciljem prijevare;</p> <p>(c)držanje nezakonito stečenog, krivotvorenog ili falsificiranog bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji nije u fizičkom obliku radi upotrebe s ciljem prijevare, barem ako je u trenutku držanja instrumenta poznato njegovo nezakonito podrijetlo;</p> <p>(d)nabava za sebe ili druge, uključujući prodajom, prijenosom i distribucijom ili stavljanje na raspolaganje nezakonito stečenog, krivotvorenog ili falsificiranog bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji nije u fizičkom obliku radi upotrebe s ciljem prijevare.</p>	<p>(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Podaci koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p> <p style="text-align: center;"><i>Krivotvorenje isprave</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 278.</p> <p>(1) Tko izradi lažnu ispravu ili preinači pravu s ciljem da se takva isprava uporabi kao prava ili tko takvu ispravu nabavi ili na drugi način učini dostupnom drugome radi uporabe ili je uporabi kao pravu, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p>		
---	--	--	--

	<p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko obmane drugoga o sadržaju kakve isprave i ovaj stavi svoj potpis na tu ispravu, držeći da se potpisuje pod kakvu drugu ispravu ili pod kakav drugi sadržaj.</p> <p>(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini glede javne isprave, oporuke, mjenice, čeka, platne kartice ili drugog bezgotovinskog instrumenta plaćanja ili javne ili službene knjige koja se mora voditi na temelju zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(4) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Prijevarena povezana s informacijskim sustavima</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se namjerna provedba ili uzrokovanje prijenosa novca, novčane vrijednosti ili virtualnih valuta i time uzrokovanje nezakonitog gubitka imovine za drugu osobu u svrhu stjecanja nezakonite koristi za počinitelja</p>	<p><i>Računalna prijevarena</i></p> <p>Članak 271.</p> <p>(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>ili treću stranu, kažnjava kao kazneno djelo ako je počinjeno:</p> <p>(a) bespravnom sprečavanjem ili ometanjem funkcioniranja informacijskog sustava;</p> <p>(b) bespravnom uvođenjem, izmjenom, brisanjem, prijenosom ili prikrivanjem računalnih podataka.</p>	<p>štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Podaci koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Alati koji se koriste za počinjenje kaznenih djela</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kao kazneno djelo kažnjava proizvodnja, nabava za sebe ili druge, uključujući uvoz, izvoz, prodaju, prijevoz i distribuciju, ili stavljanje na raspolaganje uređaja ili instrumenta, računalnih podataka ili bilo kojih drugih sredstava prvenstveno osmišljenih ili posebno prilagođenih kako bi se počinilo bilo koje od kaznenih djela iz članka 4. točaka (a) i (b), članka 5. točaka (a) i (b) ili članka 6., barem kada su počinjeni s namjerom da se ta sredstva iskoriste.</p>	<p>Izrada, nabavljanje, posjedovanje, prodaja ili davanje na uporabu sredstava za zlouporabu bezgotovinskih instrumenata plaćanja</p> <p>Članak 331. a</p> <p>(1) Tko izrađuje, prima, uveze, izveze, preveze, distribuira, nabavlja, posjeduje, prodaje ili daje na uporabu uređaje, predmete, računalne programe i računalne podatke te druga sredstva izrađena ili prilagođena za protupravno prisvajanje, krivotvorenje ili prijevaru glede bezgotovinskog instrumenta plaćanja kaznit će se</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti.</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Poticanje, pomaganje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se poticanje na kazneno djelo ili pomaganje u kaznenom djelu iz članka od 3. do 7. kažnjavaju kao kazneno djelo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 3., članka 4. točaka (a), (b) i (d), članka 5. točaka (a) i (b) te članka 6. kažnjava kao kazneno djelo. U pogledu članka 5. točke (d), države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se barem pokušaj nabave nezakonito stečenog, krivotvorenog ili falsificiranog bezgotovinskog instrumenta plaćanja koji nije u fizičkom obliku za sebe ili druge s ciljem prijevare kažnjava kao kazneno djelo.</p>	<p><i>Računalna prijevarena</i></p> <p>Članak 271.</p> <p>(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Podaci koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 34., 37., 38.</p> <p>Članak 228., 229., 230., 231., 232., 233., 236., 243., 246., 247., 291., 266., 267., 268., 269., 270., 273., 244.</p>

Krivotvorenje isprave

Članak 278.

(1) Tko izradi lažnu ispravu ili preinači pravu s ciljem da se takva isprava uporabi kao prava ili tko takvu ispravu nabavi ili na drugi način učini dostupnom drugome radi uporabe ili je uporabi kao pravu, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko obmane drugoga o sadržaju kakve isprave i ovaj stavi svoj potpis na tu ispravu, držeći da se potpisuje pod kakvu drugu ispravu ili pod kakav drugi sadržaj.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini glede javne isprave, oporuke, mjenice, čeka, platne kartice ili drugog bezgotovinskog instrumenta plaćanja ili javne ili službene knjige koja se mora voditi na temelju zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

<p>Članak 9.</p> <p>Kazne za fizičke osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članka od 3. do 8. kažnjavaju učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenim sankcijama.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članka 3., članka 4. točaka (a) i (b), članka 5. točaka (a) i (b) kažnjavaju maksimalnom kaznom zatvora u trajanju od najmanje dvije godine.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članka 4. točaka (c) i (d) te članka 5. točaka (c) i (d) kažnjavaju maksimalnom kaznom zatvora u trajanju od najmanje jedne godine.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kazneno djelo iz članka 6. kažnjava maksimalnom kaznom zatvora u trajanju od najmanje tri godine.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kazneno djelo iz članka 7. kažnjava maksimalnom</p>	<p><i>Računalna prijevarena</i></p> <p>Članak 271.</p> <p>(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist unese, prenese, izmijeni, izbriše, prikrije, ošteti, učini neuporabljivim ili nedostupnim računalne podatke ili ometa ili sprječava rad računalnog sustava i na taj način prouzroči štetu drugome, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Podaci koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p> <p><i>Krivotvorenje isprave</i></p> <p>Članak 278.</p> <p>(1) Tko izradi lažnu ispravu ili preinači pravu s ciljem da se takva isprava uporabi kao prava ili tko takvu ispravu nabavi ili na drugi</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 328., 329.</p> <p>Članak 228., 229., 230., 231., 232., 233., 236., 243., 246., 247., 291., 266., 267., 268., 269., 270., 273., 244., 47.</p>
--	---	----------------------------	---

<p>kaznom zatvora u trajanju od najmanje dvije godine.</p> <p>6. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članaka od 3. do 6. kažnjavaju maksimalnom kaznom zatvora u trajanju od najmanje pet godina ako su počinjena u okviru zločinačke organizacije, kako je utvrđeno u Okvirnoj odluci 2008/841/PUP, neovisno o kazni predviđenoj u toj Odluci.</p>	<p>način učini dostupnom drugome radi uporabe ili je uporabi kao pravu, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko obmane drugoga o sadržaju kakve isprave i ovaj stavi svoj potpis na tu ispravu, držeći da se potpisuje pod kakvu drugu ispravu ili pod kakav drugi sadržaj.</p> <p>(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini glede javne isprave, oporuke, mjenice, čeka, platne kartice ili drugog bezgotovinskog instrumenta plaćanja ili javne ili službene knjige koja se mora voditi na temelju zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(4) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.</p> <p>Izrada, nabavljanje, posjedovanje, prodaja ili davanje na uporabu sredstava za zlouporabu bezgotovinskih instrumenata plaćanja</p> <p>Članak 331. a</p>		
---	--	--	--

(1) Tko izrađuje, prima, uveze, izveze, preveze, distribuira, nabavlja, posjeduje, prodaje ili daje na uporabu uređaje, predmete, računalne programe i računalne podatke te druga sredstva izrađena ili prilagođena za protupravno prisvajanje, krivotvorenje ili prijevaru glede bezgotovinskog instrumenta plaćanja kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti.

Nedozvoljeno posjedovanje
bezgotovinskog instrumenta
plaćanja

Članak 244. a

Tko posjeduje ukradeni ili na drugi način protupravno prisvojeni ili krivotvoreni bezgotovinski instrument plaćanja radi uporabe s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

<p>Članak 10.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za kaznena djela iz članka od 3. do 8. koja je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala samostalno ili kao dio tijela pravne osobe i koja ima vodeći položaj u okviru pravne osobe, na temelju:</p> <p>(a) ovlasti za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b) ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe;</p> <p>(c) ovlasti za provedbu kontrole unutar pravne osobe.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima ako je nedostatak nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. omogućio osobi koja je podređena toj pravnoj osobi da počin</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članci 2., 3., 4., 5., 23.</p>

<p>bilo koje od kaznenih djela iz članka od 3. do 8. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba na temelju stavaka 1. i 2. ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili poticatelji kaznenih djela iz članka od 3. do 8. ili pomagatelji u tim kaznenim djelima.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba koja se smatra odgovornom na temelju članka 10. stavka 1. ili 2. podliježe učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati i druge sankcije, kao što su:</p> <p>(a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b) privremeno isključenje iz pristupa javnom financiranju, uključujući postupke javnog nadmetanja, bespovratna sredstva i koncesije;</p> <p>(c) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(d) stavljanje pod sudski nadzor;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članci 8., 10., 10.a, 11., 12., 13., 15., 16., 17.,18.</p>

<p>(e) sudski nalog za likvidaciju; (f) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su služili za počinjenje kaznenog djela.</p> <p>GLAVA III.</p> <p>NADLEŽNOST I ISTRAGE</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Nadležnost</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju nadležnost za kaznena djela iz članka od 3. do 8. ako je ispunjeno barem jedno od sljedećeg:</p> <p>(a) kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području;</p> <p>(b) počinitelj je njezin državljanin.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. točke (a), smatra se da je kazneno djelo počinjeno u cijelosti ili djelomično na državnom području države članice ako je počinitelj tijekom počinjenja kaznenog djela bio fizički prisutan na tom državnom području te neovisno o tome je li kazneno djelo počinjeno s pomoću informacijskog sustava na tom državnom području.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 9., 10., 14. i 15.</p>

<p>3. Država članica obavještuje Komisiju ako odluči utvrditi nadležnost za kazneno djelo iz članka od 3. do 8. počinjeno izvan njezina državnog područja, uključujući ako:</p> <p>(a) počinitelj ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području;</p> <p>(b) kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području;</p> <p>(c) kazneno djelo počinjeno je protiv jednog od njezinih državljana ili osobe koja ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području;</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Djelotvorne istrage i suradnja</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su istražni alati, poput onih koji se koriste u borbi protiv organiziranog kriminala ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela, djelotvorni, proporcionalni počinjenom kaznenom djelu i dostupni osobama, jedinicama ili službama koje su odgovorne za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članka od 3. do 8.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale slanje informacija u vezi s kaznenim djelima navedenima u člancima od 3. do 8. bez</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 334.; Članak 206.g
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (NN 76/09, 116/10, 145/10, 57/11, 136/12, 148/13, 70/17) (NN (70/17)) članak/članci Članak 21.

<p>neopravdane odgode tijelima koja ih istražuju ili kazneno gone, ako je nacionalnim pravom propisano da su fizičke i pravne osobe dužne slati informacije u vezi s takvim kaznenim djelima.</p> <p>GLAVA IV.</p> <p>RAZMJENA INFORMACIJA I PRIJAVLJIVANJE KAZNENIH DJELA</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Razmjena informacija</p> <p>1. Za potrebe razmjene informacija koje se odnose na kaznena djela iz članka od 3. do 8., države članice osiguravaju dostupnost operativne nacionalne kontaktne točke 24 sata dnevno sedam dana u tjednu. Države članice ujedno osiguravaju uspostavu postupaka kako bi se, u slučaju hitnih zahtjeva za pomoć, ti zahtjevi hitno riješili i kako bi nadležno tijelo u roku od osam sati od primitka moglo barem naznačiti hoće li odgovoriti na zahtjev i oblik tog odgovora te procijenjeno vrijeme u kojem će on biti poslan. Države članice mogu odlučiti koristiti se postojećim mrežama operativnih kontaktnih točaka.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19) članak/članci Članak 10.</p>

<p>2. Države članice obavješćuju Komisiju, Europol i Eurojust o svojim imenovanim kontaktnim točkama iz stavka 1. Prema potrebi te informacije ažuriraju. Komisija navedene informacije prosljeđuje ostalim državama članicama.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Prijavljivanje kaznenih djela</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere radi osiguravanja dostupnosti prikladnih kanala za prijavljivanje kako bi se olakšalo prijavljivanje kaznenih djela iz članka od 3. do 8. tijelima kaznenog progona i drugim nadležnim nacionalnim tijelima bez neopravdane odgode.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi potaknule financijske institucije i druge pravne osobe koje posluju na njihovu državnom području da sumnju na prijevaru bez neopravdane odgode prijave tijelima kaznenog progona i drugim nadležnim tijelima, u svrhu otkrivanja, sprečavanja, istrage ili kaznenog progona kaznenih djela iz članka od 3. do 8.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članci 204. i 205.</p>

<p>Članak 16.</p> <p>Pomoć i potpora žrtvama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se pravnim i fizičkim osobama koje su pretrpjele štetu zbog kaznenih djela iz članka od 3. do 8., počinjenih zloupotrebom osobnih podataka, pruže:</p> <p>(a) konkretne informacije i savjeti o tome kako se zaštititi od negativnih posljedica kaznenih djela, primjerice štete nanesene ugledu; i</p> <p>(b) popis posebnih institucija zaduženih za različite aspekte kaznenih djela krađe identiteta i za potporu žrtvama.</p> <p>2. Države članice potiču se na uspostavu jedinstvenih nacionalnih alata za informiranje na internetu kako bi se olakšao pristup pomoći i potpori za fizičke i pravne osobe koje su pretrpjele štetu proizašlu iz kaznenih djela iz članka od 3. do 8., počinjenih zloupotrebom osobnih podataka.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se pravnim osobama koje su žrtve kaznenih djela iz članka od 3. do 8. ove Direktive nakon prvog kontakta s nadležnim tijelom bez neopravdane odgode ponude sljedeće informacije o:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 43., Članak 51.
--	--	---------------	---

<p>(a) postupku podnošenja pritužbi u vezi s kaznenim djelom i ulozi žrtve u takvim postupcima;</p> <p>(b) pravu na primanje informacija o predmetu u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>(c) dostupnim postupcima za podnošenje pritužbi ako nadležno tijelo r.e poštuje prava žrtve tijekom kaznenog postupka;</p> <p>(d) podacima za kontakt za potrebe komunikacije o predmetu.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Sprečavanje</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, među ostalim putem interneta, kao što su kampanje s ciljem informiranja i podizanja svijesti te istraživački i obrazovni programi kojima se nastoji smanjiti ukupni broj prijevара, podignuti svijest i smanjiti rizik od toga da se postane žrtvom prijevара. Kada je to primjereno države članice djeluju u suradnji s dionicima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Projekt „Jačanje kapaciteta policije za suzbijanje kibernetičkog kriminaliteta“ (03.01.2022)</p>

<p>Članak 18.</p> <p>Praćenje i statistički podaci</p> <p>1. Najkasnije do 31. kolovoza 2019. Komisija uspostavlja detaljni program za praćenje ishoda, rezultata i učinaka Direktive. U programu praćenja utvrđuju se sredstva i vremenski razmaci za prikupljanje potrebnih podataka i drugih dokaza. Navode se mjere koje će Komisija i države članice poduzeti pri prikupljanju, razmjeni i analizi podataka i drugih dokaza.</p> <p>2. Države članice osiguravaju uspostavu sustava za bilježenje, izradu i dostavljanje anonimiziranih statističkih podataka o fazama prijavljivanja, istrage i pravosudnog postupka u vezi s kaznenim djelima iz članaka od 3. do 8.</p> <p>3. Statistički podaci iz stavka 2. obuhvaćaju barem postojeće podatke o broju kaznenih djela iz članaka od 3. do 8. koja su zabilježile države članice i broj osoba koje su kazneno gonjene i osuđene za kaznena djela iz članaka od 3. do 7.</p> <p>4. Države članice Komisiji svake godine dostavljaju podatke prikupljene na temelju stavaka 1., 2. i 3. Komisija osigurava da se konsolidirani pregled tih statističkih izvješća svake godine objavi i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva pravosuđa i uprave (NN 97/20) članak/članci Članak 36.</p>
---	--	----------------------	---

<p>pređa nadležnim specijaliziranim agencijama i tijelima Unije.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2001/413/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2001/413/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje navedene Okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu odluku 2001/413/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje zamjenu Okvirne odluke 2001/413/PUP.</p>
<p>Članak 20.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje prenošenje Direktive.</p>

<p>najkasnije do 31. svibnja 2021. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Evaluacija i izvješćivanje</p> <p>1. Komisija do 31. svibnja 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem se procjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje s ovom Direktivom. Države članice Komisiji pružaju sve potrebne informacije za pripremu tog izvješća.</p> <p>2. Komisija do 31. svibnja 2026. provodi evaluaciju učinka ove Direktive na borbu protiv prijevара i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja, kao i na temeljna prava, te podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Države</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje evaluaciju i izvješćivanje.</p>

<p>članice Komisiji pružaju sve potrebne informacije za pripremu tog izvješća.</p> <p>3. U kontekstu evaluacije iz stavka 2. ovog članka Komisija izvješćuje i o nužnosti, izvedivosti i učinkovitosti uspostave nacionalnih sigurnih internetskih sustava kako bi se žrtvama pomoglo u prijavljivanju svih kaznenih djela iz članaka od 3. do 8. te uvođenja standardiziranog predloška za prijavljivanje na razini Unije da služi kao temelj za države članice.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje stupanje Direktive na snagu.</p>